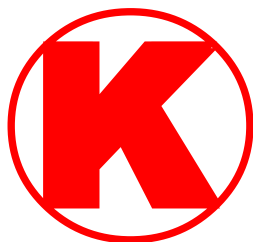

Kansan ääni

Nro 3/04

MIELIPIDELEHTI TYÖN, TOIMEENTULON, RAUHAN JA KANSANVALLAN PUOLESTA

Irtonumero1,70 €
3. vuosikerta

EU-vaaleissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan!

EU-parlamenttia on sanottu demokratian kulissiksi. Sitähän se onkin, mutta äänestämättä jättäminen ei vie mitään eteenpäin. Päinvastoin se vain lujittaa rahan valtaa ja EU:n oikeistolaista politiikkaa. Anna vaaleissa äänesi kuulua sellaisen Euroopan puolesta, jossa pääomat eivät orjuuta ihmistä vaan ne pannaan palvelemaan kansan etua ja yhteiskunnan hyvinvointipalveluja. Tällaisia ehdokkaita ovat Kansan äänen asettamat ehdokkaat: Tuija Hakkarainen, Antti Siika-aho, Pekka Tiainen ja Kalevi Wahrman. Laajojen kansalaispiirien vaatimus on: Irti EU:sta.

Sivut 3, 6 ja 7

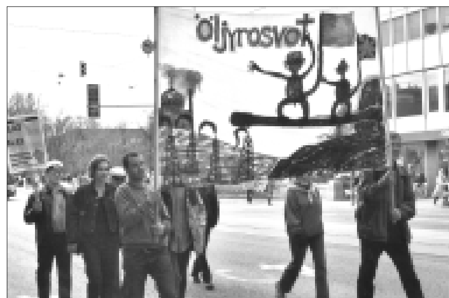
EU:n perustuslaki tuomittiin Vappuna

Ihmiset osallistuivat viimevuotista enemmän Vappu-tapahtumiin. Mm. Helsingissä marssiin osallistui lähes 2000 marssijaa. Vappupuheissa tuomittiin yksiselitteisesti EU ja sille kaavailtu perustuslaki. Todettiin mm. että "Suomen itsenäisyyden menetys sinetöidään perustuslailla". Kuvassa nimienkeräystapahtuma Hakaniemessä vaatimuksena kansanäänestyksen järjestäminen EU:n perustuslaista.

Katso sivut 8 ja 9

Bushin politiikkaa arvostellaan maailmalla

Samalla kun USA:n vaikeudet Irakissa odotetusti lisääntyvät on USA:n politiikka herättänyt arvostelua muutenkin. Maailmalle on selvinnyt USA:n armeijan suorittamat sotavankien kidutukset. Presidentti Bush yrittää myös kohentaa mahdollisuuksiaan tulevissa presidentinvaaleissa kristämällä äärioikeistolaista politiikkaansa Kuubaa vastaan.

Sivut 2, 12 ja 13

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki toukokuu.2003

Kaiken maailman kapitalistit yhtyivät

Tiistaina 25.5. Palvelutyönantajat, PT ja Teollisuuden ja työnantajien keskusliitto, TT allekirjoittivat uuden yhteisen keskusliiton Elinkeinoelämän keskusliiton, EK:n perustamisasiakirjan. Uusi keskusliitto aloittaa virallisesti toimintansa vuoden 2005 alusta, mutta käytännössä toiminta alkaa jo ensi syksynä. Uuden liiton toimitusjohtajaksi valittiin Leif Fagernäs kesäkuun alusta lukien. EK:hon tulee kuulumaan 15.000 yritystä, joista valtaosa – 12.500 – kuuluu PK –sektoriin ja ovat alle 50 työntekijän yrityksiä. Keskusliittoon kuuluvat yritykset tuottavat yli 70% Suomen kansantuotteesta ja edustavat yli 95:tä % maamme viennistä. Liiton jäsenyritysten palkkalistoilla on n. 900.000 henkilöä.

Erityisesti uusi liitto aikoo panostaa alueelliseen toimintaan perustamalla viisitoista alueellista johtokuntaa sekä viisi aluetoimistoa huolehtimaan EK:n päätösten toteuttamisesta ympäri maata ja pitämään yhteyksiä erilaisiin sidosryhmiin. Uudella järjestöllä on perustajiensa mukaan ”ylivertainen osaaminen” ja tieto suomalaisesta elinkeinoelämästä.

Ainakin Sonera-sotkujen perusteella tämä ylivertainen osaaminen voidaan asettaa vahvasti kyseenalaiseksi. Jos katsotaan vaikkapa EK:hon liittyneen TT:n aikaisempaa toimintaa, niin EK tulee käyttämään ylivertaista osaamistaan työntekijöiden aseman huonontamiseen, palkkatason polkemiseen ja pätkätöiden lisäämiseen. Se tulee huolehtimaan, ettei työllisyys pääsisi liikaa paranemaan ja vaarantamaan yritysten voittoja.

Uudella keskusliitolla voisi tietysti olla mahdollisuus myös toisenlaiseen toimintaan. Pitää muistaa, että suomalaiset kapitalistit ja Suomen hallitus itse ovat lähes kaikkien vaikeuksiemme takana. Kuka mahdollisti suomalaisten yritysten ulkomaalaisomistuksen? Suomen hallitus. Kuka mahdollisti pääomien maastaviennin? Suomen hallitus? Ketkä lakkauttavat yritysten toimintaa Suomessa ja siirtävät tuotantoa ulkomaille, vaikkapa Kiinaan? Ulkomaalaisomistuksessa olevat suomalaiset yritykset ja suomalaiset yritykset itse ja aivan omasta takaa.

Turha siis on syyttää mitään Kiina-ilmiötä ja globalisaatiota. Ei Kiinassa eikä Eestissä ole mitään sellaista magneettia, joka vastustamattomalla voimalla vetää yrityksiä näihin maihin. Ei, suurin osa näistä tuotannon siirroista on vastaperustetun EK:n jäsenyritysten omia päätöksiä.

Suomen valtio on alkanut periä antamiaan tukia tuotantoaan ulkomaille siirtyneiltä yrityksiltä takaisin. Tämä on oikein. Mutta tehtäviä ja työmaata uudella keskusliitolla EK:lla siis riittäisi, jos se aikoisi todella toimia Suomen ja sen kansan etujen mukaisesti. Mutta tämä lienee turha toivo. Ilmari Kiannon sanoin: ”Raukat vain menköön merten taa”. Opetus tässä on, että kun kapitalistit yhdistävät voimiaan, niin sama olisi tehtävä työntekijöiden edunvalvonnan puolella: ”Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää”.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10 €.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki. Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

USA ja EU - viholliset, vai veljekset kuin ilvekset

Antti Siika-aho

Viime vuonna käyty Irakin sota osoitti, ettei kaksi suurta maailmanpoliittista mahtitekijää, USA ja EU kyenneet yhtenäisesti kokoamaan rintamaa Irakin valloittamiseksi ja maan suurten öljyvarojen jakamiseksi. EU:n kantavat voimat Saksa ja Ranska asettuivat vastustamaan USA:n miehitystä samaan aikaan kun muutamat EU:n uusista tulokkaista ryhtyivät voimakkaasti ottamaan osaa USA:n sotapolitiikkaan. Tilanne oli kokonaisuudessaan hyvin omituinen, sillä olihan perinteisesti ollut niin, että Länsi-Euroopan maat olivat USA:n vahvoja liittolaisia itäeurooppalaisten ollessa samaan aikaan sidoksissa Neuvostoliittoon.

Irakin sota on yksi niistä USA:n käymistä sodista, jossa mediatiedotus ei olekaan koitunut USA:n hyödyksi vaan suureksi haitaksi. Mitä enemmän USA toitotti voittojaan Irakissa, sitä enemmän maailman edistykselliset ihmiset nousivat vastustamaan USA:n toimia. Myös EU antoi lievän negatiivisia kommentteja USA:sta ja tämä sai jotkut luulemaan, että EU todellakin on rauhan asialla sortoa vastaan. Ryhdyttiin katsomaan, että EU voisi olla se tulevaisuuden suuri voima, joka vastustaa USA:n ylimielistä politiikkaa ja turvaa rauhaa joka puolella maailmaa. EU:n tulevaa perustuslakia on joissain piireissä puolusteltu sen vuoksi, että tuleva EU:n liittovaltio voisi olla entistä vahvempi poliittinen ja sotilaallinen voima USA:ta vastaan. Suomessa erityisesti demareiden ja Vasemmistoliiton piireissä tätä perustelua on käytetty hyväksi.

EU:n syyt vastustaa Irakin miehitystä olivat aivan muut kuin rauhan puolustaminen tai ihmishenkien kunnioittaminen. Syynä sodan vastustamiseen oli vanha kunnon tuttumme raha. On muistettava, että EU ei ole mikään kansalaisten keskustelufoorumi vaan raaka, eurooppalaisten pääomapiirien masinoima unioni, jolla on taloudellisia etuja ajettavanaan maailmalla. 80-luvulla mm. Ranskalla ja Länsi-Saksalla oli USA:n tavoin suuria taloudellisia intressejä Lähi-idässä ja erityisesti Irakissa. Saddamin hallinto loi hyviä kauppasuhteita Euroopan suuriin maihin aina Persianlahden sotaan asti. Irakin sodan kynnyksellä oli kuitenkin nähtävissä, että USA tulisi ottamaan komentoonsa suuren osan Irakin öljyvaroista ja jättäisi EU:n kakun jaossa vasta toiselle sijalle. Tätä eivät Euroopan pääomapiirit voineet sulattaa ja asettuivat siksi virallisesti vastustamaan miehitystä. Syntyi siis tilanne, jossa kahden maanosan kapitalististen piirien taloudelliset edut kävivät ristiin Irakissa. Kapitalismi on siitä itselleen vahingollinen, etteivät sen edustajat pysty koskaan tekemään mitään pyyteettömästi yhdessä, vaan kilpailevat ja puukottavat toisiaan selkään joka käänteessä. On yhä selvemmin näkyvillä se, että EU:n ja USA:n edut joutuvat entistä enemmän törmäyskurssille tulevaisuudessa jaettaessa imperialistisesti globalisaation lipun alla maailman raaka-aine ja markkinavaroja.

EU:n suunnittelema yhteinen puolustuselin, eli sotaliitto tulee tulevaisuudessa syntymään ja palvelemaan Eurooppalaisten pääomapiirien tavoitteita maailmalla vähän samaan tapaan kuin Nato toimii USA:n kapitalistipiirien käsikassarana maailman konflikteissa. Suomen puolustusvoimain entinen komentaja Gustav Hägglund on esittänyt, että EU:n puolustusta tulisi myöhemmin kehittää Naton Eurooppalaisena tukipilarina. Hägglund kuuluu niihin Lipposlais-ahtisaarelaisten transatlanttisten suhteiden vaalijoihin, jotka katsovat kahden maanosan voivan jakaa maailmaa tasaveroisesti ja toimivan yhteistyössä.

Vasemmistoliiton vasta pidetty puoluekokous joutui kriisiin sen puheenjohtajan Suvi-Anne Siimeksen esitettyä puoltavaa kannanottoa EU:n sotaliitolle eli nk. kriisinhallinnalle. Siimes on yksi niistä, jotka katsovat, että EU:n sotaliitto olisi se USA:n vastainen voima, joka näyttäisi amerikkalaisille kaapin paikan. Sinänsähän Siimes on oikeassa, että EU:n tuleva sotaliitto voi todellakin nousta USA:n yliherruuspyrkimysten esteeksi ja toisi ”rauhan sanomaa ympäri globaalin maailman”. Mutta olisiko EU-valtaisella maailmalla sitten mitään eroa USA-keskeiseen maailmaan? Ei varmastikaan. Jos EU:lla olisi käytössään samat sotilaalliset resurssit kuin USA:lla, se takuuvarmana tulisi käyttämään yhtä raakoja toimintatapoja maailmalla. EU tulisi yhtä lailla sotien avulla ryöstämään kehitysmaiden raaka-ainevaroja, kaatamaan sille epämieluisia hallituksia ja dominoimaan maailmaa voimapolitiikallaan. Saisimme siis USA:n imperialismin tilalle Eurooppalaisen vastaavan.

Hägglundilaiset ja siimesläiset edustavat siis kahta erilaista näkemystä, mutta tukevat samaa asiaa. Nimittäin sitä, että EU tarvitsee tulevaisuudessa sotilaallista voimaa. Tämä tapahtuu hyväksymällä EU:n perustuslaki ja antamalla EU:n pienelle eliitille vapauden käyttää raakaa sotilaallista voimaa aina niin halutessaan; joko yhteistyössä Naton kanssa tai ilman sitä ja YK:n mandaatilla tai ilman.

Aika näyttää, kykenevätkö USA:n ja EU:n pääomapiirit lyömään kättä päälle ja jakamaan maailmaa yhdessä. Vai syntyykö kaksi suurta kapitalistista blokkia, jotka aiheuttamillaan sodilla murskaavat toinen toisensa. Työväenluokalle kumpikin vaihtoehto on ihan sama. Uhriksi se joutuu kummassakin tapauksessa. Meidän on työväenliikkeessä tulevaisuudessa vastustettava sekä Nato-myönteistä että EU-keskeistä sotilasvoimaa. Tulevissa EU-vaaleissa vain äänestämällä EU:n perustuslakia vastustavia ja siitä kansanäänestystä vaativia ehdokkaita voidaan estää se, ettei Suomen poliittinen eliitti rakenna eurooppalaiselle pääomalle sotilaallista välikappaletta maailman kriiseissä. Ne suomalaiset työväenliikkeen tahot, jotka kuvittelevat, että EU voisi olla ase taistelussa USA:ta vastaan, ovat väärässä. EU:n ja USA:n politiikassa ei viime kädessä ole mitään eroa.

Antti Siika-aho,
ehdokas EU:n parlamentin vaaleissa nro.74

Nyt kilpaillaan etuoikeuksien lisäämisessä

Terveydenhoitopalvelut ovat saaneet väistyä kapitalismin kilpailukyvyn alttarille.

Hallituksen ja kapitalistien huoli kansainvälisestä kilpailukyvystä saa omituisia piirteitä, kun katsotaan vaikkapa hallituksen esitystä uudesta yritysverouudistuksesta, joka tuotiin julkisuuteen keskiviikkona 19.5. Uusi yhtiöverotus tulisi voimaan v. 2005 alusta.

Joskus vuosikymmeniä sitten ymmärsimme, että kansakuntamme varallisuus syntyy työläisten työstä ja koulutuksesta sekä hallituksen viisaasta politiikasta tukea julkista taloutta ja tällä tavoin kysyntää ja kansalaisten ostovoimaa. Politiikka takasi, että yritysten kokoamat varat saatiin yritysverotuksen kautta siedettävällä tavalla kerättyä yhteiskunnan käyttöön.

Tämä taas ei tyydyttänyt kapitalisteja, jotka ovat vuosikymmeniä mankuneet raskasta verotustaan, vaatineet kansainvälisen kilpailukyvyn nimissä verohelpotuksia sekä työläisten palkkojen pienentämistä. On vaadittu maltillisia nollaratkaisuja palkkaneuvotteluissa ja työvoiman joustavuutta mm. työaikojen suhteen. Kaikesta tästä palkkiona työläisille piti olla parempi työllisyys. Myös SAK on kritiikittä syönyt tämän syötin. Tämän politiikan tuloksena palkkojen osuus kansantulosta on painettu pienemmäksi kuin ehkä koskaan. Kun kansantaloudesta on hävitetty palkansaajien ostovoima ja siten kotimainen kysyntä, seurauksena on ollut työttömyyden pysyminen jatkuvasti korkeana.

Nyt kapitalistit ovat menneet vaatimuksissaan vieläkin pidemmälle. Nyt halutaan pärjätä ”kansainvälisessä verokilpailussa” mm. Eestiä, Kiinaa ja muuta maailmaa vastaan. Tällaisessa kilpailussa ei ole kysymys enää mistään muusta kuin siitä, missä maassa kapitalistit saavat suurimmat etuoikeudet. Nyt sitten uskotellaan, että yhteiskunnalla menee parhaiten, kun kapitalistien etuoikeudet ovat suurimmat - työläisten oikeuksista ei tarvitse välittää. Tästä politiikasta on todella pitkä matka siihen , että työ, koulutus, osaaminen ja vahva julkinen sektori ovat kansamme hyvinvoinnin perusta.

Mitä sitten hallituksen yritysverouudistus tarjoaa. Yhteisöverokanta laskee 29%.sta 26 prosenttiin ja pääomaverokanta 29%:sta 28 prosenttiin. Tämän verohelpotuksen vastapainoksi aikaisemmin verottomat osingot laitetaan osittain verolle, mikä tietysti on jäänyt pääomapiirejä jurppimaan enemmänkin. Myös sellainen muutos tulee, että yrityksen tai sen osakkeiden myynnistä saadut tulot tulevat verottomaksi, mikäli on omistanut ne vähintään vuoden ajan. Firman voi siis myydä ilman, että joutuu maksamanaan siitä euroakaan veroa. Varallisuusverojen alarajaa nostetaan 185.000:sta eurosta 250.000 euroon ja verokantaa puolestaan lasketaan 0,9%:sta 0,8%.

Osinkojen verotus on hallituksen esityksessä melkoisen monimutkainen rakennelma, missä tulee huomioida, onko osinkoja maksava yritys pörssiyhtiö vai listaamaton yhtiö ja maksetaanko osinkoja henkilöille vai muille yrityksille. Pörssiyhtiöiden osingoista 70% verotetaan 26% mukaan. Ensi vuonna verotettava osuus laskee kuitenkin 57%:iin. Eli ensi vuonna 43% osingoista jää edelleenkin verottamatta. Pörssin ulkopuolisten yhtiöiden osingot ovat verottomia 90.000 euroon asti. Tästä yli menevästä osasta aletaan maksaa 26% veroa, mutta maksetusta verosta 19,6% voidaan vähentää varallisuusverotuksessa. Jos 10% yrityksen varallisuudesta ylitää 90.000 euroa, 10%:n ylittävää osuutta verotetaan ansiotuloveroprosentin mukaan. Kun pörssiyhtiö maksaa pörssiin listaamattomalle yhtiölle osinkoja, näistä osingoista 75% on veronalaista tuloa. Ensi vuonna verotettava osuus kuitenkin laskee 60 %. Osinkojen verotus jää siis edelleenkin vuotamaan kuin seula.

Kun osinkojen verotus on melkoinen viidakko, onkin odotettavissa, että yrityksissä aletaan jälleen voimaperäisesti harjoittaa ”verosuunnittelua”; suomeksi sanottuja yhtiöt palkkaavat palkkalistoilleen lakimiehiä ja ekonomisteja suunnittelemaan, miten veroja parhaiten kierretään. Hallitus esittää, etteivät luovutustappiot ja arvonalennukset olisi verotuksessa vähennyskelpoisia, jotta ei kävisi niin, että voitot tuloutetaan muualle ja tappiot vähennetään Suomen verotuksessa. Tässä onkin varmasti sanottuna syvempikin totuus suomalaisten yritysten toimintatavoista tällä hetkellä, siis voitot viedään muualle ja tappiot kirjataan kotimaassa. Erilaista ”verosuunnittelua” on varmasti harjoitettu ja harjoitetaan edelleen myös Suomessa, jossa omistava luokka on aina parhaansa mukaan ottanut mallia USA:sta. Kuten muistamme, USA:ssa isoja yrityksiä jäi äskettäin kiinni suurista kirjanpitoskandaaleista.

Kapitalistit ovat ottaneet yritysverouudistuksen tyytymättöminä vastaan. ”Ei riitä”, sanoo mm. TT:n varatoimitusjohtaja Tarmo Korpela. TT:n tiedotteen mukaan: ”Hallituksen osinkoveroratkaisu on merkittävimmiltä osiltaan edelleen pettymys, koska osinkoverotus kiristyy huomattavasti nykytilanteeseen verrattuna”, ja TT jatkaa, että ”kansainvälisen kehityksen mukaisesti varallisuusvero tulee jatkossa poistaa kokonaan.”

Hallituksen omien laskujen mukaan yritysverouudistus tuo yrityksille 450-500 miljoonan euron verohelpotuksen. Se kaikki, vanhoissa markoissa laskien 2,7 – 3 miljardia markkaa, on poissa valtion budjetista ja samalla siis pois julkisesta terveydenhoidosta, sosiaalitoimesta ja koulutuksesta, jos ei pieni- ja keskituloisten verotusta vastaavasti kiristetä. Rahat ovat siis joka tapauksessa pois vähävaraisen kansan pussista.

Kansainvälisessä kilpailussa siis ollaan. Kilpailussa on kyse siitä, missä maassa kapitalistien edut turvataan parhaiten – samalla kansan edut ja palkat sekä nuorison tulevaisuus polkien - ei kilpailla siitä, missä maassa kansan aineelliset ja sivistykselliset olot kehittyisivät suotuisimmin.

RK/Kä

Että perkele – jo riittää jallitus!

Kansaa höynäytetään kaikilla tunnetuilla ja tuntemattomilla tavoilla ja uusia tapoja keksitään. Joku viisas on joskus sanonut, että numero ei valehtele, vain tilastot valehtelevat. Sanottu on sukua sille suurelle kansanviisaudelle, että valheista tilasto on emävalhe. Niistä isketään tarinaa ja kirjoitetaan satuja kansalle.

Tässä muutama esimerkki selkäpiitä karmivista tilastoista, emävalheista.

Ensimmäinen esimerkki. Aina 90-luvun lopulle työttömyys laskettiin työtuntien mukaan. Ei enää. Nyt se lasketaan työpaikkojen määrästä. Sillä ei ole enää osaa eikä arpaa todellisen työttömyyden kanssa, mutta työttömyysprosentti sillä saadaan alle kymmenen prosentin. Se näyttää siedettävältä. Sitä media toitottaa ilosanomana, että kansa luulisi kaiken olevan edes suuripiirtein kohdallaan. Kuitenkin täystyöllisyydestä puuttuu 1 000 miljoonaa työtuntia. Se on yli kaksikymmentä prosenttia.

Toinen esimerkki. Viimeisimmän verotilaston (2002) mukaan palkkasumma oli kolme prosenttia suurempi kuin edellisvuonna joten reaaliansiot ovat kasvaneet runsaan prosentin. Sitä riemuitsevat media ja poliitikot.

Mutta, mutta, miten lienee? Kun palkansaajat jaetaan kahteen ryhmään, niin 62,4 prosenttia jää pienipalkkaisiksi. Heidän palkkansa laski vuodessa 1,1 prosenttia, 977 euroon kuukaudessa ja reaalipalkka täydet kolme prosenttia. Loppujen palkat, jotka olivat keskimäärin 2899 euroa kuukaudessa, kasvoivat reaalisesti yli kolme prosenttia.

Kolmas esimerkki. Kansalle on pitkään selitetty, että työväenluokka kutistuu kutistumistaan. Maan tavaksi on tullut, että kun kapitalistien pitää saada enemmän voittoja ja suurempia osinkoja, herrat itkevät. Sitten selitetään, että taloudellisista ja tuotannollisista syistä on pakko potkia työläisiä pellolle ja samalla ilmoitetaan, että yt-neuvottelut koskevat kaikkia henkilöstöryhmiä.

Ikimuistoisista ajoista asti meille on selitetty, että maassa on duunarien työväenluokka ja keskiluokka – haalarit ja valkokaulukset. Samalla annetaan ymmärtää, ettei niillä ole mitään yhteistä. Viitisentoista vuotta sitten siltä saattoi näyttääkin. Hyvin koulutetut uskoivat olevansa paremmassa turvassa kuin muut duunarit, mutta nykyään potkuja jaellaan heille siinä kuin muillekin. Kukaan ei ole enää turvassa kapitalistien ahneudelta.

Edelleen kansan mielissä kuitenkin elätetään kuvitelmaa, että merkonomit, teknikot, insinöörit jne. ovat parempia kuin rapparit, kirvesmiehet, sorvarit jne. joten ne eivät missään nimessä mahdu samaan porukkaan. Siksi työläiset ovat hajallaan kuin varpusparvi, vaikka heiltä vietäisiin viimeinenkin voin nokare ja leivän muru kapitalistien voitoksi. Palkkatyöläisiltä puuttuu (toistaiseksi) yhtenäisen voiman oivallus. Oivallus, jolla siirretään vaikka vuoria. Se on voimaa se!

Neljäs esimerkki. Kunnat ovat avainasemassa uuden työvoiman kasvattamisessa ja kouluttamisessa. Niiden harteilla ovat neuvolat, päiväkodit, koulut ja terveydenhoito. Hallitus jakaa verohelpotuksia kapitalisteille kahta tietä - suoraa ja palkansaajien kautta. Se lupaa työläisille verohelpotuksia, kun tyytyvät pieniin pakankorotuksiin. Tilastoilla väitetään, että niillä muka turvataan entistä parempi ostovoima. Mutta kun verotulojen väheneminen korvataan leikkaamalla kuntien hyvinvointipalveluja, niin lopputulos on kansalle miinus- ja kapitalisteille plusmerkkinen. Sellaista tilastoa ei meille näytetä.

Viides esimerkki. Sarjaan tilastohuijauksia kuuluvat myös kunnat. Homma toimii mm. niin, että kun kunta investoi rakentamalla päiväkodin, koulun, sairaalan jne. se tekee ne saman vuoden tuloilla. Siten jokainen investointi on kuluerä eli samalla kun investoidaan, tehdään myös poistot. Rakennuksen arvo on siis kuluina poistettu ja se on ilmainen.
Mutta kun kunta rakentaa päiväkodin, koulun, sairaalan tai muun vastaavan, niin sitä ei annetakaan käyttäjän, vaan kiinteistöviraston ”omistukseen”. Se perii jo maksetuista tiloista käyttäjiltä käyvän vuokran. Lisäksi kiinteistövirasto tekee niistä myös poistot. Joten, vaikka rakennuksen arvo on kokonaan maksettu ja poistettu, niin poisto tehdään vielä toistamiseen. Siis; kahteen kertaan poistamisesta huolimatta ja jo ilmaisista tiloista käyttäjiltä kuitenkin peritään vuokrat sisäisinä siirtoina. Niinpä käyttäjien – päiväkodin, koulun, sairaalan jne. – hommat näyttävät todellista paljon, paljon kalliimmalta.

Esimerkiksi Helsingissä kaupunki saa ulkopuolisia vuokratuloja, joilla voi maksaa jo maksetun kiinteän omaisuuden toiseen kertaan 14,9 vuodessa. Lisäksi tehdään poistot, joilla jo kertaalleen poistettu omaisuus voidaan maksaa 11,6 vuodessa. Poistojen vuoksi kaupungin kulut ovat asukasta kohden 455 euroa – 8,5 prosenttia todellista suuremmat. Kun ulkopuoliset vuokrat ja hatusta vedetyt poistot lasketaan yhteen, niin kaupunki maksaa – toistamiseen – investointinsa 6,5 vuodessa!

Näin se käy - höynäyttäminen! Ja se jatkuu kunnes kansa nousee seisomaan ja sanoo kuuluvalla äänellä: perkele – jo riittää!

Kai Kontturi

TAISTOLAISUUS MERKITSI TYÖVÄENLUOKAN ETENEMISTÄ

(Jatkoa Kansan äänen edellisestä numerosta)

Tältä näytti Helsingin Stadion (kuva yllä ja alla), kun SKP vietti 60-vuotisjuhliaan elokuussa 1978. Taistolaisella nuorisoliikkeellä oli suuri vaikutus siihen, että Stadion saatiin täpösen täyteen. Kuvat Juho Haavisto.

Suomen Kommunistinen Puolue jakaantui

SKP:n ylimääräisessä edustajakokouksessa 1970 puolueeseen muodostui kaksi eriävää näkemystä puolueen linjasta, niukkaan enemmistöön perustuva "virallinen" linja ja ns. taistolainen eli marxilais-leniniläinen linja. Porvarillisten tiedotusvälineitten SKP:n asioissa "hellimät" henkilöhahmot olivat tähän aikaan puheenjohtaja **Aarne Saarinen** ja varapuheenjohtaja **Taisto Sinisalo**, jonka etunimestä johdetuilla taistolais-määreillä varustettiin sittemmin puolet SKP:n silloisesta jäsenkunnasta ja lisäksi suuri joukko kirjailijoita, näyttelijöitä, opiskelijoita, tutkijoita ym.

Tiedonantajasta luokkataistelun valtakunnallinen kehittäjä

Lähes sosialidemokraatteja aatteellisesti muistuttaneet puolueen "uudistajat" olivat jo 1950-luvun puolivälissä kyenneet ottamaan haltuunsa SKP:n koko puoluelehdistön ja käyttämään sitä tavoitteidensa läpiviemiseen. SKP:n oma päääänenkannattaja: Työkansan Sanomat oli lakkautettu ja tilalle perustettu vasemmistososialistien ja muodon vuoksi myös kommunistien yhteinen Kansan Uutiset-lehti, jonka palstoille ei kommunistisilla kirjoituksilla juurikaan ollut pääsyä.

Puolueen marxilais-leniniläistä linjaa puolustavilla kommunisteilla ei tämän johdosta ollut käytössään minkäänlaista tiedotusvälinettä, jonka avulla olisi käyty kamppailua puolueen oikeistosuuntausta ja 1966-vaalien jälkeistä, puolueen tukemaa, työväestön etuja polkevaa hallituspolitiikkaa vastaan.

Tilanteen korjaamiseksi SKP:n Uudenmaan piirijärjestön perustamasta ja aluksi ulkoasultaan vaatimattomana ilmestyneestä **Tiedonantaja**-lehdestä tehtiin koko maankäsittävän, marxilais-leniniläisen neuvottelukunnan yhteinen lehti.

Tiedonantajasta muodostuikin pian keskeinen väline SKP:n perustason organisaation elvyttämisessä ja sen lujittamisessa. Lehden toisena päätehtävänä pidettiin työtätekevän väestön taloudellisen ja muun etutaistelun kehittämistä.

Opiskelevan ja koulunuorison laajamittaisen osallistumisen syyt

1960-luvun nuoret olivat sotaan tavalla tai toisella osallistuneen sukupolven lapsia. Porvarillisten vanhempien usein tunteenomaiset asenteet ja oikeistolaisen ilmapiirin värittämät mielipiteet johtivat osan nuorisoa asettumaan vanhempiaan vastaan. Porvarillinen oppikoulujärjestelmä synnytti viimeisinä vuosinaan sisällään radikaalin koulunuorisoliikkeen, joka maailmanlaajuisesta, pikkuporvarillisesta opiskelijaliikkeestä vaikutteensa saaneena valitsi ihanteensa poliittisen vasemmiston moraalisesti tukemista siirtomaitten vapaustaisteluista ja esim. USA:n "mustien" kansalaisoikeustaistelusta. Ajalle ominaista oli, että ensimmäistä kertaa Suomen historiassa saatettiin virallisesti käsitellä 1918-luokkasodan julmuuksia hävinneitä punaisia kohtaan ja Suomen aseveljeyttä Hitlerin Saksan rinnalla II maailmansodassa.

Luonteeltaan pikkuporvarillisena koulunuorisoliike suuntautui aluksi sosialidemokratiaan, koska Neuvostoliiton ja muiden sosialististen valtioiden hallintojärjestelmästä ei ollut juurikaan tietoa saatavilla.

Aika oli myös Kuuban vallankumouksen ja Helsingissä järjestettyjen Maailman nuorison kansainvälisten nuorisofestivaalien aikaa.

Suuri vaikutus oli USA:n käymällä sodalla Vietnamissa, mikä oli synnyttänyt 1960-luvun lopulla voimakkaan imperialismin vastaisen liikkeen ympäri maailmaa, etenkin Länsi-Eurooppaan.

Helsingissä Vietnam-solidaarisuusliikkeen viikottaiset rauhanmielenosoitukset ja suuret Vietnamin kansan taistelua tukevat tapahtumat vaikuttivat nuorison mielialaan suuresti myös muualla maassa.

USA:n harjoittama imperialistinen sotapolitiikka aukaisi nuorison silmät, minkä seurauksena se kiinnostui politiikasta ja alkoi tutustua – monesti vanhempiaan uhmaten – myös marxilaiseen kirjallisuuteen. Kustannusyhtiö Kansankulttuuri toimi tämän kirjallisuuden tehokkaana levittäjänä, joten Suomessa ja ulkomailla tehtyjä marxilaisia teoksia oli suuret määrät helposti saatavissa.

1960-luvun lopun suuria puheenaiheita ja kiistelyn kohteita olivat lisäksi Arvo Salon "Lapualaisooppera", Ylioppilasteatteri ja kouludemokratia-liike.

Suuri eriarvoisuus maan sisällä

Samaan aikaan, kun varakkaan väestönosan lapset kävivät kulttuurisotaa vanhempiensa arvoja vastaan ja keräsivät vaikutteita ulkomailta kävi suuri joukko suomalaisia hiljaista kamppailua jokapäiväisen selviytymisensä puolesta. Paha työttömyys 1960-luvun lopulla jätti monen perheen vaille kunnollista toimeentuloa ja, kun samalla maaseudun pienimpiä tiloja ajettiin alas valtiovallan toimenpitein oli seurauksena väestön joukkomittainen siirtyminen kotiseuduiltaan Etelä-Suomen suuriin kaupunkeihin. Osa lähti siirtolaisiksi Ruotsiin saakka alussa varsin huonoihin oloihin. Seurauksena maaltapaosta kaupungit ruuhkautuivat. Asuntopula oli huutava ja eläminen kaupungeissa kallista, minkä joutui kokemaan myös kaupungeissa kasvanut ja siellä pitkään asunut vähävarainen väestö.

Vuoden 1966 eduskuntavaaleissa sos.dem-puolue oli saanut suuren vaalivoiton. Kun myös vasemmistososialistien ja kommunistien SKDL oli säilyttänyt asemansa oli eduskunnassa työväenpuolueilla yksinkertainen enemmistö. Mutta samoin kuin 1956-suurlakon yhteydessä työväestöllä ei ollut yhtenäistä, keskitettyä johtoa asioittensa pitkäjänteiseen ajamiseen. Suomen Kansan demokraattisen liiton, SKDL:n, kautta julkista toimintaa harjoittava SKP oli pahasti hajalla.

Sosialistisen Tsekkoslovakian ongelmat vedenjakajana

Suomen Kommunistinen Puolue, SKP, valmistautui elokuussa 1968 juhlimaan perustamisensa 60-vuotisjuhlallisuuksia. Muutamaa päivää ennen juhlaa levisivät uutiset, joissa kerrottiin, että Neuvostoliitto ja muut sosialistiset maat olivat siirtäneet panssarijoukkojaan samaan sotilaalliseen liittoon kuuluvan Tsekkoslovakian alueelle ja sen pääkaupunkiin Prahaan.

Tsekkoslovakian sijainti sotilasstrategisesti uhanalaisimmalla keskisen Euroopan alueella, ja se, että kapitalististen maailman johtokeskukset olivat valinneet Tsekkoslovakian sosialisminvastaisen propagandansa erityiseksi kohteeksi oli aiheuttanut maassa arvaamattoman tilanteen. Oli vaarana, että Tsekkoslovakian kansallinen armeija ei enää kriisitilanteessa saisikaan käskyä torjua läntisen sotilasliitto NATO:n joukkojen rajanylityksiä! Tällaisen provokaation onnistuminen ilman vastatoimenpiteitä olisi johtanut nopeasti Tsekkoslovakian sotilaalliseen haltuunottoon ja maan irrottamiseen sosialististen maiden taloudellisesta ja sotilaallisesta yhteenliittymästä.

SKP:n puheenjohtajaksi noussut Aarne Saarinen yhtyi "kylmän sodan" lietsojien kuoroon. Yhdessä esikuntineen hän peruutti lähes loppuun saakka valmistellut puolueensa juhlallisuudet ja antoi henkilökohtaisia lausuntoja, jotka eivät mitenkään poikenneet porvarillisten tiedotusvälineitten yhdenmukaistetusta mielipiteen muokkauksesta.

Seurauksena oli kommunistien yhä jyrkempi jakautuminen!

Opiskelevan nuorison kiinnittyminen marxismi-leninismiin

Sosialidemokraatteja läheisesti muistuttavat enemmistöläiset (saarislaiset), joiden puoluetyö käsitti miltei yksinomaan työläisten taloudellisen etutaistelun ay-järjestön kautta, muodostivat yhä Tsekkoslovakian tapahtumien jälkeenkin enemmistön SKP:n jäsenkunnasta.

Heidän vastavoimanaan puolueessa lujittui kuitenkin tieteelliseen sosialismiin nojautuva marxilais-leniniläinen osapuoli, jonka piirissä kommunistit saattoivat toimia elämän kaikilla saroilla.

Työväestössä oli vanhastaan vallinnut epäluulo opiskelevaa nuorisoa ja muuta työtä kuin perinteistä työläisen työtä tekeviä ihmisiä kohtaan. Aika oli kuitenkin muuttunut niin, että SKP:n "taistolais-vähemmistössä" nähtiin, etteivät herrasväen lapset enää automaattisesti jaa vanhempiensa oikeistolaisia arvoja. Helppoa oli myös havaita, ettei opiskeleva nuoriso enää aikoihin ollut koostunut vain varakkaiden perheiden jälkeläisistä vaan, että joukossa oli paljon myös vaatimattomissa oloissa kasvaneita työläisperheiden lapsia.

SKP:n vähemmistöosapuolen keskeiset vaikuttajat, mm. Tiedonantajan päätoimittaja **Urho Jokinen** ja SKP:n Uudenmaan piirisihteeri **Markus Kainulainen** rohkaisivatkin monesti julkisessa esiintymisessään nuorisoa liittymään kommunistisiin järjestöihin. Näissä he voisivat kaiken porvarillisen epäselvyyden ja uskonnollisen haihattelun sijasta opiskella selkeätä ja hyvin perusteltua tieteellistä maailmankatsomusta: marxismi-leninismiä.

Osaltaan nuoriso oli jo valmiiksi lähtenytkin kohti kommunistisia järjestöjä!

Sos.-dem.-puolue ei ollut tarjonnut tietoa ja järkeä käyttämään tottuneille nuorille muuta kuin aatteettomuutta ja puoluepoliittista näpertelyä, eivätkä ns. yhden-asianliikkeet tarjonneet kokonaisvaltaista lähestymistapaa asioihin.

Lyhyessä ajassa opiskeleva ja myös työssäkäyvä nuoriso löysi marxilais-leniniläiset opintokerhot.

Sosialistinen Opiskelija Liitto, SOL, syntyi uudelleen ja Sosialistisen Nuorisoliiton toiminta eri puolilla maata vahvistui suuriin mittoihin.

Julkisissa joukko-esiintymisissä nämä nuoret tunnettiin sinisestä paidastaan, joka oli omaksuttu silloisen Saksan demokraattisen tasavallan, DDR:n, nuorisoliikkeeltä.

Porvaristo raivon partaalla

Mitä sitten taistolaiset tekivät, että he saivat porvariston raivon partaalle?

!970-luvun alussa taistolaisten ulkoparlamentaarinen valta oli kasvanut niin suureksi, että he vain 12 kansanedustajan vaalikannatuksellaan pakottivat porvariston ja pääomien omistajat tekemään kompromisseja niin sosiaalipolitiikassa, palkoissa ja työturvallisuudessa kuin ulkopolitiikassa ja kulttuurissakin! Kaikkien merkittävien metalli- ja rakennusalan työpaikkojen luottamusmiehet olivat taistolaisia!

Suuret työnantajat ja poliittinen oikeisto perustivat kyllä komiteoita ja järjestöjä ja värväsivät niihin huippututkijoita, joiden tehtävänä oli keksiä menetelmiä, millä saataisiin taistolaiset vaiennettua. Tälle kehitykselle he eivät kuitenkaan voineet mitään, vaikka sos.dem.-puolueen johto antoikin apuaan ammattiliittojen johdon pitämiseksi pois taistolaisten ulottuvilta eikä tässä työssä rahoja säästetty!

Taistolaisuuden saavutusten lyhyt yhteenveto

Suomen Kommunistisen Puolueen vähemmistössä, ns. taistolais-osapuolessa 1970-luvulla toimineet kommunistit ja heitä lähellä olleet opiskelijat ja ns. sivistyneistön edustajat tekivät hyvää työtä!

Siinä toteutui oikea kommunistinen toiminta, kun poliittista raja-aitaa ei tarvinnut madaltaa oikein asetettujen tavoitteiden ansiosta! Työväenluokan rintamassa oli kirjailijoita, näyttelijöitä, muusikoita, elokuvantekijöitä, kuvataiteilijoita, ja oli eri alojen tutkijoita.

Voimana se näkyi erilaisissa yhteistyöjärjestöissä kuten rauhanliikkeessä, asukasliikkeessä, terveydenhuollossa terveysrintamana, ympäristöliikkeessä ja eri ammattijärjestöissä aina akateemisen väen järjestöihin saakka.

Taistolaisliikkeen parhaat saavutukset näkyivät voimakkaasti kasvaneena hyvinvointina ja hyvin kehittyneenä sosiaaliturvana. 1970-80-luvuilla kansan keskuudessa vallitsi kollektiivinen turvallisuudentunne! Köyhätkin tunsivat olevansa ihmisiä!

Työryhmä
Juho Haavisto, Esko Koivisto ja Timo Nieminen

Suomen irtautuminen jatkosodasta

Jo ennen Saksan Stalingradissa tammi- helmikuun vaihteessa 1943 kärsimää tappiota oli Neuvostohallitus tarjonnut Suomelle rauhaa vuoden 1941 ja –42 taitteessa ja lokakuussa –42. Joulukuussa 1942 Presidentti Risto Ryti sai päähänsä, että Suomi ja Englanti voisivat sopia rauhan, jonka jälkeen Saksa ja Englanti voisivat tehdä saman Suomen maaperällä.

Tässä artikkelissaan Ville Rahikainen selvittelee vaiheita, joiden kautta Suomi lopulta irroittautui sodasta Neuvostoliittoa vastaan syksyllä 1944.

Hitler vierailulla Suomessa marsalkka Mannerheimin 70-vuotispäivillä 6.6.1942. Kuva kertoo kaiken Suomen ja Saksan liittolaisuudesta toisessa maailmansodassa jatkosodan aikana. Oikealla Risto Ryti.

Stalingradin saksalaistappion jälkeen alkoi yhdellä jos toisellakin Saksan liittolaisella viritä epäilys Saksan aseiden ehdottomaan voittoon itärintamalla. Helmikuun 3. 1943 pidettiin Presidentille ja hallituksen edustajille Paasosen tilanneselostus, jonka lopuksi Paasonen totesi, ettei Saksalla ollut enää mahdollisuuksia voittaa sotaa.

Seuraava yritys tuli Yhdysvaltain puolelta maaliskuun 20. muistion muodossa, jossa Yhdysvallat tarjoutui auttamaan Suomen hallitusta yhteyden rakentamisessa Neuvostohallitukseen. Suomen hallitus halusi kuitenkin varmistaa selustansa lähettämällä uuden ulkoministerinsä Ramsayn neuvottelemaan saksalaisten kanssa Suomen mahdollisuudesta irtautua sodasta. Tuloksena oli Suomen puolelta kaksinkertainen kardinaalimunaus, sillä USA:n hallitus 10. 4. –43 ilmoitti, että se oli valmis vain järjestämään neuvotteluyhteyden ja että Suomen hallituksen piti itse pyytää Neuvostohallitukselta ehdot rauhaan. Saksan ulkoministeri Ribbentropp luonnollisesti taas raivostui saadessaan tietää suomalaisten yrityksestä luikkia sodasta kuin koira veräjästä.

Marraskuun lopulla 1943 Neuvostohallitus ilmoitti sen, minkä muut olivat yrittäneet hienotunteisesti vihjailla: Suomen hallituksen on itse otettava yhteys Neuvostohallitukseen eikä yritettävä takertua länsiliittoutuneiden vetoapuun. Suomen hallituksessa edelleen elätettiin toivoa Karjalan kannaksen pitämisestä ja sellainen vastaus annettiin 29. 11. Ruotsiin eteenpäin toimitettavaksi. Neuvostoliiton vastauksena tuli 20.12 –43, että neuvottelut käydään vain Talvisodan päättäneen Moskovan rauhan rajoista.

Rauha ei kelvannut Suomelle

Tammikuun lopulla 1944 neuvostojoukot onnistuivat murtamaan Leningradin piirityksen, jolloin Suomen asema muuttui olennaisesti siten, että Karjalan kannas jäi viimeiseksi Leningradin turvallisuutta uhkaavaksi tekijäksi. Helmikuun 12. –44 Paasikivi lähti hakemaan Neuvostoliiton esittämät vaatimukset Neuvostoliiton suurlähettiläältä rouva Kollontailta Tukholmasta. Suomen hallituksen venkoiltua aikansa Neuvostohallitus ilmoitti, että Suomen edustajat voivat itse tulla Moskovaan hakemaan rauhanehdot. Nyt lähti Paasikivi Enckellin kanssa matkalle Moskovaan 26. maaliskuuta. Neuvostoliitto ilmoitti vaatimuksinaan edelleenkin Moskovan rauhan rajojen palauttamisen, saksalaisten internoimisen (aseistariisuminen ja vangitseminen), neuvostokansalaisten palauttamisen, Suomen armeijan palauttamisen rauhanaikaiseen kokoonpanoon ja sotakorvauksina 600 miljoonan US dollarin arvosta välineitä ja tarvikkeita.

Saatuaan Eduskunnalta kielteisen kannan rauhanehtoihin, hallitus lähetti 15. huhtikuuta kieltävän vastauksensa Moskovaan ja 22. huhtikuuta Neuvostoliitto ilmoitti Suomen katkaisseen rauhanneuvottelut. Tämän jälkeen Stalin tuli luonnollisesti siihen ainoaan mahdolliseen johtopäätökseen, että Suomen hallitus ei halunnut ratkaista asiaa rauhanomaisesti.

Neuvostoliitto aloitti hyökkäyksensä Karjalan kannaksella kesäkuun 10. 1944. Gusevin johtama Neuvostoliiton 21. armeija mursi ensin Etuaseman, seuraavaksi 14. päivänä VT-aseman (Vammelsuo-Taipale), josta 21. Armeija eteni ja valloitti Viipurin 20. päivänä kesäkuuta sekä lopuksi 25. päivänä mursi VKT-aseman (Viipuri-Kuparsaari-Taipale) Talissa.

Neuvostoliitolla kiire Valko-Venäjälle

Kesäkuun 22. päivänä Suomen hallitus ilmoitti Neuvostohallitukselle olevansa valmis rauhaan. Samana päivänä Ribbentropp saapui Suomeen. Seuraavana päivänä Neuvostohallitus antoi hyvin jyrkkäsanaisen uhkauksen, joka tulkittiin vaatimukseksi ehdottomasta antautumisesta. Tällöin ylipäällikkö Mannerheim ehdotti presidentti Rytille Ribbentropp-sopimuksen allekirjoittamista sellaisessa muodossa, että se sitoi vain presidentin henkilökohtaisesti eikä eduskuntaa, hallitusta ja kansaa. Sopimus allekirjoitettiin 26. päivänä kesäkuuta.

Talin ja Ihantalan välillä suomalaisjoukot onnistuivat pysäyttämään Neuvostoliiton 21. armeijan, mutta viiden päivän aikana kenraalimajuri Laguksen johtaman suomalaisen panssaridivisioonan toistuvista yrityksistä huolimatta, Laguksen joukot eivät onnistuneet tuhoamaan Gusevin armeijaa, päinvastoin, Lagus itse uhkasi tulla saarretuksi. Heinäkuun 9. Vuokselle edennyt Cherepanovin johtama Neuvostoarmeijan 23. armeija ylitti Vuoksen ja muodosti sillanpääaseman Vuoksen toiselle rannalle. Heinäkuun 12. päivään mennessä olivat 23. armeijan joukot onnistuneet laajentamaan sillanpääasemaansa.

Leningradin rintaman komentaja Govorov käski tuolloin keskeyttää operaatiot 14. heinäkuuta 1944 mennessä. Painavana syynä keskeyttämiseen oli Neuvostoliiton ylimmän sodanjohdon kesälle 1944 laatimat suunnitelmat, joissa ensimmäiseksi tuli purkaa Leningradiin vielä Suomen puolelta kohdistuva turvallisuusuhka ja siirtää sen jälkeen välittömästi kaikki mahdolliset voimat Valko-Venäjälle Saksan armeijan lyömiseksi siellä. Neuvostoarmeijalla aikataulu oli jo pettänyt, kun vielä heinäkuun puolivälissä jouduttiin olemaan kiinni Suomea vastaan käytävässä sodassa, kun taas Valko-Venäjän operaatiot oli aloitettu jo kesäkuun 23. päivänä.

Siinä missä yksittäiset kansalaiset ja poliitikot olivat epäonnistuneet, onnistui Puna-armeijan puolestaan vääntää rautalangasta (vai oliko se rautakangesta?) asian ytimen Suomen johtaville politiikoille. Elokuun 1. päivänä Ryti erosi presidentin virastaan vapauttaen siten seuraajansa saksalaisille allekirjoittamastaan sopimuksesta.

Joidenkin hallitusten jäsenten ja presidentin vaihdon jälkeen 25. elokuuta Suomen hallitus otti yhteyden Neuvostohallitukseen pyytäen rauhaa. Vastauksessaan Neuvostohallitus vaati rauhanneuvottelujen aloittamisen ehdoksi saksalaisjoukot joko häädettäviksi tai internoitaviksi 15. syyskuuta mennessä. Presidentiksi julistettu Mannerheim ehdotti Stalinille Neuvostoliiton ja Suomen välisten vihollisuuksien lopettamista voidakseen siirtää suomalaisvoimia saksalaisten häätämiseen. Syyskuun 2. eduskunnan istunnon jälkeen ilmoitti pääministeri Hackzell kansalle yhteydenotosta Neuvostoliittoon, mutta unohti mainita välien rikkomisesta Saksan kanssa. Samalla Enckell ilmoitti välien rikkomisesta saksalaisille, mutta jätti ilmoittamatta siitä Neuvostohallitukselle.

Sodan lopettamisessakin ongelmia

Aamulla 4. 9. Neuvostohallituksella oli tieto siitä, että Suomen eduskunta oli hyväksynyt välienrikkomisen saksalaisten kanssa, mutta ei tietoa sitä, oliko välienrikkominen todella tapahtunut, Neuvostojoukkojen puolelta tuli jatkui aina 5. 9. aamuun asti. Syyskuun 6. Juustilassa Suomen neuvottelukunta ylitti etulinjat ja lennätettiin Moskovaan.

Teheranin konferenssissa marras – joulukuun vaihteessa 1943 Stalin, Churchill ja Roosevelt olivat sopineet, ettei erillisrauhaa tehdä yksittäisten vihollismaiden kanssa. Niinpä Moskovassa neuvoteltiin Suomen ja Neuvostoliiton välirauhansopimusta, joka sitten vahvistettaisiin rauhansopimukseksi yhdessä muidenkin Saksan entisten liittolaisten kanssa tehtävien rauhansopimusten kanssa. Tämä lopullinen rauhansopimus tehtiin Pariisissa (heinäkuu1946 – helmikuu 1947) pidetyssä konferenssissa. Syyskuun 19. päivänä 1944 allekirjoitettiin välirauhansopimus, joka lopetti vähän yli neljä vuotta kestäneen suomalaisten sotaseikkailun Neuvostoliittoa vastaan.

Harhakuva Kannaksen säilyttämisestä

Suomen kiistaton virhelaskelma oli kuvitelma Karjalan kannaksen säilyttämisestä osana Suomea. Tämä perustui pääasiassa olettamukseen Saksan voitosta. Mikäli tämä ei toteutuisi, niin pyrittiin Kannas mahdollisissa rauhanneuvitteluissa pitämään vaihtamalla Itä-Karjala Kannakseen. Se, ettei neuvostohallitus antanut mahdollisuutta tällaiseen lehmänkaupaan vaatiessaan Moskovan rauhan rajoja, oli ollut syynä siihen, että helmikuun rauhanehdot hylättiin Suomessa. Helmikuussa esitetyt välirauhan ehdot olivat pitkälti samat kuin syyskuussa solmitun välirauhan ehdot (muutamalla Suomelle oleellisella heikennyksellä), mutta niiden pääasiallinen ero oli siinä, että helmikuussa suomalaisjoukot olivat vielä Kannaksella, mutta syyskuussa ne olivat vetäytyneet sieltä pois. Siten suomalaipoliitikkojen huhtikuinen nenännyrpistys tuli maksamaan yli kymmenen tuhannen suomalaissotilaan hengen ja terveyden.

Mutta asian voi nähdä myös piipun toiseltakin puolelta, nimittäin Kannaksen merkityksenä Leningradin turvallisuudelle. Jo pelkästään se, että Neuvostohallitus vaati Moskovan rauhan rajojen palauttamista jokaisella kerralla, vihjailee siihen suuntaan.

Siten kykenemättömyys ymmärtää Kannaksen merkitystä Neuvostoliitolle ja kuvitelmat Itä-Karjalan vaihtokelpoisuudesta Kannaksen kanssa johti omalta osaltaan Suomen puolustusvoimien virheelliseen painottumiseen Itä-Karjalaan, sillä Kannaksella oli suurhyökkäyksen alkaessa vain kuusi divisioonaa ja kaksi prikaatia.

Oma kysymyksensä onkin sitten se, että taisteltiinko kesällä 1944 Suomen itsenäisyydestä vai Karjalan kannaksesta (Leningradin pohjoispuoleinen turvallisuus). Kannaksen suurhyökkäys oli vain yksi operaatio huomattavasti tärkeämpien Valko-Venäjän operaatioiden rinnalla (alkoivat 23. 6.), joten Leningradin rintaman komentaja Govorov operoi hyvin rajatulla aikavälillä. Stavka antoi 21. kesäkuuta Goroville käskyt jatkaa hyökkäystään ensin Imatralle, Lappeenrantaan ja Virojoelle 26-28. päivään mennessä ja jatkaa sieltä Kouvola-Kotka linjalle, sekä kaivautua siellä puolustukseen.

Vaikka tämä olisi onnistunutkin, nousee kysymykseksi se, oliko Stavkalla ollut antaa lisää aikaa jatkaa operaatioita Sisä-Suomeen. Teoriassa kaksi viikkoa (heinäkuun puoliväliin) ja nekin luultavammin olisi jouduttu käyttämään edetessä Kotka-Kouvola linjalle, mutta nuo kaksi viikkoa eivät yksinkertaisesti olisi riittäneet Suomen kokoisen valtion valloittamiseen ja miehittämiseen. Siten on paljon uskottavampaa, että neuvostojoukot myös olisivat jääneet Kotka-Kouvola linjalla puolustukseen. Etenemisellä kyseiselle linjalle olisi kysymys ollut enemmänkin Karjalan kannaksen varmistamisesta mahdolliselta suomalais- tai saksalaishyökkäykseltä, eikä niinkään neuvostojoukkojen aikomuksesta Suomen valloittamiseksi.

Mitenkäs se Stalinin toteamus menikään poijaat: "Ei sotaa voiteta Helsingissä, vaan Berliinissä."

Ville Rahikainen

EU-vaaleissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

SKP:n kokoama lista EU:n parlamenttivaaleissa

Yrjö Hakanen
SKP:n pj.
Helsinki

Tuija Hakkarainen
AKSY:n varapj.
siivooja, Helsinki

Olli Hernberg
opiskelija
Turku

Juha Häkkänen
näyttelijä
Kajaani

Siiri Korppi
opiskelija
Kuopio

Juhani Lilja
VEU:n pääsihteeri
Helsinki

Jarmo Muhonen
paperityöläinen
Tampere

Tuula Palomäki
sairauskassanhoit.
kaup.valt. Nokia

Kari Peitsamo
muusikko
Tampere

Tanja Pelttari
Rauhanpuol. jk.
jäsen, Vantaa

Saara Rautiainen
KOMNL:n varapj.
Lahti

Raimo Ruttonen
sosiaalityöntekijä
Joensuu

Antti Siika-aho
opiskelija
Haapajärvi

Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti

Vesa Suominen(sit)
lehtori
Oulu

Arjo Suonperä
SAK:n lakimies
Espoo

Jari Tertsunen
konservaattori
Kuopio

Pekka Tiainen
valt. tri
Helsinki

Petri Toikkanen
opiskelija
Jyväskylä

Kalevi Wahrman
teleasentaja, häradsdomare, Porvoo

Vaihtoehto EU:n parlamenttivaaleissa

Työläisten työtä arvostettava

Tuija Hakkarainen, ehdokas EU-vaaleissa nro 63

Arabikansojen ystävyysseurassa toimiva siivooja Tuija Hakkarainen on sitä mieltä, että yhteiskunnan varat pitäisi käyttää vähävaraisten elämän helpottamiseen ja palveluihin.

Pitäisi kannustaa ja palkita työläisten yritteliäisyyttä ja tukea koulutusta. Yhteiskunnan ei pitäisi jakaa tukeaan harvoille, ja usein vain rikkaille. Puhutaan säästöistä oikeissa puitteissa!

Raskaan työn suorittajien palkkaus oikeudenmukaiseksi

Raskaasta työstä pitää saada palkka, jossa otetaan huomioon kyseisen työn rasittavuus ja jopa sen riskit. Arvostuksen puute ja huono palkka johtavat siihen, että nuoret eivät hakeudu tällaisille aloille kuin korkeintaan väliaikaisesti. On siis turha ihmetellä mistä johtuu pian työvoimapula jollain aloilla, ja toisilla taas on voimakasta työttömyyttä.

Usein raskas ja nykyisin alipalkattu työ on hyvin tärkeätä. Puhun esimerkkinä siivousalasta, koska olen vuosikymmenet itse siivonnut. Johtajat voivat olla pois työpaikaltaan pitkäänkin, eikä kovin pian vaikutuksia näkyisi. Mutta, kun siivoojat kautta maan olisivat pois työstään, täyttyisivät paikat roskista ja liasta. Miksi pidetään itsestäänselvyyksinä kaikkia näitä ominaisuuksia, ja rankaistaan siivoojia heikolla palkkauksella. Samoin on monissa muissa ammateissa. Esimerkkejä ovat hoito- ja palveluala yleensä, jätteenkuljetus, kiinteistönhoito, rakennustyö, teollisuus, metsä- ja maatalous sekä käsityöläisalat.

Tämän on muututtava. Suuri osa kansasta elättää itsensä ja perheensä juuri näillä aloilla. Työläiset kunniaan ja palkkaukseen tuntuva korotus, ei mitään silmänlumeita!

Työttömyyden hoitoon ja työttömyyskorvauksiin asiallisuutta ja tarkkuutta

Päivärahaperusteita olisi tarkennettava siten, että ”tahallinen” työttömyys jää korvausten ulkopuolelle ja todellisesta työttömyydestä kärsivät tuetaan tarpeeksi hyvin selviytymään elämästään.

Varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomen alueella tämä todellinen työttömyys aiheuttaa inhimillistä kärsimystä, kun suuri kansan osa on taloudellisesti mahdottoman vaikeassa asemassa vuosikausia. Tämä vaikuttaa henkisesti pahalla tavalla. Masennus siirtyy perheenhuoltajista lapsiin, ja kaikille elämänalueille. Suomella ei luulisi olevan varaa menettää tällä tavoin kansalaisiaan.

Yritteliäisyyttä ei saisi rankaista. On väärin, että etujen välitön menetys ja ainakin tuntuva väheneminen seuraa heti työttömän päästessä väliaikaistai osa-aikaistyöhön. Pitäisihän elämän helpottua edes vähän työskentelyn alettua, ansaita kuukaudessa enemmän kuin työttömänä ollessa. Tällä hetkellä uskon, että työläinen miettii muutaman kerran ennen kuin ottaa hyvin pieniä tuloja antavan työpaikan, koska se tietää hänelle (ja koko perheelle) raskaan paperisodan ja etujen osittaisen menetyksen. Ja kun työ loppuu, seuraavaksi on taas sama lomakkeiden täyttäminen ja odottelu ennen kuin edut palaavat.

Suomen omavaraisuus säilytettävä

Maa- ja metsätalouden alalla toimivat on kummallisesti unohdettu. Heidän on nykyään vaikea tulla toimeen kotimaisista tuotteista maksettavien tuotteiden hintojen polkemisen vuoksi, koska ulkomaiden halvemmat tuotteet korvaavat ennen omavaraisesti tuotetut. Myös palvelujen lopettaminen syrjäseuduilta takaa sen, että maatalouttamme hoitavat kansalaiset jättävät ammattinsa ja päätyvät kaupunkiympäristöön työttömiksi.

Taiteet ja kansanperinne koko kansan ulottuville

Käsityöläisammatin harjoittajia ja taiteilijoita pitäisi tukea turvaamalla heidän mahdollisuutensa tulla toimeen tulojen epäsäännöllisyydestä huolimatta. He tuottavat kansalle tärkeitä tuotteita ja palveluja. Myös kansanperinteiden säilyminen on heidän varassaan. Suurille kansanosille on virkistävää ja tärkeätä pystyä nauttimaan taiteista. Käsityöläistuotteet ja eri taiteista nauttiminen on usein mahdollista kalleutensa vuoksi vain harvoille. Jos niiden tuottajia tuettaisiin selviytymään osittain yhteiskunnan tuella, olisivat tuotteet ja palvelut vähävaraistenkin ulottuvilla.

Suurperheitä autettava

Väestökehitys Suomessa vaatii kunnollista suurperheiden tukemista. Turvallinen taloudellinen tilanne takaa myöhemmin tasapainoisia veronmaksajia yhteiskunnalle. Jatkuvat taloudelliset ongelmat rikkovat perheitä ja aiheuttavat monia haittoja. Mielenterveysongelmat lisääntyvät jatkuvien huolien aiheuttamina ja vaikuttavat lastenkin tulevaisuuteen. Kouluttautumisen pitäisi olla mahdollista myös vähävaraisten suurperheiden lapsille ilman, että se vaikeuttaa perheen muuta toimeentuloa vakavasti.

Vammaisetkin tärkeä kansanosa

Vammaisten perheiden tukeminen on tärkeää. Koulunkäynti ja opiskelu on turvattava vammaisille lapsille. Ajoissa aloitettu koulunkäynti antaa mahdollisuuden aktiiviseen työelämään osallistumisen myöhemmällä iällä hyvinkin vaikeavammaiselle. Aikuisiällä vammautuu onnettomuuksien ja sairauksien kautta paljon henkilöitä. Esimerkiksi liikenneonnettomuudet sekä vakavat krooniset ja työperäiset sairaudet aiheuttavat paljon vammautumisia.

Uudelleenkouluttaminen toiseen ammattiin antaa vammaiselle toivoa tulevaisuudesta. Jos on kyse perheen huoltajasta, asia on todella laajavaikutteinen. Kuka vain voi jonain päivänä tarvita tuota tukea. Toivoisin terveinä eduskunnan portaita kiipeäviä päättäjiä muistamaan sen.

Tervetuloa maahanmuuttajat

Maahanmuuttajat ovat tarpeellista työvoimaa etenkin palvelualoilla, koska Suomen väestö ikääntyy nopeasti.

Eri kulttuureista tulevat ihmiset tuovat paljon tärkeätä ja hyödyllistä suomalaisille arkielämään ja taiteisiin. Kielitaito myös kasvaa, ja tästä on hyötyä suomalaisten opiskellessa ja työskennellessä muissa maissa. Onhan sodan aikana suomalaisiakin lähtenyt pakolaisiksi, ajatellaan lukuisia ”sotalapsia”. Suomalaisetkin ovat tarvinneet muiden kansojen tukea ja tulevat tarvitsemaan.

Tuija Hakkarainen

On toimittava siinä ympäristössä jossa eletään

Äänestämättä jättämien EU-parlamenttivaaleissa saattaa pienentää äänestysprosenttia, mutta protestiksi se ei riitä. Leninin mukaan työväenliike on käyttänyt boikottia ja tulee jatkossakin käyttämään, mutta boikotti on hyödytön ilman voimakasta yhteiskunnalliseen muutokseen tähtäävää joukkoliikettä. Sellaista meillä ei ole nyt näköpiirissä.

Euroopan Unionin parlamentin vaalit lähestyvät. Työkansan Sanomat kehotti voimakkaasti boikotoimaan näitä vaaleja. TKS:n 07/04 takasivulla esitetään joukko teesejä boikottikehotuksen tueksi. Näissä teeseissä painotetaan mm. seuraavia asioita: "EU on euroopalaisen suurpääoman liitto, joka toimii yhteydessä EU-valtioiden johtaviin poliittisiin ryhmiin". "EU- parlamentti on tämän järjestelmän kulissi, jolla kansalaisille hyväksytetään ylikansallinen päätäntävalta ja EU- valtioiden itsenäisyyden menetys". "EU:ia kehitetään imperialistiseksi liittovaltioksi valmistamalla sille perustuslaki, joka on valtion perustuslain yläpuolella".

Vaalien boikotilla ei luoda joukkoliikettä

Näissä ja monissa muista TKS:n esittämissä teeseistä selvitetään millainen on tämän päivän kapitalismi. Se on suurpääoman valtaa, joka kehittyy imperialistiseen suuntaan. Siitä olemme yhtä mieltä. Marxilaisen työväenliikkeen historiasta on kuitenkin hyvin vaikea löytää tilannetta, jossa tällainen arvio kapitalismista olisi johtanut boikottikehotukseen.

Kapitalismin nykyinen hyökkäys työväenluokkaa vastaan on seurausta siitä, että kapitalismilla ei ole minkäänlaista vastavoimaa. Yhteiskuntakehitys etenee lähes esteettä kapitalistien haluamalla tavalla ja ainoa, mikä sen kykenisi katkaisemaan on joukkoliike.

Olemme jo aiemminkin boikotista käymässämme keskustelussa todenneet miten Lenin ja bolshevikit pitivät boikottia, ei suinkaan taktiikan keinona, vaan erikoisen tilanteen taistelukeinona, joka on kelvollinen vain vallankumouksellisen nousun oloissa, jossa joukot liikkuvat.

Näitä joukkoja meillä ei tänään ole. Boikotti ei ole keino luoda joukkoliikettä. EU- vaalien osalta parempi keino on etsiä liittolaisia ja esittää selkeät EU- politiikan vastaiset tunnukset myös EU-vaalien kautta.

Myös kansalliset parlamentit tukevat EU-suuntausta

Samassa TKS:n pääkirjoituksessa kehotetaan kylläkin äänestämään eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa. On vähän ristiriitaista se, että kansallinen parlamentti, joka on luovuttanut valtansa EU:lle ja hyväksyy täydellisesti mm. TKS:n em. teeseissään toteaman imperialistisen EU-politiikan olisi hyväksyttävämpi, kuin sen luomus, EU ja EU:n parlamentti.

Tästä tuskin on kysymys, eikä se kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU- organisaation kaatamisesta vaan EU:n talouspolitiikan muuttamisesta ja demokratisoimisesta. Olennaisin vaikuttamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten pienten ryhmien boikottikehotuksilla ei ole mitään vaikutusta. Kukaan ei niitä kuuntele. Vielä suurempi hölmöys olisi kuvitella, että EU- vaalien matala äänestysprosentti olisi seurausta tällaisesta boikottikehotuksesta.

Kieltäytyminen vaaleista 1996 ei ollut myöskään täysin perusteltua

TKS:n 6/04 takasivulla julkaistaan kuva vuoden 1996 EU- vaalien aikana tuottamastamme julisteesta, jossa sanottiin "EU- vaalissa vaikutat oikein vain, jos jätät äänestämättä". Tähän liittyen esitetään kysymys: "Mikä on muuttunut vuodesta 1996?"

Monikin asia on muuttunut. Silloin EU:n Vastaisen Kansanrintaman linja seurasi tarkkaan KTP:n linjauksia. Vuoden 1996 EU- vaalien alla KTP:ssa käytiin kiivas keskustelu boikotin vastustajien ja kannattajien välillä. Erinäisten vaiheiden jälkeen boikotin vastustajat myöntyivät enemmistön tahdosta tukemaan vaaliboikottia. Myös allekirjoittanut (vaikka vastustikin vaalien boikotointia) suunnitteli kyseisen pylväsjulisteen ja kirjoitti boikottia tukevia artikkeleita.

Silloin käydyssä keskustelussa esitettiin boikotin vastustajien taholta mm. arvio, että sen jälkeen, kun taistelu EU- jäsenyyden torjumiseksi on käyty loppuun ja Suomi on EU:n jäsen, tulee EU:n vastainen työ suunnata EU:n talouspolitiikan murentamisen joukkoliikettä kehittämällä. Esitettiin myös, että siinä vaiheessa, kun EU mahdollisesti kykenee vakiinnuttamaan asemansa kapitalistien organisaationa, on taistelukeinoja muutettava. Boikotin vastustajat myöntyivät boikottiin sillä perusteella, että EU- jäsenyyttä oli kestänyt vasta reilu vuosi ja taistelu rahaliitosta oli kesken. Tosiasia kuitenkin oli, että KTP:n päätöksestä huolimatta myös kahdeksan vuotta sitten boikottikehoitus oli väärä.

EU on kapitalismin ympäristö

Tänään voidaan sanoa, että muutoksia on tapahtunut. EU on kyennyt vakiinnuttamaan asemansa kapitalistien valtakoneistona. Kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtaansa EU:n elimille. Valtaosa EU- maiden asukkaista käyttää EU- passia ja EU- ajokorttia yms. Se, että aktiiviset vaaliboikotin kannattajat eivät boikotoi esim. EU:n ajokorttia tai passia osoittaa aivan konkreettisesti miten boikotti voi onnistua vain, kun sen takana ovat suuret joukot.

Kirjoituksessaan "Boikottia vastaan" (Leninin kootut, osa 13) Lenin totesi, että sellaisten tunnusten kuin "vaaleihin osallistuminen alentaa mielialaa ja luovuttaa asemia vihollisille yms." perusedellytyksenä oli vallankumouksellisen kansan hyökkäys taantumusta vastaan. Lenin kehotti boikotin kannattajia toistamaan noita samoja perusteluja, kun Venäjän ensimmäinen porvarillisdemokraattinen vallankumous oli kärsinyt tappion ja totesi, että "ilman perusedellytyksen ehtoja te huomaatte heti väärän soinnun koko "musiikissanne", perussävelen virheellisyyden".

Leninin kanta boikottiin oli, että boikottia on työväenliikkeessä käytetty ja sitä tullaan vastaisuudessakin käyttämään, mutta sen edellytyksenä on oltava erityinen tilanne, voimakas joukkoliikkeen nousu hallitsevan luokan politiikkaa vastaan. Boikotti ei voi olla mikään patenttiratkaisu, eli boikotoidaan siksi kun ollaan ennenkin boikotoitu.

Boikotin kannattajien perustelut ovat tänään aivan samoja kuin olivat silloinkin melkein tarkalleen sata vuotta sitten. Ne olivat oikeita, mutta siltikään niillä ei voitu perustella vakuuttavasti boikottia. TKS:llä taitaa olla huono sävelkorva, jos ei huomaa tätä "perussävelen virheellisyyttä".

Heikki Männikkö

Havaintoja Metalliliiton liittokokouksesta

Markku Nieminen

Metalliliitto piti 19. liittokokouksensa Tampereella Tampere-talossa 16.-19.5. Kokoukseen oli maaliskuussa Metallin liittokokousvaaleissa valittu yht. 492 edustajaa, yhtenä heistä Markku Nieminen Helsingistä. Markku on työpaikkansa luottamusmies. Hänet valittiin liittokokoukseen ensikertalaisena osastostaan Helsingin Kone- ja Metallityöväenosasto 77:stä kokouksen edustajaksi 104:llä äänellään Metallin vaikuttajien listoilta. Liittokokousvaaleissa ehdokkaita asettivat 10:n jäsenen valitsijayhdistykset. Metallin vaikuttajien listoilta Liittokokoukseen valittiin 201 edustajaa.

Markku vastaili lehtemme esittämiin kysymyksiin: **Päätettiinkö kokouksessa mitään?:**"Kyllä päätettiin, mutta ei kuitenkaan mitään maailmaa mullistavaa. Jäsenistö sai puhua suunsa puhtaaksi, mutta päätökset tiedettiin kyllä jo etukäteen sen perusteella, miten voimasuhteet eri ryhmien kesken muodostuivat maaliskuun vaaleissa. Demarit jyräsivät ja kokous kulki tarkasti heidän määräämiensä nuottien mukaan.

Miltä kokous vaikutti?: "Kokous jakaantui kymmenkuntaan valiokuntaan, joista jokaisesta tuli iso kasa paperia luettavaksi. Yhteenlaskettuna paperia tuli jotain kymmenen sentin pino. Eihän sellaiseen paperipinoon kukaan pysty perehtymään päivässä tai parissa. Tällä tavalla ainakin syntyi vaikutelma ankarasta työnteosta, joka kyllä oli pitämässä kokemattomampia kokousedustajia nöyrinä. Tuppisuusuudesta kokousta ei voinut syyttää, koska puheenvuoroja käytettiin reilut 300. Oman puheenvuoroni edustajakokouksessa käytin kansainvälisiä asioita käsitelevässä työryhmässä. "

Entä mitä tes-asioista sanottiin?:" Ei mitään radikaalia. Entisillä linjoilla jatketaan. Kannatetaan "maltillisia palkankorotuksia", solidaarista palkkapolitiikkaa ja vastustetaan "Kiina-ilmiötä". Kiina-ilmiön vastustamisen päämenetelmäksi nousi ay-oikeuksien parantaminen Kiinassa. Työläisille Kiinassa olisi vaadittava ihmisoikeuksia ja järjestäytymis- sekä lakko-oikeutta. Mutta kuten Markku osuvasti ilmaisi; sitä samaahan meillä olisi vaadittava työläisille Suomessakin!

Globalisaatioon kokouksen kanta oli, että on tiivistettävä ay-liikkeen kansainvälistä yhteistyötä, mikä tietysti on aivan oikein. SDP:n harjoittama kokouksen ohjailu tuli selkeästi esiin suhteessa vaatimukseen kansanäänestyksestä EU:n perustuslaista. Liittoneuvoston voittanut esitys oli, että kansanäänestys EU:n perustuslaista on tarpeeton, "koska asiasta on käyty laaja kansalaiskeskustelu!!!"

Kokouksessa ilmeni myös kriittisempiä äänenpainoja etenkin joidenkin turkulaisten taholta. Puheenvuorossaan Markku peräsi laajempaa näkemystä nykyiseen maailman ja Suomen tilanteeseen todeten: "Tänä päivänä, jolloin pääomia siirretään maasta ja maanosasta toiseen yhdellä napin painalluksella ja yrityksiä ja työpaikkoja sinne, mistä milloinkin kuvitellaan halvinta työvoimaa löytyvän, meidän on syytä muistaa eräs vanha neuvo. Kun "Parta-Kalle" 1800-luvulla huomasi, että kaikki maailman porvarit olivat liitossa keskenään, hän vastavetona kehotti kaikkien maiden työläisiä yhtymään, jotta he paremmin pystyisivät puolustamaan oikeuksiaan. Vaikka tämä mielestäni viisas neuvo annettiin 150 vuotta sitten, on se juuri nyt ajankohtaisempi kuin koskaan!

Hyvät toverit! Ihmisoikeudet eivät valitettavasti siirry maasta toiseen niiden pääomien mukana. Siksi myös Metallityöväen Liiton on entisestään, käytettävissä olevin keinoin, tiivistettävä yhteistyötä kaikkien maiden metallityöläisten kanssa!!! Kaikilla kansoilla tulee olla oikeus itse päättää omista asioistaan."

Toimitus

Emme marssi Vappuna tavan vuoksi!

Helsingissä saatiin aikaiseksi perinteinen työväen vappumarssi, johon saatiin koottua lähes kaikki työväenliikkeeseen kuuluvat puolueet ja ryhmät, jossa kaikki saivat olla mukana omilla tunnuksillaan ja vaatimuksillaan. Marssiin osallistui lähemmäs 2000 marssijaa.

Pekka Tiainen puhui Tokoinrannassa Helsingissä pidetyssä Vappujuhlassa mm. EU-vaalien merkityksestä: "Ystävät, toverit, nuoret, opiskelijat, eläkeläiset, naiset ja miehet, työssäkäyvät ja työttömät, pienyrittäjät. Toimikaa ystävät kansanliikkeissä, toimikaa yhdessä ja yhteistyössä oikeaksi kokemienne asioiden puolesta! Alhaiset äänestysprosentit vaaleissa kertovat siitä, että kansalaiset ovat jo niin syrjäytyneitä ja syrjäytettyjä tai että valittavia elimiä ei pidetä merkittävinä tai hyväksyttävinä."

EU:n parlamentti on perustettu synnyttämään mielikuvaa demokratiasta järjestelmässä, jossa komissio laatii määräyksiä, joita kaikkien on noudatettava ja joihin voi vaikuttaa lobbaamalla isolla rahalla. Tällaiseen lobbaukseen sisältyy eriasteista korruptiota ja EU-järjestelmä on myös täynnä väärinkäytöksiä. 10 vuotta sitten meille luvattiin hyvää työllisyyttä ja alhaisia hintoja ja paljon muuta hyvää kun vain liitymme Euroopan Unioniin. Lupaukset EU-jäsenyyden eduista eivät ole toteutuneet.

Suurtyöttömyys on jatkunut. Työpaikkoja on edelleen 200 000 vähemmän kuin ennen lamaa ja teollisuuden työpaikat vähenevät. Suomalaiset yritykset ovat lisänneet työpaikkoja ulkomailla 330.000:een, kun ne ovat Suomessa vähentyneet. Pätkätyöt ovat arkipäivää. Korkeasuhdanteen vuosia ei ole käytetty täystyöllisyyden aikaansaamiseen. Maatalouden työpaikkojen kohdalla pahimmat uhkakuvat ovat toteutumassa. Niistä ja tiloista on hävinnyt EU-kaudella jo puolet ja alamäki jatkuu. Palkkojen osuus kansatulosta on painettu alemmas kuin vuosikymmeniin.

Kasvaneita voittoja ei ole investoitu Suomeen, vaikka meille luvattiin, että kun tulee euro, 80 miljardia entistä markkaa odottaa rajan takana ja investoidaan Suomeen. Julkisten menojen leikkaukset on kohdistettu terveys- ja sosiaalipalveluihin, koulutukseen ja kirjastoihin. Lapsilisiä ja opintotukia on leikattu. Eläkkeitä on pienennetty poistamalla kansaneläkkeiden perusosa, heikentämällä indeksisuojaa, supistamalla työeläkkeiden karttumista ja rajoittamalla eläkkeellepääsyä ilman, että vastaavasti turvattaisiin työtä.

Suomen täysivaltaisuudesta on luovuttu ja itsenäisyys pitkälti menetetty. Tämä aiotaan sinetöidä EU:n perustuslailla. Väitetään, että näin on pakko tehdä. Siitä on saatava kansanäänestys. EU-jäsenyys vietiin läpi vastoin perustuslakia, jonka mukaan Suomi on täysivaltainen ja itsenäinen maa. Myöskään perustuslain säädöksiä perustuslain muuttamisessa ei ole noudatettu, sillä asiat olisi pitänyt käsitellä toistamiseen eduskuntavaalien jälkeen, koska ei ollut kiireelliseksi julistamisen edellyttämää määräenemmistöä. Markasta luopumista ei eduskunta ole päättänyt.

Laittomuus ratkaisua tehtäessä on monille peruste jättää äänestämättä. Siitä kuitenkin seuraisi, että katteettomia EU-lupauksia saaneet saisivat kaikki äänet ja se vahvistaisi poliittista suuntausta, joka on kansan etujen vastainen. Vaikka se tuntuu vaikealta ja jopa ylivoimaiselta, syrjään vetäytyminen kuitenkin huonontaa asioiden tilaa. Erityisen huono asia on, kun äänestämättömyys yleistyy muissakin vaaleissa, kun EU-vaalissa äänestämättömyyttä on alettu käyttää.

Äänestäminen ja äänestämättömyys on jokaisen henkilökohtainen valinta. Haluamme kuitenkin asettamalla ehdokkaat EU-vaaliin tarjota äänestämättömyydelle vaihtoehdon. Ei vaalidemokratiakaan ole aidointa demokratiaa. Tarvitaan paljon enemmän, mutta vaalit ovat kuitenkin yksi välttämätön osa kansanvaltaa. Ilman sitä ei ole kansanvaltaa, mutta se ei yksin riitä. Vaalidemokratia on työväenliikkeen aikaansaannosta, eikä sitä ole siksikään syytä hylätä. Esimerkiksi äänestämättömyyden ymmärtää pettymyksen takia, mutta sillä jätetään valtakirja muille. Kun pettynyt kansa jättää äänestämättä, on seurauksena, että politiikka liukuu entistä enemmän kansan vastaiseksi.

Vaalidemokratiassa tulee joukko erityisiä kysymyksiä, kuten EU:n parlamenttivaalit. Voidaan painavasti perustella, että EU-jäsenyys ei ole laillinen eikä sitä ole hyväksytty perustuslain edellyttämällä tavalla. Samoin voidaan perustella, että EU:n parlamenttivaalit ovat demokratian kulissit, jotka peittävät taakseen ylikansallisten yhtiöiden todelliset tavoitteet. Voidaan myös perustellusti kritisoida Euroopan Unionia kansainvälisyyden vastaiseksi hankkeeksi, koska se ei rakennu kansojen ja työtätekevien maailman laajuiselle solidaarisuudelle, vaan on blokki, joka taistelee serkkunsa, Yhdysvaltojen kanssa maailman jaosta ja on tältä kannalta myös imperialistinen. Voidaan siis hyvin perustella äänestämättä jättämistä EU-vaaleissa.

Mutta silloin annetaan valtakirja niille, jotka ovat vastuussa tästä kehityksestä. Onhan myös niin, että demokratian kulissia kannattaa käyttää kriittisten asioiden esiintuomiseen. Jos sitä ei tee, sitä on yksi kanava vähemmän selvittää kriittisiä näkemyksiä. Usein muissakin asioissa on toteutunut laittomuus. Jätämmekö siksi äänestämättä EU-vaaleissa ja annammeko äänestämättömyydellä valtakirjan huonolle politiikalle? Tältä kannalta EU-vaalit eivät ole sen kummempi kuin muutkaan vaalit. Äänestyslipun pudottaminen ei tarkoita hyväksyntää, vaan sillä voidaan esittää vaihtoehtoinen näkemys. 1930-luvulla suorastaan yritettiin estää työläisiä äänestämästä. Ei ollut mitään ajatusta jättää vapaaehtoisesti äänestämättä.

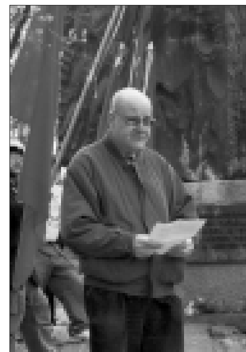
Mutta en halua sanoa muille, pitääkö äänestää tai ei. Ratkaiskoon jokainen asian omassa mielessään. Edustan sitä kantaa, että on kuitenkin EU-vaaleissa oltava vaihtoehto niitä varten, jotka haluavat protestoida ja esittää vastalauseen tai vaihtoehtoisen näkemyksensä ja kannatuksensa muutokselle äänestämällä. Siksi olemme asettaneet ehdokkaita ja olen osaltani ehdokkaana.

Mutta työväenliike olisi kypsymätön, jos ajautuisi ristiriitoihin tällaisen kysymyksen suhteen. Kun rakennetaan yhteistyötä, on tarpeen hyväksyä se, että on myös erilaisia mielipiteitä, kun suuret tavoitteet ja linjat ovat saman suuntaisia. Ei meillä ole valtaa pakottaa muita olemaan kanssamme samaan mieltä eikä se ole tarpeen eikä oikein jossain tällaisessa kysymyksessä, vaan on tärkeämpää säilyttää näistä asioista asiallinen keskustelu ja säilyttää asioiden punainen lanka, joka on työväen ja demokraattisen yhteisrintaman rakentaminen muutoksen puolesta.

On tärkeä nähdä, että erilaisuus tässä yhteistoiminnassa on rikkaus. On tärkeää suuntautua tuleviin koitoksiin yhteisrintamaa rakentaen ja vahvistaen. Näitä koitoksia ovat syksyn kunnallisvaalit, joissa paras tulos Helsingin huonon politiikan kääntämiseksi olisi, kun kykenisimme kokoamaan mahdollisimman laajat yhteislistat, joista mahdollisimman monet tahot ovat mukana ajamassa meidän asukkaiden yhteisiä demokraattisia tavoitteita.

Kysyin aluksi, olemmeko täällä viettämässä Vappua vain tapakulttuurin vuoksi. Emme. Olemme muuttamassa maailmaa. Haluamme yhdessä tehdä työtä työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta ympäristötuhon estämiseksi paremman tulevaisuuden puolesta solidaarisuuden, ystävyyden pohjalle rakentaen.

Miksi eräillä on kiire Natoon?

Timo Kangasmaa puhumassa, mutta ei Hermannin kerholla vaan Vappuaamuna Eläintarhan Kansallisella punaisten muistomerkillä.

Kansan äänen julkaisujärjestöjen Vappujuhlassa Hermannin kerholla Helsingissä puhui SFT:n puheenjohtaja Tino Kangasmaa:

Olemme taas kerran täällä yhdessä viettämässä työväenluokan kansainvälistä taistelu- ja mielenosoituspäivää eli Vappua. Tämä meidän tilaisuutemme täällä Hermannin kerholla on yksi pieni tilaisuus niiden monien työväenliikkeen tilaisuuksien joukossa joita tänään 1.toukokuuta vietetään eri puolilla maatamme ja maailmaa. Jokaisessa vapunpäivän tilaisuudessa on erilaisia tavoitteita eri maissa, mutta kaikissa työväenliikkeen Vapun tilaisuuksissa tänä päivänä on yhteisenä asiana huoli maailman rauhan säilymisestä. Ehkä se on tällä hetkellä monenkin työväenliikkeen vapputilaisuuden pääaihe eri puolilla maapalloa.

Niinpä minäkin haluan kiinnittää huomiotanne muutamiin asioihin. Tuossa menneillä viikoilla maassamme tehtiin EVA:n johtajan **Risto Penttilän** taholta raju hyökkäys tasavallan presidentti **Tarja Halosta** kohtaan. Tuo ryöpytys oli erittäin kovasanainen. Harvoin kukaan esittää julkisesti ajatusta, että presidentin tulisi erota virastaan. Tulkoon selvyydeksi sanottua, että en minäkään ole kaikesta yhtä mieltä Tarja Halosen kanssa, mutta hän nyt vain sattuu olemaan maamme presidentti eikä ole toistaiseksi tehnyt sellaisia virheitä, että olisi syytä vaatia päitä vadille. Miksi sitten EVA:n johtajan kannanotto on mielenkiintoinen? Minun mielestäni tuo kannanotto aiheuttaa väistämättömästi muutaman kysymyksen, kysymyksiä siitä missä mennään ja miksi sekä mitä varten EVA:n johtaja esiintyy näin räikeästi.

Ensinäkin on kysyttävä, miksi näin raju hyökkäys tasavallan istuvaa presidenttiä vastaan? Siksikö, että hän ei ole riittävän sotainen?, ettei Tarja Halonen olekaan todennäköisesti presidentti, jonka johdolla marssitaan portit auki kädet ylhäällä Naton syliin? Vai piileekö ongelma siinä, ettei nykyinen hallitus toimi riittävän tehokkaasti pääoman palvelijana alentamalla pääomaverotusta ja kurjistamalla kansalaisia?

Monta kysymystä nousee varmasti vielä esille asioita pohtiessa. Noihin edellä esitettyihin kysymyksiin ei liene yhtä ja yksiselitteistä vastausta. Se, mikä nyt ainakin tuosta EVAn johtajan kirjoituksesta ja sen saamasta vastaanotosta on pääteltävissä, on se, että meillä Suomessa on kirjoituksen julkaisupäivästä

Olemme muuttamassa maailmaa!

Toukokuun 9. on Voiton päivä

Helsingin Kivikossa 9. toukokuuta neuvostosotilaiden muistomerkillä puhui Kai Kontturi.

Kai Kontturi:" Tänä vuonna tuli kuluneeksi 59 vuotta ensimmäisestä voitonpäivästä. Jälleen kerran, tämän vuoden voitonpäivänä, olemme kokoontuneet kunnioittamaan fasismin kukistanutta neuvostoarmeijaa; olemme kokoontuneet kunnioittamaan niiden seitsemän miljoonan neuvostosotilaan muistoa, jotka sodassa fasismia vastaan menettivät henkensä; olemme kokoontuneet kunnioittamaan niiden kolmentoista miljoonan lapsen, naisen ja vanhuksen muistoa, jotka natsi-Saksan hyökkäyksen seurauksena menettivät henkensä sekä koko neuvostokansaa, jonka suunnattomien ponnistelujen ansiosta Hitler, Natsi-Saksa liittolaisineen lyötiin ja fasismi hävitettiin Euroopasta.

Tavoitteidensa saavuttamiseksi natsi-Saksan armeijan 295 divisioonasta 250 parasta divisioonaa ja lisäksi vielä sen liittolaisten armeijat, Suomi mukaan lukien, määrättiin hyökkäämään Neuvostoliittoon.

Natsi-Saksan hyökkäysvoima ei kuitenkaan riittänyt. Sen armeijat pysäytettiin. Alkoi neuvostoarmeijan eteneminen. Neuvostoarmeija löi fasismin kaikkialla ja samalla se lopetti Auschwzitsista alkaen juutalaisten ja kommunistien tuhoamis- ja keskitysleirit. Neuvostoliitto oli saavuttanut lopullisen voiton fasismista toukokuun yhdeksäntenä päivänä. Aiemmin tätä päivää nimitettiin yleisesti voiton päiväksi. Nyt – neuvostoarmeijan ja koko neuvostokansan saavutusten vähättelemiseksi – sitä nimitetään suorastaan häpeällisesti historiaa vääristäen Eurooppa-päiväksi.

Neuvostokansan ja neuvostoarmeijan uhrausten muisto elää!

---

lähtien olemassa julkisesti kaksi suuntausta pääomapiireissä. Toinen niistä suuntauksista on äärimmäisen tumuksellinen suuntaus, joka on päättänyt astua esiin ja marssittaa maamme sotilaalliselle alttarille uhrattavaksi. Siis aivan kuten viime sotien alla tapahtui.

Miten EVA:n johtaja pyrkii päämääräänsä? Meillä kaikilla on vielä tuoreessa muistissa se näytelmä, joka maassamme käytiin **Anneli Jäätteenmäen** pääministerin pallilta syrjäyttämiseksi. Tuo näytelmähän päättyi siihen, että Jäätteenmäki todettiin syyttömäksi. Siis kuka ja miksi pyöritti myllyä Anneli Jäätteenmäen syrjäyttämiseksi? Mielestäni tuota tapaa, jolla maassamme viime vuoden alkupuoliskolla vaihdettiin pääministeri, voidaan jo hyvällä syyllä nimittää vallankaappaukseksi, ennen kaikkea media vallankaappaukseksi. Entä nyt?

Ollaanko Tarja Halosta ajamassa presidentin pallilta samanlaisin keinoin? Huomasitteko muuten joitain päiviä EVA:n johtajan jutun jälkeen jossain iltapäivälehden lööpissä hehkutuksen: Presidentillä kuulolaite, josta ei ole kerrottu presidentin terveydentilasta annetussa lausunnossa. Alkaako jälleen samanlainen myllytys kuin Anneli Jäätteenmäen suistamisessa pois pääministerin tehtävistä? Jos EVAn johtaja syyttää Tarja Halosta esteeksi sotilaallisiin liittoutumiin menossa, niin se tarkoittaa, että jotkut EVAsta haluaisivat marssia suoraan sotilasliittojen syliin. Niin se on tulkittava. Miksi joku osa pääomapiireistä haluaa sotkea maamme asiat jälleen kerran? Eikö heidän keskuudessa opita mitään historiasta?

Minun mielestäni ainoaksi mahdollisuudeksi jää EVA:lle todistaa, ettei maamme Elinkeinoelämän Valtuuskunta seiso heidän johtajansa sanojen takana ja vaihtaa miestä remmissä, vaihtaa remmiin sellainen mies, joka tunnetaan ajatusmaailmaltaan henkilöksi. joka mieluummin käy kansainvälistä kauppaa rauhanolojen vallitessa ja myyntiartikkeleina on muuta kuin tykkejä ja panoksia.

Hyvät toverit ja ystävät! Juhlikaamme täällä Hermannin kerholla tänään toverillisessa hengessä, hengessä jossa aistimme, että olemme osa sitä suurta toveri ja ystävä piiriä, joka tänään kokoontuu eripuolilla maailmaa työväenluokan kansainvälisen taistelu- ja juhlapäivän merkeissä ansaittuun juhlahetkeen.

EU-jäsenyys toi kovan talouspolitiikan

Heikki Männikkö

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö puhui Helsingissä Hermannin kerhon vappujuhlassa: EU sai viime yönä 10 uutta jäsenmaata. Ikävää oli, että hallitseville piireille ei tuottanut vähääkään vaikeuksia saada kansanäänestyksissä hyväksyntä maidensa EU- jäsenyydelle.

On hyvä kerrata mitä 10 vuoden EU- jäsenyys on tuonut Suomelle. Valmistautuminen EU:n jäsenyyteen aloitettiin jo varhain, kun maamme eliitti oli kansan selän takana päättäny jäsenyydestä. **Kalevi Sorsan** hallitus aloitti 80-luvun puolivälissä rahamarkkinoiden- ja pääoman liikkeiden vapauttaminen sekä verokevennykset rikkaille.

Vuodesta 1985 pääomien vienti alkoikin kohota jyrkästi. **Harri Holkerin** hallitus toteutti ns. säädellyn rakennemuutoksen, ja kymmeniä tuhansia yrityksiä joutui panemaan lapun luukulle. Tämän jälkeen **Esko Aho** teki muutakin, kuin vastoin kannattajiensa tahtoa jätti EU- jäsenhakemuksen. Aloitettiin politiikka, jonka tuloksena sosiaali- ja perusturvaan tehtiin kymmenien miljardien markkojen leikkaukset. Tätä jatkoivat edelleen **Lipposen - Niinistön** hallitukset uusimalla **Ahon- Viinasen** tekemät leikkaukset ja tekemällä uusia leikkauksia. Tällä suoneniskulla siirrettiin kansalta pääomapiirien taskuun noin 50 miljardia markkaa mikä vastaa noin 7 % maamme kansantulosta. Tällä hetkellä toteutetaan kilpailukyvyn parantamisen nimissä 10 miljardin euron veronkevennysohjelma, joka on suoraan pois kansan sosiaali- ja perusturvasta.

Meidän ja tulokasmaiden elintaso laskee

Mitä sitten tulee ajatella näiden tulokasmaiden suhteen, jotka viime yönä astuivat "tähän suureen EU-maiden perheeseen"? Näissä maissa palkat ovat noin 5 kertaa perinteisiä EU- maita pienemmät ja työttömyys varsinkin näiden maiden maaseudulla kohoaa 50-60 %:ttiin. Näin on esim: Eestin, Slovakian tai Unkarin kohdalla. Näissä maissa EU-kuntoon laittaminen on aiheuttanut samanlaista tuhoa mitä se aiheutti meillä Suomessa. Ulkomaisen pääoman houkuttelemiseksi on suoritettu erilaisia leikkauksia.

Nyt yritykset meiltä ja muista perinteisistä EU-maissa siirtävät tuotantoaan EU:n tulokasmaihin. Elintaso tulokasmaissa ei kuitenkaan parane nopeasti niihin virtaavan pääoman vuoksi. Kilpailukyvyn parantamiseksi näissäkin maissa vaaditaan yhä uusia leikkauksia. Näyttää siltä, että entisten EU-maiden elintaso alenee ja lähenee nopeammin näiden tulokasmaiden elintasoa, koska meilläkin ajetaan edelleen kilpailukyvyn säilyttämiseksi leikkauksia palkkoihin sekä perus- ja sosiaaliturvaan. Ja kaiken hyödyn korjaa kapitalisti.

Sosialidemokratian historiallinen petos

Nykyistä tilannetta tulee verrata ensimmäistä maailmansotaa edeltäneeseen aikaan. Silloin sosialidemokraattiset puolueet sopivat, että sodan syttyessä imperialististen valtojen välille työläiset kieltäytyvät tappamasta toisiaan ja yrittävät muuttaa sodan omissa maissaan imperialististen hallitustensa vastaiseksi vapaussodaksi. Mutta enemmistö toisen internationaalin sosialidemokraateista petti tämän sopimuksen ja kehottivat työläisiä taistelemaan omien porvariensa puolesta. Petostaan he perustelivat sillä, että oman porvariston voitto sodassa hyödyttää näiden maiden työväenluokkaa.

Eikö nykyinen tilanne itseään työväenpuolueiksi nimittäviltä puolueilta olekin samanlainen petos työläisiä kohtaan? Eri maiden työläiset ohjataan kilpailemaan siitä kuka eniten kilpailukyvyn nimissä kiristää vyötään ja alentaa palkkojaan. Palkansaajat häviävät ja kapitalisti voittaa.

Ei vaalien boikottia

Nykyinen kova talouspolitiikka on juuri EU- politiikkaa. Sen toteuttaminen vaatii raameikseen EU:n. Tämä on hyvin tärkeä asia, koska monet ymmärtävät EU:n hyvin pinnallisesti. Kun kamppailemme EU:ta vastaan niin tosiasiassa taistelemme sen kansanvastaista talouspolitiikkaa vastaan.

Meitä on monissa yhteyksissä arvosteltu siitä, että osallistumalla EU:n parlamentin vaaleihin, me samalla hyväksymme EU-organisaation ja annamme sille legitimiteetin. Tämä asia meidän tulee selvittää itsellemme hyvin tarkkaan. Kumota EU on sama asia kuin kumota nykyinen yhteiskunta- ja talouspolitiikka. Se olisi vallankumous, koska siinä otetaan suurkapitalisteilta valta pois. Tämä työmaa vaatii onnistuakseen suuren voiman ja - kansanliikkeen, jollaista kovasta työstämme huolimatta meillä ei ole. Myöskään EU- vaalien boikotointi ei lisää tällaista liikettä. Boikottikehotus ei saavuta ketään johtaakseen aktiiviseen toimintaan. Väite siitä, että matala äänestysprosentti EU:n parlamenttivaaleissa olisi osoitus EU:n politiikkaa vastaan suuntautuvasta kansanliikkeestä on pelkästään kuviteltua, fiktiivistä liikettä. Mitään sellaista liikettä ei ole näkyvissä.

Alhaisessa äänestysprosentissa EU:n parlamenttivaalissa on ennemminkin kyse poliittisesta passiivisuudesta ja siitä, että EU-asioita ei kriittisyydestä huolimatta tunneta. Ennemminkin tulisi nähdä äänestäminen EU- vaalissa ensimmäiseksi vaiheeksi prosessissa, jossa kiinnostutaan EU-asioista ja edetään tietoiseen kielteiseen EU- asenteeseen.

Marxilaisen työväenliikkeen piirissä on ajat sitten todettu, että boikotti on erikoisen tilanteen taistelukeino, joka on käyttökelpoinen vain silloin kun sen takana on vahva joukkoliike, jolla on voimaa ohittaa suurpääoman valtakoneisto. Kompromissit pitkäaikaisen päämäärän saavuttamiseksi ovat hyväksyttäviä ja välttämättömiä kunhan pidetään mielessä nämä tärkeät pitkäaikaiset tavoitteet eli tässä tapauksessa EU- politiikan kaataminen ja ensi vaiheessa vallan ottaminen pois suurpääomalta.

Pitkä marssi on kuljettava

Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat esittäneet tavoitteenaan yhteisrintaman kokoamista nykyistä talouspolitiikkaa vastaan. Emme myöskään ole sulkeneet pois mahdollisuutta perustaa uusi laaja työväenluokkaa edustava liike tai puolue, joka sanoutuu irti nykyisestä EU-politiikasta ja suuntautuu todelliseen muutokseen. Tällainen puolue tai liike on kaikissa olosuhteissa vallankumouksellinen, koska EU:ta ei voida vastustaa muutoin kuin esittämällä tavoitteeksi porvarillisen yhteiskunnan demokratisointia ja vallan ottamista pois ylikansalliselta pääomalta uudelleen kansan haltuun. Tämäkin on kuitenkin tie, joka pakostakin johtaa kansat sosialistiselle kehitysuralle. Jokainen meistä ymmärtää, että nykyisissä olosuhteissa se on pitkä ja vaikea marssi, mikä meillä on edessämme, mutta se tie on kuljettava.

Heikki Männikkö

Tavoitteena asukkaiden Helsinki

Taustalla näkyvä Kampin työmaa on yksi Helsingin suurimmista investoinneista. Se palvelee koko Helsingin seutua, koska sinne sijoittuu pääkaupunkiseutua ja valtakuntaa palveleva bussiterminaali. Pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyön kehittäminen onkin yksi tärkeimpiä haasteita. Etualalla ihmiset odottavat paitsi bussia myös päätöstä länsi-metrosta.

Tämän aukeaman laatinut Pekka Tiainen on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa "Asukkaiden Helsinki"-listalla.

Makasiinit tulee suojella

Lähdemme liikkeelle VR:n makasiineilta. Viime kunnallisvaalien alla kysyttiin valtuustoehdokkailta kantaa makasiininen suojeluun. Enemmistö kantansa ilmoittaneista valtuustoon valituista oli suojelun kannalla. Silti valtuusto päätti purkaa makasiinit rippeitä lukuunottamatta. Syy tähän oli, että ne, jotka eivät olleet ilmoittaneet kantaansa, asettuivat purkamisen kannalle. Tällaiset sammutetuin lyhdyin toimivat pääsivät harhauttamaan äänestäjiä. On oltava tarkka, ettei äänestetä sellaisia henkilöitä, jotka eivät kerro kantaansa.

Makasiinit on vielä suojeltavissa. Se vaatii vain valtuustolta uutta päätöstä. Se onnistuu, kun valitaan uusi valtuusto, joka on suojelun kannalla. Makasiinien purkaminen olisi kulttuuriskandaali ja isku kansalaisyhteiskuntaa ja kansalaisia vastaan.

Makasiinit ovat osa Suomen teollisuuden ja Helsingin vielä hävittämätöntä historiaa. Paikalla olivat ennen tsaarin ratsastustallit. On vielä selvittämättä, miten niiden rakenteita ja materiaaleja on käytetty makasiinin rakentamisessa. Helsinki on päätöksillään purkanut 200 arvorakennusta eli hävittänyt rakennuksia kymmenen kertaa enemmän kuin niitä tuhoutui talven 1944 pommituksissa, jolloin tuhoutui 20 rakennusta enimmäkseen puutaloja.

Taistelu makasiinien puolesta on taistelua Helsingin kulttuurihistorian hävittämistä vastaan. Kansalaiset ovat ottaneet makasiinit omakseen. Kirpputorit, kansalaistapahtumat osoittavat, että makasiinit ovat osa meidän Helsinkiä eikä meidän Helsinkiä saa hävittää.

Vastapäätä on eduskuntatalo, vaalidemokratian tyyssija. Makasiinien kansalaistoiminta edustaa suoraa kansalaistoimintaa, jota ilman vaalidemokratiakaan ei toimi. Siksi makasiinit edustavat kansalaisyhteiskuntaa. Ne jotka eivät halua, että kansalaiset ovat mukana vaikuttamassa asioihin, haluavat hävittää makasiinit. Makasiinien hävittämistä perustellaan niiden huonolla kunnolla, joka on kuitenkin seurausta siitä, että niitä ei ole haluttu kunnostaa, vaikka voitaisiinkin.

Haastamme kaikki ideointiin makasiiniympäristön kehittämisestä lähtökohtana suojelu. Eräs mielenkiintoinen ehdotus on, että katetaan makasiinien välinen alue katoksella ja toteutetaan siihen laaja näyttely- ja yleisötila. Se voitaisiin kehittää konserttitilaksi korvaamaan erillisen musiikkitalon rakentaminen. Makasiinien tilat olisivat kansalais- ja tapahtumakäytössä. Makasiinien edustalle voitaisiin perustaa ateenalainen tori, jossa on puhujalava, jossa kuka tahansa voi kertoa mielipiteensä koska tahansa päiväsaikaan. Kansalaiset voisivat järjestää siinä kansalaiskeskusteluja tärkeäksi kokemistaan asioista.

Gynderisopimuksista asukkaiden ehdoilla tapahtuvaan kehittämiseen

Yksi grynderisopimuksin rakennettu lähiö on Myllypuro. Kävi vain niin, että taloja rakennettiin Alakiventien ympäristössä entisen kaatopaikan päälle. Talot puretaan ja osa on purettu jo. Asukkaat joutuivat pitkään taistelemaan oikeudestaan saada vastaavat asunnot tilalle. Alihintaiset korvaukset eivät olisi tätä mahdollistaneet. Osa asukkaista antoi periksi ja hävisi. Viimeiset sissit veivät taistelun loppuun asti ja saivat oikeudenmukaisemmat korvaukset, vaikka menettivät hekin.

Toisenlainen esimerkki gryndereiden rakentamasta lähiöstä on hyväksi mainostettu Pukinmäki, josta vuokratalojen kohdalla paljastui huono elementtisaumaus. Talojen kaikki pintamateriaalit jouduttiin ottamaan alas, saumaukset tekemään uudelleen, samoin päällystykset. Todella kalliit remontit tulevat asukkaiden maksettaviksi.

Gryndereiden halu rakentaa kaikki paikat pakottaa asukkaat olemaan jatkuvasti varpaillaan viheralueiden puolustamiseksi. Yksi esimerkki on Kivinokka, jonka kaavoituslautakunta merkitsi selvitysalueeksi. Kivinokka on kuitenkin 1950-luvun alussa lahjoitettu kaupungin työväestön virkistyskäyttöön. Rakentaminen on vastoin lahjoituksen ehtoja.

Samoin Vartiosaari Laajasalon itäpuolella Marjaniemen rannasta meren suuntaa on merkitty selvitysalueeksi. Se tulee ehdottomasti suojella. On tärkeä taistella viheralueiden puolesta. Keskeinen viheralue on keskuspuisto, jota sieltä täältä pyritään jatkuvasti nakertamaan. On saatava takeet siitä, että keskuspuistoa ei enää yhtään nakerreta.

Rantoja tulee saada kaikkien virkistyskäyttöön. Veneilymahdollisuuksia tulee kehittää niin, että kaikilla kiinnostuneilla on siihen mahdollisuus, ettei se muutu entistä enemmän varakkaiden yksinoikeudeksi.

VR:n Makasiinit ovat osa Suomen teollisuuden ja Helsingin vielä hävittämätöntä historiaa. Makasiinit on vielä suojeltavissa. Se vaatii vain valtuustolta uutta päätöstä.

Telakan työpaikat tulee turvata - jo riittää työttömyys

Hietalahden telakan väki on ollut pakkolomalla. Kaupungin tulee käynnistää selvitykset yhdessä valtiovallan kanssa telakkateollisuuden tulevaisuudesta työpaikkojen turvaamiseksi. Ilkka Suomisen ollessa kauppa- ja teollisuusministerinä hän hyväksyi Wärtsilän telakan ajamisen tarpeettomasti konkurssiin. Se oli täysin tarpeetonta ja johti telakan ja laivanrakennusosaamisen ajautumiseen Kvärnerin haltuun. Se oli esisoittoa sille, että suurin osa Suomen yritystoimintaa on annettu ulkomaisiin käsiin. Virheitä on vaikea korjata, mutta valtiovallan ja kaupungin yhteisin toimin työpaikkojen tulevaisuus on turvattava. Suomi on saatava ahdingosta nousuun. Työttömyyden voittaminen tulee ottaa niin vakavasti, että Helsinkiin saadaan täystyöllisyys.

Rahamaailman sopimukset

Kuka rakentaa telakkaa vastapäätä olevan Jätkäsaaren. YIT sai rakentaakseen Kulosaaren sillan Helsingin puoleisessa päässä olevan Kalasataman ja Pasilan konepajan ympäristön alueen. Samaan kokonaisuuteen liittyy myös Sompasaaren rakentaminen. Ei ole vaikea arvata, että joku muu grynderi pääsee käsiksi Jätkäsaareen. Pääkaupungin sairaus ovat aina olleet grynderisopimukset. Rakennusoikeudet ja rakennusalueet on jaettu gryndereiden ja niiden takana olevien rahoittajapankkien kesken. Poliittisilla päättäjäryhmillä ovat olleet sidonnaisuutensa gryndereihin ja pankkeihin ja ne ovat päätöksenteossa ja salaisissa neuvotteluissa edustaneet omia taustaryhmiään. Samanlaisella sulle mulle –periaatteella on pantu pystyyn myös Helsingin, Vantaan ja Espoon lähiötä. Eri gryndereillä on ollut rakennusoikeus eri lähiöihin. Rakennusneliöt on jaettu gryndereiden välillä poliittisin sopimuksin.

Kampin ja Töölönlahden kaavaa-alueella Finnlines-varustamo sai tilat pääkonttorilleen. Tällä saatiin vientiyhtiöitä edustava varustamo luopumaan Porkkalan satamasta Vuosaaren sataman hyväksi. Asiaan liittyy vain ongelma. Finnlinesin pääkonttori tuli Helsingin kaupungin rakennusoikeuskiintiön päälle. Nimittäin valtio ja Helsinki olivat jakaneet rakennusoikeudet keskenään ja jos kaupunki kaavoittaa itselleen enemmän, sille jää hyvitysvelvollisuus valtiolle. Pääkonttorin osalta kaupungille tuli näin hyvitysvelvollisuus samoin kuin lupauksesta lisärakennusoikeudesta Sanoma Oy:lle. Kaupungille tuli korvausvelvollisuus rahana tai rakennusoikeutena. Näyttää siltä, että se korvataan rakennusoikeudella valtiovallalle Keski-Pasilasta. Kaikkea meille ei ole kerrottu, mutta näin kuntalaisten selän takana suuri raha ja poliittiset tahot tekevät sopimuksiaan.

Yksi seuraus niistä on suunnitelma makasiinien hävittämisestä, koska se ei mahdu alueelle. Tällaiset asiat ja mitä on sovittu ja keskusteltu, tulee sopia avoimesti kuntalaisille ja kuntalaisten tulee voida ottaa kantaa näihin keskeisimpiin kysymyksiin.

Musiikkitalolle vaihtoehtoja

Makasiinien alue on musiikkitalolle huono. Mannerheimintien liikenteen aiheuttama maan tärinä ovat haittana salissa esitettävälle konserttimusiikille. Haitta on suurin juuri tässä. Miksi ylimalkaan pitää ahtaa kaikki mahdollinen yhteen paikkaan. Olisi tutkittavat vaihtoehdot, kuten ajatus varata musiikkitalolle tilat Pasilan konepajan rakennuksiin Sörkkään tai sitten Arabian rannan suunnalle sopivaan paikkaan. Eliitti väittää, että nämä paikat ovat kaukana. Miten niin kaukana? Vanhankaupungin lahdella on Helsingin syntypaikka ja siellä vaalitaan Helsingin historiaa. Tämän historiallisen sydämen ympärille voidaan hyvin kehittää kaupungin kulttuurinen sydän ja keskus. Ei missään suuremmassa kaupungissa kaupallisen, kulttuurisen ja hallintoon liittyvän keskuksen tarvitse olla samassa paikassa. Taideteollisen korkeakoulun tiloja on valmiiksi Arabian rannassa ja tämä suunta tulee entistä keskeisemmäksi Arabian rannan rakentamisen, Viikin kehittämisen ja Sörkän-Sompasaaren-Kalasataman seudun rakentamisen seurauksena. Se osa musiikkiväkeä, joka on ajanut musiikkitaloa makasiinien paikalle, on tehnyt virheen asettaessaan musiikin ja kaupungin kulttuurihistorian suojelun vastakkain. Tämä virhe tulisi korjata.

Alas asumiskustannukset

Vuokrat ovat nousseet roimasti. Korkeiden vuokrien välttämiseksi ostetaan asuntoja. Asuntojen hinnat ovat nousseet kaksinkertaisiksi EU-kaudella. On väärin, että asunnon tarvitsijat joutuvat maksamaan tällaisia hintoja. Asumiskustannukset tulee saada kuriin kaupungin ja valtiovallan tehotoimin. On turvattava riittävä asuntotarjonta, että kohtuuhintainen asunto voidaan turvata kaikille.

Työväenliike Helsingissä

Työväenliike Helsingissä ja Helsingin seudulla on ollut monella tavalla ratkaisevassa osassa Suomen historian käänteissä. Ja työväen työllä on pääkaupunkia ja Suomea rakennettu. Mutta enää ei ole työväentaloa, vaan se on Paasitorni. Ei ole työväen säästöpankkia. Ei ole itsenäistä työväen Elantoa. Sana työväki yritetään pyyhkiä mielistämme. Tarvitaan kuitenkin työväen ja demokraattinen liike muuttamaan asioita eikä maatamme ja kaupunkiamme rakenneta ilman työtä.

Varoja vaihtoehtoon on

Bussi-, juna- ja metrolippujen hintoja tulee alentaa ja julkista liikennettä kehittää

Vuoden vaihteessa kaupunki korotti huikeasti joukkoliikenteen lipun hintoja. Se ei ollut ensimmäinen kerta. Joukkoliikenteen lipun hinnat ovat nousseet EU-kaudella 45 % ja vuodesta 1990 75 %. Toimiva edullinen joukkoliikenne on ydinkysymyksiä, että kaikki voivat kätevästi liikkua ja liikenteen saastumis-, ruuhkautumis- ja parkkipaikkaongelmat ja liikenneonnettomuudet voidaan pitää hallinnassa. Lipunhintojen korotuslinja lyö räikeästi korvalle kaikkia näitä periaatteita.

Lipunhintojen korotuslinja on osa Helsingin vääristynyttä budjettipolitiikkaa. Vuoden 2004 budjetissa palveluihin kohdistuvat menoleikkaukset, terveydenhoitomenojen tietoinen alibudjetointi ja joukkoliikenteen lipunhintojen korotukset tekivät yhteensä 100 miljoonaa euroa. Budjettia tehtäessä alibudjetointia ei tunnustettu, mutta jo keväällä kerrottiin, että budjetoidut rahat eivät terveydenhuollolle riitä. Vastaavaa leikkauslinjaa on jatkettu useita vuosia peräkkäin.

Länsimetrosta viivyttelemättä rakentamispäätös. Myös itämetron jatke alulle

Länsimetron rakentamista on jarrutettu yli 15 votta. Länsimetro helpottaisi Helsingin ruuhkia ja parantaisi espoolaisten ja mm. Otaniemessä työssä ja opiskelemassa käyvien joukkoliikenneyhteyksiä. Päätökset tulee tehdä viivyttelemättä. Itäsuunnan ruuhkat poistuivat kun metro rakennettiin. Se kulkee tiuhemmin vuorovälein kuin junat. Metro toimii, kun on riittävän tiheä syöttöliikenne. Helsingin metroa aikoinaan vastustettiin ja sen mainetta pilasivat lahjusjupakat. Nyt ei voi kuvitella, miten oltaisiin tultu toimeen ilman metroa!!!

Itämetron jatkon suunnittelu Itä-Vantaalle tulee aloittaa.

Kaupungin historia näkyviin

Siirrymme seuraavaksi Töölönlahden ja pääradan itäpuolelle, jossa nököttää komea puutalo. Talo oli 1918 punaisten esikuntana. Tämä historia tulisi kertoa näissä tiloissa. Siitä oli hyvä näkymä Töölön lahden toiselle puolelle nykyisen Mannerheimintien suuntaan. Sieltä nähtiin, kun saksalaiset joukot etenivät Arkadianmäelle, pystyttivät sinne tykistönsä ja pommittivat hajalle nykyisen linja-autoaseman paikalla olleen Turun kasarmin. Sieltä nähtiin, kun punaiset vetäytyivät kohden Hakaniemen siltaa ja tiedettiin, että samaan aikaan Saksan laivasto nousi maihin Katajanokalla. Helsingin museotointa tulee resursoida niin, ettei ole kyse vain yksistä näyttelytiloista, vaan että kaupungilla liikkuessamme voimme tutustua kaupungin historiaan opastein, kuppiloissa olevin valokuvin jne. Tulevaisuutta ei voi rakentaa hävittämällä historia, vaan tuomalla se silmiemme eteen niin, että voimme rakentaa sille, mikä on hyvää ja välttää sitä, missä on tehty väärin ja virheitä.

Varoja Helsingillä on

On väitetty, että kaupungin liikelaitoksilta ei voitaisi ottaa nykyistä enempää kaupungin budjettiin. Esimerkiksi Helsingin Sanomien pääkirjoitustoimittaja Keijo Himanen kirjoittaa (29.10.2003), että "kaupunki mielellään tulouttaisi liikelaitosten voitoista itselleen nykyistä enemmän. Sitä se ei uskalla tehdä, koska pelkää rikkovansa kilpailusäädäntöä vastaan". Kuitenkin Kilpailuneuvosto toteaa, että "liikelaitoksen ja kaupungin taloudellinen ja hallinnollinen yhdysside on varsin kiinteä. Toisin kuin yksityisten liikeyritysten kohdalla verotukselliset ja yhtiöoikeudelliset näkökohdat eivät rajoita varojen siirtoa liikelaitoksilta kaupungille tai kaupungilta liikelaitoksille".

Miksi liikelaitosten tuloja ei haluta käyttää enempää? Ilmeinen syy on, että suunnitellaan liikelaitosten myymistä, yksityistämistä eikä se olisi mahdollista, jos tulosta jaettaisiin kaupunkilaisten hyväksi. Myynnistä saa rahaa, mutta se kuluu. Liikelaitosten pitäminen kaupungilla turvaa pysyvän tulovirran ja siksi yksityistäminen olisi lyhytnäköistä ja tyhmää. On kuin pissaisi pakkasella lahkeeseen, että se lämmittäisi.

Esteitä siirtoihin ei siis ole. Väitetään myös, että "lainarahalla ei voida kaupungin taloutta tätä kauempaa hoitaa", kuten Siitonen budjettipuheessaan 29.10.2003. Kuitenkin kaupungilla oli sijoitusluonteisia saatavia tilinpäätöksessään v. 2002 yhteensä 1180 milj. euroa eli yli seitsemän miljardia markkaa. Kaupungilla on vähemmän velkaa kuin nämä saatavat eli näillä rahoilla kaupunki voisi maksaa itsensä velattomaksi ja vieläkin jäisi varoja. Ja kiinteää omaisuutta, maata ja kiinteistöjä kaupungilla on valtaisat määrät. Kaupunki ei ole velkainen ja köyhä, vaan erittäin vauras.

Ei tietenkään voida elää säästövaroilla loputtomiin. Mutta nyt on tilanne, että vuosina 2002-2003 on tilapäisesti ollut rahan tarvetta, mutta tulot ylittävät kaupungin omissakin ennusteissa menot tästä eteenpäin vieläpä roimasti. On ollut täysi syy käyttää tässä tilanteessa myös säästöjä, ettei tarpeettomia leikkauksia tarvitse tehdä.

Kauppahallin ylimitoitetut vuokrankorotukset tulee perua

Kauppahallin huikeat vuokrankorotukset ovat yksi esimerkki siitä, miten virheitä maksatetaan tavallisilla ihmisillä, tässä tapauksessa yrittäjillä. Oli aika jolloin kauppahalli aiottiin jopa purkaa, mutta kansanliike sai sen estettyä. Elävän kauppahallin ja puhtaan ruoan puolesta on helpompi toimia, kun vuokrat ovat kohtuulliset. Hakaniemen torin seudun kehittämisessä tulee kuunnella asukkaita ja torikauppiaita. Sama koskee kauppatoria ja pikkutoreja.

Nuorten Helsinki

Nuoret tarvitsevat tiloja joissa voi kokoontua, tavata toisia nuoria, harrastaa musiikkia kerrostalojen rauhan häiriintymättä. Kirjastoista voidaan kehittää tietokeskuksia nuorille ja vanhemmille niin, että siellä on lainauksen ohella hyvät tietoliikenneyhteydet ympäri maailmaa, tapahtumia, näyttelyitä jne. Tiedekeskus voidaan verkottaa kirjastojen ja koulujen kanssa. Vähitellen opimme ajattelemaan itseämme ei pelkästään helsinkiläisinä tai vantaalaisina vaan helsinkivantaalaisina, joiden juuret ovat Stadissa tai Vantaalla tai Savossa tai Pohjois-Suomessa tai Pohjanmaalla.

Solidaarinen Helsinki

Helsinkiläiseen kulttuuriin ei kuulu päähän potkiminen ja heikomman lenkin sylkeminen, vaan solidaarisuus, jossa heikompaa lenkkiä tuetaan ja näin vahvistetaan koko ketjua ja koko yhteisyyttä.

Poliittiset rajat

Tarvitaan hyviä luottamushenkilöitä, jotka pystyvät ajamaan asukkaiden ja työkansan etuja yli poliittisten raja-aitojen.

Parempi valtuusto huonon tilalle

Valtuustoon tarvitaan gryndereiden ja pankkien asiamiesten sijasta viisaita asukkaiden etuja puolustavia päättäjiä.

Roihuvuori on Helsingin 1950- ja 1960-luvuilla rakennettuja lähiöitä. Roihuvuoressa ei ole postia eikä mahdollisuutta ennakkoäänestää posteissa. Samanlainen on tilanne useissa muissa lähiöissä ja asuma-alueilla, kuten Jakomäessä ja Maunulassa. Tällaisten asuma-alueiden yhdistävä tekijä on, että asukkaat ovat helsinkiläistä työkansaa, nuoria ja tavallisia eläkeläisiä. Äänestäminen on vaikeutunut. Monilla alueilla, joissa äänestäminen on vaikeutunut, on tavallista enemmän työttömyyttä ja pientuloisia. Äänestysprosentit ovat muutoinkin alhaisia ja vaikeutunut äänestäminen alentaa niitä vielä lisää. Kun ei aktiivisesti äänestetä, seurauksena on, että valtuustossa on vähän työkansaa ja pienituloisia edustavia, jos juuri lainkaan.

Muutoksen avain on, että valtuustotasolle ja muihin luottamustehtäviin saadaan kuntalaisten etujen puolustajia.

Pääkaupunkiseutu on yli miljoonan asukkaan yksi talousalue, jossa kuntien yhteistyö on täysin välttämätöntä. Helsingissä on huutava puute tonttimaasta. Kuva Viikistä, jossa yksi pelto on vielä jäljellä.

Kuntien yhdistymisen edellytys: lähidemokratian toteutus

Helsinki on Pohjolan valkea kaupunki, mutta se on myös Vantaan tytär. Helsinki-Vantaa muodostaa kahden kaupungin kokonaisuuden. Helsinki-Vantaan muodostaminen yhdeksi kaupungiksi edellyttää kuitenkin toimivaa lähidemokratiaa. Tarvitaan kaupungiosavaltuustot keskeisille alueille ja niille todellista päätösvaltaa,. jolloin Helsinki-Vantaan valtuusto päättäisi koko kaupungin asioista. Kaupunginosavaltuustoja voisi olla esimerkiksi Itä-Helsingin ja Länsimäen kattava, yksi läntisillä alueilla, yksi Etelä-Helsinkiä varten, yksi Kallion seudulta Arabian rantaan, yksi Malmin seudulla, yksi keskuksenaan Tikkurila kattaen myös pohjoista Helsinkiä, yksi keskuksenaan Myyrmäki kattaen nykyisen Länsi-Vantaan ja osan luoteista Helsinkiä ja yksi Koivukylä-Korson aluetta varten. Asuma-alueittain olisi vuoden tai kahden välein asukaskokouksia, joissa listattaisiin asiat kaupunginosavaltuustojen tai koko kaupunkia kattavan valtuuston käsittelyyn.

Tällaiset vaihtoehdot lähidemokratian kehittämiseksi olisi selvitettävä ja tuotava asukaskeskusteluun niin, että löytyvät toimivat asukkaiden hyväksymät muodot. Ilman lähidemokratian kehittämistä on vaarana, että kaupunkien yhdistäminen johtaa vain entistä suurempaan byrokratiaan ja epädemokraattiseen vallankäyttöön. Yhdistyneeseen Helsinki-Vantaaseen voisi myös Espoo liittyä halutessaan myöhemmin.

Kuntalaisten palvelut tulee turvata

Tulilinjalla ovat olleet vanhuspalvelut, joita on pyritty siirtämään kunnalta yksityisille ja niin sanotulle kolmannelle sektorille. Tällaisen hankkeen kaatoivat vanhukset Kinaporissa, Kampissa ja muualla. Terveydenhuollon jonot ovat olleet tuttuja kaikille vuosikausia.

On esitetty jopa Malmin terveyspäivystyksen lopettamista osana keskittämistä. HUS:n suuri virhe on ollut ajaa alas terveydenhuollon alueellisuus. Yleisterveydenhuolto tulee uudelleen alueellistaa ja erikoishoito toteuttaa keskittyneesti kattaen isommat alueet.

Helsinki ei ole köyhä. Menkäämme Salmisaareen. Siellä on rakennettu kivihiilelle maanalainen varasto usealla kymmenellä miljoonalla eurolla. Onko oikein, että varoja käytetään tällaiseen hankkeeseen samaan aikaan, kun kirjastoja ja nuorisotiloja suljetaan, kouluissa supistetaan, terveyspalveluita heikennetään ja muussa ympäristön siisteydessä tingitään? Jos rahasta on niukkuutta, eikö tärkeimmät asiat pitäisi hoitaa ensin. Kulisseihin käytetään rahaa, mutta kulissien takana on työttömyys, leipäjonot, terveyspalveluiden jonot ja monet sosiaaliset ongelmat.

Entä muut kaupungin liikelaitokset? Oliko järkeä käyttää satamalaitoksen varoja Vuosaaren suursatamaan, vaikka meillä on olemassa olevat satamat. Sanotaan, että näin vapautuu rakennusmaata. Kaupunki siis vapauttaa rakennusmaata omalla kustannuksellaan ja Vuosaarta ja Sompasaarta rakentavat grynderit ottavat rakentamisesta voitot. Samoilla rahoilla olisi poistettu Helsingin asuntopula kokonaan.

Vuosaaren satama nyt rakennetaan ja ne ratkaisut on tehty ja maksamme satamaa kauan ja kalliisti. Vähintä siis on, että gryndereiden voittoja ohjataan asukkaiden hyväksi niin, että vastineeksi rakennusoikeudesta on toteutettava kaupungin tarvitsemia palveluita ja luovutettava kaupungille tiloja palveluita varten.

Valtiovallan leikkaukset

Kuntien valtionrahoitusta ja saamia yhtiöverotuottoja on leikattu raskaalla kädellä. Se on keskeinen syy kuntien ahdinkoon. Väite, että muut kunnat olisivat vieneet Helsingiltä, on väärä. Kaikilta on leikattu ja sitten supistettua summaa kohdistettu eri kunnille aiemmasta poikkeavasti. Esimerkiksi paljon kohistu yhteisöverotuottojen siirto Helsingiltä muille oli korvausta siitä, että muualta oli valtion rahoitusta leikattu vielä Helsinkiäkin enemmän. Ja nyt yhteisöverotuottojakin kunnille on leikattu eli sekään siirto ei ole päätynyt muille kunnille kuin pieneltä osaltaan vaan pääosaltaan valtiolle. Valtio puolestaan on käyttänyt varoja 1990-luvun virheiden maksamiseen. Valtion rahoituksen supistuksia kuntien peruspalveluihin tulee perua.

Helsinki rauhan kaupunki

Helsingin tulee olla rauhan ja solidaarisuuden kaupunki. Helsingin henki on maailmalla tunnettu käsite, koska Helsinki on Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonfrenssin ETYJ:n kaupunki. Tämä antaa rauhan kaupungin imagolle hyvän pohjan samoin kuin Suomen sodan jälkeinen ulkopolitiikka lähtökohtana sotilaallinen liittoutumattomuus, pysyttely suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella ja hyvät naapurisuhteet lähellä oleviin maihin.

NATO:n hävittäjiä ja sotalaivoja emme saa päästää Helsinki-Vantaan lentokentälle ja valmistuvaan Vuosaaren satamaan. Ketään helsinkiläistä nuorta ei saa lähettää sotimaan maamme rajojen ulkopuolelle. YK:n ja ETYJ:n hyväksymät rauhanturvatehtävät ovat oikea linja.

Kuinka USA kohtelee vankejaan?

Oheinen kirjoitus on julkaistu lehdessä Al Día 11.5.2004. Kirjoittaja **Vladimir de la Cruz de Lemos** on historian professori yliopistoissa Universidad de Costa Rica ja Universidad Nacional. Hän on historian lisensiaatin lisäksi oikeustieteen maisteri. Hän oli 2001 ehdokkaana Costa Rican presidentin vaaleissa.

Maailmalle levinneet järkyttävät kuvat Irakin vankiloista, joissa USA:n sotilaat kiduttavat sotavankejaan, onvat jälleen antaneet aiheen kysyä: Mikä maa todellisuudessa on ns. roistovaltio. USA on listalla ilmeinen ykkönen. Se ei piittaa kansainvälisistä sopimuksista kuten Geneven sopimuksesta, jota USA rikkoo paitsi Irakissa myös vankileirillään Kuuban Guantanámossa. Kuka oli Irakissa antanut ohjeet kidutuksen käyttöön. Jäljet johtavat ylös armeijan johtoon, aina puolustusministeri Rumsfeldiin asti. Eikä mikään yllätys olisi, jos alkulähteeksi paljastuisi presidentti Bush, onhan hän "kunnostautunut" ennen presidenttikauttaan Texasin kuvernöörinä ollessaan sillä, että pani ennätysmäärän kuolemantuomioita täytäntöön ketään armahtamatta. Bush on tiennyt mitä tekee. Ehkäpä siksi hän myöskään ei suostunut allekirjoittamaan sopimusta kansainvälisestä rikostuomioistuimesta.

USAssa yli 50 tehdasta valmistaa kidutus- ja pahoinpitelyvälineitä. Muun muassa tämän vuoksi maa ei ole allekirjoittanut kidutuksen vastaista kansainvälistä sopimusta. Kidutusvälineitä myydään eri maiden armeijoille ja sotilaallisille ryhmille. Näiden laitteiden valmistaminen on suuri liiketoimi, joka yhdistyneenä sotateollisuuteen ja maailmanlaajuiseen sortoon tuottaa suuret voitot.

USA, joka julistautuu ihmisoikeuksien oppaaksi, loukkaa niitä eniten omassa maassaan. USAssa on pidätettyjä ihmisiä oikeusjärjestelmän raja-alueilla, ilman lain turvaa ja kunnon puolustusta, vaikka ei ole lain tai tuomion mukaista näyttöä konkreettisesta rikoksesta, vankeja kunnioittamatta Geneven sopimusta tai ilman kansainvälistä oikeudenpäätöstä sotavangiksi.

USA sanoi lähtevänsä viemään Irakiin "vapautta ja demokratiaa". Tämä ilmeisesti vastaa Bushin käsityksiä vapaudesta ja demokratiasta.

USAssa kidutetaan vankeja, heihin kohdistetaan fyysistä, moraalista tai henkistä väkivaltaa, heitä sorretaan ja nöyryytetään sekä upotetaan jääveteen kuten Hitlerin aikana tehtiin. Kidutuslaitteita kokeillaan, jotta niitä sitten voidaan myydä poliiseille, armeijoille ja sotilaallisille ryhmille.

Kuuban miehitetyllä alueella Guantánamon tukikohdassa olevat afganistanilaiset ja irakilaiset vangit ovat kiinnittäneet maailman huomion ihmisoikeuksien äärimmäisen väkivaltaiseen polkemiseen, johon vangit alistetaan. Näin USA toimi Vietnamissa ja toimii siellä, missä USAlla on sotavoimia: Afrikassa, Aasiassa ja Euroopassa.

USAlla on Keski- ja Etelä-Amerikassa Etelän kommandot sotatukikohdissaan esimerkiksi Panaman kanavalla, jossa sadat costaricalaiset varustettiin kidutusmenetelmien käsikirjoilla. Pidätettyihin kohdistuva väkivalta ja sodomia, heidän riisumisensa öiksi alastomaksi, heidän pitämisensä kosteissa tai vetisissä tiloissa, elektrodien tai eläinten pistäminen naisten sukuelimiin ja koko ruumiiseen kohdistuva fyysinen väkivalta ovat osa opintoja.

Irakin eräs vankila osoittautui erääksi kidutuskeskukseksi, joka USAn armeijalla on miehitetyssä maassa. Armeijan eliittiryhmät, mukana englantilaiset jotka toimivat samalla tavalla Las Malvinas-saarilla (Falklandsaaret), eivät ottaneet vastuuta näistä siviilivankeihin kohdistuvista toimista eivätkä tiedottaneet niistä, vaan salailivat keskiaikaisen inkvisition tapaan.

USA haluaa perustaa Costa Ricaan akatemian suojellakseen neuvonantajiaan ja siksi, että lait eivät voisi pakottaa heitä siinä tapauksessa, että he tekevät rikoksia Costa Ricassa.

Miksi Abel Pachecon hallitus ei kokoa yhteen ilmiantoja eikä tuomitse näitä kiduttajia ja ihmisoikeuksien rikkojia?

Käännös Hannu Kautto

PS. Me voimme Suomen hallitukselta ja presidentiltä kysyä samaa, miksi he eivät tuomitse kiduttajia.

Mikä ihmeen Geneven sopimus?

Geneven sopimukset syntyivät Punaisen Ristin kansainvälisen komitean aloitteesta. Ensimmäinen sopimus sotilaiden suojelemiseksi taistelukentällä tehtiin 1864. Tätä sopimusta laajenettiin v. 1899, 1906 ja 1929. Yleissopimus vuodelta 1949 kattaa myös siviilit, sotavangit ja pakolaiset. Lisäpöytäkirjoissa 1977 otettiin mukaan myös kansainvälisten ja valtioiden sisäisten selkkausten uhrien suojelu.

Sveitsiläinen **Henri Dunant** (1828–1910) joutui liikematkallaan Pohjois-Italiassa Solferinon taistelun keskelle. Hän ehdotti Solferinon muisto-kirjassaan kansainvälistä järjestöä, joka auttaa haavoittuneita sodan aikana ja kansainvälistä sopimusta haavoittuneiden suojelemiseksi. Konferenssi pidettiin Genevessä 1863 ja siihen osallistui 39 edustajaa 16 valtiosta. Kokouksen tuloksena päätettiin perustaa "Kansainvälinen komitea haavoittuneiden avustamiseksi".

Komitean "Geneven sopimus maavoimien haavoittuneiden ja sairaiden aseman parantamisesta" hyväksyttiin toisessa konferenssissa 1864. Sen allekirjoitti 12 konferenssiin osallistuneista 16 maasta. Merkiksi otettiin punainen risti valkoisella pohjalla, ns. Geneven risti.

Geneven yleissopimus

Genevessä pidettiin 1864 uusi kokous, jossa 13 valtion edustajat allekirjoittivat ensimmäisen Geneven yleissopimuksen eli konventin (Geneva Convention). Siinä taattiin puolueettomuus ambulansseille ja sotasairaaloille, sotaa käymättömien asema minkä tahansa kansakunnan haavoittuneita ja sairaita sotilaita auttaville sekä palvelukseen kykenemättömien sotavankien palauttaminen omiin maihinsa. Samalla hyväksyttiin sairaaloiden, ambulanssien ja evakuointikeskusten puolueettomuuden osoittamista varten punaisella ristillä varustettu valkoinen lippu. Sen seurauksena eri valtioissa perustettuja yhdistyksiä alettiin yleisesti nimittää Punaisen Ristin yhdistyksiksi ja vuodesta 1876 alkaen "Kansainvälisestä komiteasta haavoittuneiden avustamiseksi" tuli "Punaisen Ristin kansainvälinen komitea" ICRC.

Ensimmäinen maailmansota

Ensimmäisessä maailmansodassa käytettiin yli 125 000 tonnia myrkyllisiä kemikaaleja, lähinnä kaasuja tai pikemminkin nesteitä, jotka haihtuivat välittömästi ilmaan: kloriinia, fosgeenia ja sinappikaasua. Niistä kärsi 1,3 miljoonaa sotilasta, joista noin 100 000 kuoli tuskallisesti kouristuksiin, oksenteluun sekä ihon ja silmien palamiseen. Myrkyllisten kemikaalien käyttö aiheutti niin voimakasta suuttumusta, että valtiot ryhtyivät toimenpiteisiin sekä kemiallisten että biologisten aseiden lopulliseksi kieltämiseksi. Tuloksena oli Geneven sopimus 1925, joka kielsi kemiallisten ja bakteriologisten menetelmien käyttämisen sodankäynnissä. Se ei kieltänyt kuitenkaan ennaltaehkäisevää tutkimusta ja varastointia.

Toinen maailmansota

Japaniin pudotettiin kaksi atomipommia. Nürnbergissä käytiin oikeutta ja saksalaisia syytettiin muun muassa siitä, että he olivat yksipuolisesti päättäneet, ettei Geneven sopimus koske neuvostoliittolaisia sotavankeja.

Suomalaisen sotavangin kuulustelupöytäkirjasta: "Tammikuun 1944 retki… Jos vangilla on sukset, hänet otetaan mukaan, muussa tapauksessa kuulusteltava ja teloitettava". Samanlaisia mainintoja löytyy muutamista suomalaisten sotilaiden muistelmista. Petroskoin arkistossa on paljon Karjalan rintaman erikoiskomission keräämiä asiakirjoja venäläisten sotavankien nöyryyttämisestä, kidutuksista ja teloituksista.

Juutalaisväestön epäinhimillinen kohtelu toisessa maailmansodassa johti siviilien sodanaikaista kohtelua ja suojelua koskevan sopimuksen laatimiseen. Neljäs Geneven sopimus allekirjoitettiin 1949. Samassa yhteydessä myös aiempien sopimusten sisältöjä tarkistettiin toisen maailmansodan tapahtumien valossa. Tästä johtuen neljään yleissopimukseen viitataan yleensä nimellä Geneven vuoden 1949 sopimukset.

Geneven-49 yleissopimukset

1. Sopimus maavoimien haavoittuneiden ja sairaiden kohtelun parantamisesta (maasotasopimus):

- takaa sairaille ja haavoittuneille sotilaille tasapuolisen kohtelun ja oikeuden suojaan ja hoitoon
- takaa lääkintähuollolle ja -henkilökunnalle puolueettomuuden ja suojelun
- määrittelee punaisen ristin ja punaisen puolikuun kansainvälisiksi suojamerkeiksi, joita kantavat henkilöt, kulkuneuvot ja rakennukset eivät saa olla aseellisen toiminnan kohteina.

2. Sopimus merivoimien haavoittuneiden, sairaiden ja haaksirikkoisten kohtelun parantamisesta (merisotasopimus):

3. Yleissopimus sotavankien kohtelusta (sotavankisopimus):

- suojaa sotavangit mielivallalta ja antaa heille oikeuden majoitukseen, ruokaan, terveydenhuoltoon ja yhteydenpitoon omaisten kanssa
- luettelee säädökset vankien vaihdosta ja kotiuttamisesta.

4. Sopimus siviilien suojelusta sodan aikana (siviilisopimus):

- kieltää siviileihin kohdistuvat joukkorangaistukset, pakkosiirrot ja orjatyön
- velvoittaa miehittäjän huolehtimaan väestön turvallisuudesta ja kieltää oikeus- ja yhteiskuntajärjestelmän muuttamisen
- suojaa siviiliväestölle suunnatun avustus- ja lääkintätoimen.

Kaksi lisäpöytäkirjaa hyväksyttiin 1977. Ne laajentavat, täydentävät ja kehittävät 1949 sopimuksia. Lähes kaikki maailman valtiot ovat ratifioineet Geneven sopimukset. Suomi ratifioi yleissopimukset 1955 ja lisäpöytäkirjat 1980.

Sopimuksen yleisperiaatteet

1. Niitä henkilöitä, jotka eivät, tai jotka eivät enää, ota osaa vihollisuuksiin tulee kunnioittaa, suojella ja kohdella inhimillisesti. Heille tulee antaa asianmukaista hoitoa ilman syrjintää.

2. Vangiksi otettuja sotilaita ja muita henkilöitä, joiden liikkumista on rajoitettu, on kohdeltava inhimillisesti. Heitä tulee suojella kaikelta väkivallalta, erityisesti kidutukselta. Mikäli he joutuvat oikeuteen, heille tulee taata oikeudelliset perustakeet.

3. Sodan osapuolilla ei ole oikeutta taistella keinoilla millä hyvänsä. On kiellettyä käyttää sellaisia taistelumenetelmiä tai erityisen epäinhimillisiä aseita, jotka aiheuttavat kohtuuttomia kärsimyksiä.

4. Asevoimien tulee aina tehdä ero siviiliväestön ja siviilikohteiden sekä sotilaskohteiden välillä siviilien suojelemiseksi. Siviiliväestö ei myöskään saa olla sotilaallisten hyökkäysten kohteena.

Joukkotuhoaseet

Geneven sopimus kieltää joukkotuhoaseet, sillä ne eivät tee eroa sotilas- ja siviilihenkilöiden välillä, aiheuttavat tarpeetonta tai liiallista kärsimystä sekä laajaa, pitkäaikaista ja vakavaa vahinkoa ympäristölle. Haagin kansainvälinen tuomioistuin totesi 8.7.1996 tekemässään neuvoa-antavassa päätöksessä, että ydinaseet ovat joukkotuhoaseita, ja ydinaseen käyttö tai sillä uhkaaminen on yleisesti ottaen vastoin aseellisia konflikteja koskevaa lakia ja erityisesti vastoin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteita ja säännöksiä.

Pakolaiset

Geneven sopimuksen mukaan pakolainen on henkilö, jolla on perusteltu pelko tulla vainotuksi rodun, uskonnon, kansallisuuden tai poliittisen mielipiteen takia tai siksi, että kuuluu johonkin tiettyyn yhteiskuntaryhmään.

Sota ja ihmisoikeusrikkomukset ajavat miljoonat ihmiset pois kotiseudultaan. YK:n pakolaisjärjestön UNHCR arvion mukaan pakolaisia on eri puolilla maailmaa 15 miljoonaa, ja jo maan sisäisiä pakolaisia on 20–25 miljoonaa yli 40 maassa. Amnesty Internationalin mukaan kummassakin ryhmässä noin puolet on lapsia.

Vain pienelle osalle turvapaikanhakijoista myönnetään Geneven sopimuksen mukainen pakolaisstatus, joka perustuu henkilökohtaiseen vainoon.

Kansainvälinen yhteisö on suonut lapsille erityisaseman, jonka turvin he ansaitsevat koko yhteisön turvan ja suojelun. Kuitenkin kylmän sodan päättyminen ja sotien muuttuminen julkiseksi väkivallaksi on heikentänyt juuri lasten asemaa.

Sopimusten rikkomisia

Geneven sopimusten merkitystä joudutaan arvioimaan. Kansainvälinen Punainen Risti on ilmaissut jatkuvan huolestumisensa siitä, että humanitaarisille säännöille ei tunnuta juurikaan annettavan arvoa. Rikkomukset ovat yhä räikeämpiä.

Yhdysvallat on roistovaltio ja maailman mafiapomo, joka on useaan kertaan rikkonut Geneven sopimusta ja YK:n peruskirjan säädöksiä. Vaikuttaa siltä, että maailman poliisi USA näyttää muille valtioille esimerkkiä eri sopimusten rikkomisessa. Jenkkijohto on saatava kuriin ja järjestykseen. Tehokas keino on USA:n, sen tuotteiden ja palvelujen yleinen maailmanlaajuinen boikotti, kauppasaarto ja eristäminen sekä jenkkipatenttien jättäminen omaan arvoonsa.

Hannu Kautto

Bushin uusin hyökkäys Kuubaa kohtaan

Kuuban Suomen asiainhoitaja M. Francisco Florentino järjesti lehdistötilaisuuden 12.5. Kuuban lähetystön edustustiloissa Helsingin Uudenmaankadulla. Valitettavasti lehdistötilaisuudesta puuttui mm. Helsingin Sanomat - ehkä juuri siitä syystä, että HS omalta osaltaan on vetämässä eteenpäin USA:n politiikan vankkureita Suomessa, eli kuten Paavo Lipponen kyselee: "Mitä vikaa on Natossa, mitä vikaa on USA:ssa?"

Kuuban asiainhoitajan tilaisuudessa selveni, että USA:n jo 45 vuotta jatkunut Kuuban vastainen toiminta on saanut jälleen uuden lisän, kun presidentti Bush 6. toukokuuta julkaisi uuden hyökkäyssuunnitelmansa Kuubaa vastaan. Bush ilmoitti tavoitteekseen "nopeuttaa päivää, jolloin Kuuba olisi jälleen vapaa maa". Bushin suunnitelmat perustuvat USA:n hallinnon asettaman "Commission for Assistance to a free Cuba" valmisteluelimen raporttiin. Raportti on tietenkin myös osa Bushin presidentinvaalikampanjaa; kun asiat menevät huonosti Irakissa, Bush nostaa kepin nokkaan Kuuban varmistaakseen Floridan kuubalaisen mafian taloudellisen tuen vaalikampanjalleen.

Bushin hyväksymä raportti luettelee joukon toimenpiteitä Kuuban hallinnon kaatamiseksi: kasvava tuki Kuuban vastavallankumouksellisille, Kuuban vastaisten kansainvälisten kampanjoiden kiihdyttäminen, kumouksellisen ja valheinformaation levittäminen Kuubasta ja uusien taloudellisten painostuskeinojen käyttäminen Kuubaa vastaan.

Tässä muutamia esimerkkejä, mitä nämä toimenpiteet yksityiskohtaisemmin sisältävät: USA varaa 59 miljoonaa dollaria käytettäväksi Kuuban vallankumouksen tuhoamiseen. Tähän kuuluu

a) "Kuuban siviiliyhteiskunnan kehittäminen" ja tätä kautta "vapaaehtoisten" värvääminen kolmansista maista, joiden tehtävänä on auttaa USA:n hyväksi toimivia palkkasotilaita Kuubassa. Käytännössä tämä merkitsee vastavallankumouksellisten taloudellista ja logistista tukemista.

b) Toimiminen Amerikan valtioiden järjestön OAS:n puitteissa "koulutusohjelman luomiseksi" päämääränä vastavallankumouksellisten kouluttaminen USA:n ja Latinalaisen Amerikan oppilaitoksissa.

c) Ohjelmien rahoittaminen, joiden tarkoituksena on "demokratian juurruttaminen nuorisoon, naisiin ja afro-kuubalaisiin".

Fidel Castro johtamassa Havannassa 14.5.2004 järjestettyä mielenosoitusta USA:n uusia kiristystoimia vastaan. Mielenosoitukseen osallistui yli miljoona kuubalaista. Kysyä sopii, miksi myös EU on yhteisessä rintamassa USA:n kanssa painostamassa Kuubaa. Suomen hallitus tukee EU:n kantoja ja Hesarille kelpaa vain USA:n vainoharhainen informaatio Kuubasta.

Sivumennen sanoen tämä on outo piirre maalta, jonka historiaan kuuluu Ku Klux Klan ja ylipäänsä kaikenlainen syrjintä muita kansoja ja etnisiä ryhmiä kohtaan.

d) $18 miljoonan kohdentaminen Radio Martín nimellä kulkevien radio- ja TV-lähetysten suuntaamiseksi Kuubaan. Ohjelmat ajetaan ulos C-130 Commando Solo lentokoneen avulla, joka kiertää Kuubaa lähietäisyydellä. Lähetysten nimeäminen Radio Martíksi on törkeä loukkaus kuubalaisia kohtaan, koska José Martí oli 1800-luvun lopulla hyvin ansioitunut kuubalainen vapaustaistelija ja Fidel Castron johdolla suoritetun vallankumouksen yksi pääinnoittajista.

USA tiukentaa rahaliikennettä USA:n ja Kuuban välillä. USA:ssa asuvien kuubalaisten raha- ja tavaralähetykset kielletään muuten kuin vain lähiomaisille. Raportti määrittelee lähiomaisiksi isovanhemmat, lastenlapset, vanhemmat, sisarukset ja puolisot, mutta jättää lähisuvun ulkopuolelle mm. tädit, sedät ja serkut.

Raha- ja tavaralähetykset sukulaisille kielletään kokonaan, jos nämä kuuluvat Kuuban hallinnon organisaatioihin tai ovat Kuuban kommunistisen puolueen jäseniä. USA rajoittaa 150:stä 50 dollariin käyttövarat, mitä omaistensa luona Kuubassa vieraileva saa käyttää matkansa aikana päivässä. USA kieltää rangaistusten uhalla kaikkia ulkopuolisia välittämästä USA:ssa asuvien kuubalaisten rahoja omaisilleen Kuubassa.

USA rajoittaa myös USA:ssa elävien kuubalaisten vierailuja Kuubassa. Aikaisemmin niitä sai tehdä kerran vuodessa, uusien rajoitusten mukaan kerran kolmessa vuodessa. USA pyrkii saamaan kolmansia maita mukaan kampanjoimaan Kuuban vallankumousta vastaan sekä tukien kampanjoita kolmansissa maissa Kuubaan suuntautuvan turismin vähentämiseksi.

Yhtenä esimerkkitapauksena Bushin toiminnasta kauppasaarron tiivistämiseksi on myös Bacardi- yhtymälle annettu mahdollisuus varastaa Havana Clubrommin brandynimi USA:n markkinoita varten. Tämä on laitonta ja se on todettu myös Maailman kauppajärjestössä WTO:ssa.

Kauppasaarrolla pitkä historia

USA:n harjoittamalla kauppasaarrolla Kuubaa vastaan on jo pian 45-vuotta kestänyt historia. Se alkoi presidentti Kennedyn julistettua Kuuban kauppasaartoon heti Sikojen lahden maihinnousun epäonnistuttua v. 1961. Sen jälkeen kauppasaartoa on jatkanut jokainen Kennedyn jälkeen valituista 8 presidentistä. Bushin nyt tekemät lisäykset saartoon ovat viimeisimpiä. Saarron kuluessa on kielletty kaikenlainen tavaroiden vienti ja tuonti USA:n ja Kuuban välillä. USA on myös kieltänyt kansalaisiaan suurten sakkojen uhalla matkustamasta Kuubaan. Kuuba on ainoa maa, jonne matkustaminen on USA:n laissa kielletty. USA on estänyt Kuubalta taloudellisten lainojen saannin mm. Maailman pankilta ja Amerikan Kehityspankilta.

Erityisiä kulminaatiopisteitä saarrossa on ollut v. 1992 säädetty Torricellin säädös, joka jyrkästi supisti Kuuban ja USA:n ulkopuolella majaansa pitävien USA:laisten yritysten välistä ruoka- ja lääkekauppaa Kuuban kanssa, joka oli enemmän kuin 700 miljoonaa US$ vuosittain. Torricellin säädös myös rajoitti merenkulkua: Jos laiva oli käynyt jossakin Kuuban satamassa, se ei voinut saapua mihinkään USA:n satamaan seuraavien 180:n päivän aikana.

Helms-Burton laki hyväksyttiin USA:ssa v. 1996. Sen koodien mukaan pyritään rangaistusten uhalla estämään myös kolmansien valtioiden tekemät investoinnit Kuubaan. Tämä tapahtuu kieltämällä niiden yritysten pääsy USA:n markkinoille, jotka rikkovat Kuuban kauppasaartoa.

Kuuba reagoi välittömästi Bushin uusiin kiristystoimiin

Välittömästi Bushin uusien kiristystoimien tultua julki Kuuba ilmoitti omista vastatoimistaan Granma-lehdessä 11. toukokuuta. Lehden kannanotossa todetaan, että USA:n hallituksen brutaalit toimet, sen lisäksi että kauppasaarto on kestänyt jo 45 vuotta, on suunnattu suoraan Kuuban vallankumouksen lannistamiseksi ja kansan välttämättömiin menoihin tarvittavien valuuttaresurssien minimoimiseksi mitä tarvitaan ruokaan, terveydenhoitoon, koulutukseen ja muihin oleellisiin asioihin.

Perustuen monivuotiseen kokemukseen, Kuuban kansan tyyneyteen ja poliittiseen kulttuuriin, vallankumous vastaa Bushin kiristykseen mm. keskeyttämällä kovan valuutan kaupankäynnin lukuun ottamatta ruokaa ja hygieniatavaroita. Kuuban hallitus takaa, että näitä tavaroita on saatavilla ilman mitään etuoikeuksia kaikille. Edelleen hallitus takaa. että kaikille kansalaisille tarjolla olevien valtion tukemien tavaroiden hinnat pysyvät entisellään. Kaikkia terveydenhoidon, koulutuksen ja kouluruokailun parantamiseen suuntautuvia ohjelmia jatketaan. Työttömyys pidetään alle 2,5% taloudellisesti aktiivista väestöstä. Kaikki korkeamman koulutuksen ohjelmat säilytetään entisellään. Kuuban peson ja avoimen peson kurssit dollariin nähden pidetään entisellään. Kaikki kuubalaisten pankkitalletukset taataan. Taloudellisten investointien suhteen noudatetaan seuraavia periaatteita: Ehdoton etusija annetaan niille sijoituksille, jotka kuoleutuvat nopeimmin ja jotka antavat suurimman ja välittömimmän voiton.

USA:n brutaalien toimenpiteiden seuraukset tulevat valitettavasti johtamaan eräiden kovalla valuutalla ostettavien tuontitavaroiden hintojen nousuun ja myös bensan hinnan nousuun. Hintojen nousut eivät valitettavasti riitä korvaamaan ruoan äärimmäisen korkeita hintoja maailmankaupassa eivätkä etenkään öljyn lähes luoksepääsemättömiä hintoja.

Granman artikkeli korostaa, että tällä hetkellä poliittisella alueella on äärimmäisen tärkeä merkitys. Tärkein asia on hioa taktiikkaa ja tekniikkaa, kansan sodan metodeja ja periaatteita ja jatkaa vallankumouksellisen, isänmaallisen ja sosialistisen tietoisuuden kehittämistä voittamattoman kansamme keskuudessa.

Granman artikkeli toteaa, että "edessämme ovat työn ja uhrausten päivät, mutta myös sankarillisen isänmaamme kunnian ja voiton päivät". Perjantaina 14.5. järjestettiin Havannan rantakadulla Maleconilla mahtava miljoonan ihmisen mielenosoitus Bushin hallinnon uusia painostustoimia vastaan.

Reijo Katajaranta

Kuuban asiainhoitaja M. Francisco Florentino

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

EU:n perustuslaki uhkaa työeläkkeitä

***Työeläkerahastojen sijoituksista EU:n aikana jo nyt n.7 miljardin euron tappiot*.**

Työeläkerahastoissa on nykyisin noin 75 miljardia euroa, eli n. 450 miljardia markkaa. Mihinkään muualle ei Suomessa ole sijoitettu yhtä paljon rahaa. Ongelman tässä synnyttää se, että eläkevakuutusyhtiöt ovat yksityisiä. Ulkomainen kilpailu ja kilpailuttaminen, jota EU ajaa, heikentää yhtiöiden konkurssivastuun. Normaalioloissa, jos EU:ssa ei oltaisi, toiset vakuutusyhtiöt turvaisivat eläkeläisten eläke-etuudet.

EU:n komissio on sitä mieltä, etteivät Suomen työeläkevakuutusyhtiöt ole erotettavissa henkivakuutusdirektiivin tarkoittamista vakuutusyhtiöistä, joten niitä ei pidä suojata EU:n sisämarkkinoilta tulevalta kilpailulta ja kilpailuttamiselta. Tämä siitäkin huolimatta, että Suomi neuvotteli EY-liittymissopimuksessa ehdon, jonka mukaan vakuutuspalvelujen vapaa tarjonta ei ulotu lakisääteiseen työeläkejärjestelmään. Neuvoteltaessa EU:n uudesta perustuslaista ei komissio ole ollut valmis antamaan Suomelle poikkeusta henkivakuutusdirektiivistä. Täten EU:n perustuslaki vaarantaa Suomen työeläkejärjestelmän.

Kysymys kuuluukin: Miksi valtalehdistö vaikenee tästäkin asiasta. Eikä tässäkään vielä kylliksi. Miksi miljardeja euroja on jo mennyt taivaan tuuliin. Vuonna 2001 katosi ulkomaisten pörssikurssien laskussa lähes 2 miljardia Euroa. Kotimaisen pörssikurssin laskussa katosi lisäksi n 1 miljardia Euroa. Vuonna 2002 eläkerahastojen osakkeiden arvosta katosi lisäksi yli 4 miljardia Euroa. Eli siis Työeläkelaitosten osakesijoitusten yhteenlaskettu arvo aleni parissa vuodessa 7 miljardia Euroa eli siis yli 40 miljardia vanhaa markkaa. Työeläkerahastoistamme 60%, eli n. 70 miljardista n. 45 miljardia euroa on sijoitettu ulkomaille hyödyttämään muiden maiden elinkeinoelämän toimintaa. Kun osakkeiden osuus työeläkerahastojen sijoituksista on tänään neljännes, eli n. 18 miljardia euroa, joista kaksi kolmasosaa on ostettu ulkomailta, pääosin USA:sta ja muista ei-euro maista, Euron kallistuessa niiden arvo alenee. Työeläkeyhtiöt ostivat ulkomaisten pörssiyhtiöiden osakkeita aikana, jolloin pörssikurssit olivat taivaissa ja dollarin arvo- euron silloisen devalvoitumisen seurauksena - ylikorkeana arvoltaan. Osakesijoitukset johtivat työeläkelaitosten saldon tappiolliseksi sekä v. 2001, että v. 2002 edellä mainituista syistä johtuen.

Suomessa puhutaan mieluusti aina Neuvostoliiton ja liittoutuneitten valvontakomission meille maksuun panemista sotakorvauksista. Nykyrahassa 3-4 miljardia Euroa. Samoin on muistissamme ns. kasinotalouden pankkikriisi, joka suomalaisille veronmaksajille maksoi noin 50 miljardia Markkaa, eli n. 8,4 miljardia Euroa nykyarvoksi muutettuna. Sonera sijoituksissa hassattiin ostamalla Saksasta ns. 3:n sukupolven verkkolupia, eli käytännössä pelkää ilmaa yhtä tolkuttomasti. Nyt ovat työeläkelaitokset menettäneet ns. markkinavoimien vapaassa temmellyksessä sijoitustensa arvosta lähes kaksikertaisen sotakorvausten määrän verran. Eli noin 40 miljardia markkaa. Valuuttakurssikehityksen tappiolinja kääntyi nousuun kun euro 2003 vahvistui dollariin ja muihin valuuttoihin nähden vahvistui.

Työeläkelaitosten pörssisijoitukset ovat olleet näin meneteltynä kuin hölmöläisten kaupankäyntiä. On ostettu kalliilla sellaista mikä on nyt halpaa. Tyypillistä on, ettei Suomessa kukaan tunnu ottavan vastuuta näistä katastrofaalisista ratkaisuista. Olisi syytä vaatia niitä poliittisia ym. päättäjiä, puolueita ja henkilöitä vastuuseen näistä teoista. Selitykset tappiokehityksen katkeamisesta Euron vahvistuessa eivät riitä. Samalla lailla eläkerahastoherrat on saatettava teoistaan vastuuseen. Edessähän on vielä se kehitys, jonka EU:n perustuslaki ja komissio ovat linjanneet ja joka on edessä oleva uhka koko työeläkejärjestelmälle Suomessa. Jo pelkästään nämä syyt ovat riittäviä koko EU:n ja sen perustuslakisuunnitelmien kaatamiseen.

Juho Haavisto
Lähde: Uusi Vasemmisto nro 1/2004

Sotasensuuri

Sanotaan, että sodan ensimmäinen uhri on totuus. No ei niin pientä pilaa, ettei olisi totta toinen puoli. Olemme saaneet nähdä televisiosta, minkälaisia vehkeilyjä monet suomalaiset korkeat upseerit ovat vuosikymmeniä tehneet pitäessään omin luvin yhteyksiä sekä Saksan että USA:n armeijoihin. Se varmaan selittää niitä valkoisia läiskiä historiassa.

Onko kaukaa haettua, että jotkut aktivistit katsoivat "maan parhaaksi" jysäyttää naapurin puolelle 7 kranaattia Mainilassa. Joka tapauksessa tri Mauri Ryömä kirjassaan "Mikä johti Suomen niin sanottuun talvisotaan" kertoo, että Mainilan laukaukset olivat valitettava erehdys Suomen puolelta.

Talvisodan valmistelut alkoivat kiihtyä 1937, kun Saksan yleisesikunnan päällikkö kenraali Halder tarkasti Perkjärvellä tykistön leirin. Samana vuonna neuvostoeversti Jartsev yritti jututtaa Cajanderia ja Tanneria. Heillä ei tiettävästi ollut kuulolaitetta niin kuin presidentti Halosella sanotaan olevan. Toisin sanoen eversti puhui seinille. Samana vuonna oli myös San Fraciskon kokous, jossa Saksan itälaajentumisesta sovittiin Hitler Jugendtin päällikön Baldur von Schirakin, jalkaväenkenraali Kurt Tippelskirchin, senaattori Vanderbildin, Henry Ford seniorin ja lehdistömangnaatin Randolph Hearstin välillä.

Vuonna 1938 sai Ohranan päällikkö kenraali Anthoni Gestapon pikakoulutuksen. Sitten alkoikin olla toiminnan aika. Elokuussa 1939 vangittiin yli 2000 sodan vastustajaa ja syyskuussa mobilisoitiin 6 eteläistä sotilasläänia ns. kertausharjoituksiin. Sodan alkamispäivä aiheutti jännitystä ja järjestelyjä.

Marraskuun ensimmäinen päivä astui sitten virallisesti voimaan sotasensuuri. Kolme päivää ennen talvisodan virallista alkua suomalaiset natsit Kanadassa ilmoittivat sodan alkaneen ja alkoivat kerätä avustuksia sotakiihkoilijoille. Marraskuun viimeisenä päivänä, sitten kun aktivistit olivat jysäyttäneet Mainilassa paukut, Molotov ilmoitti, että verenvuodatuksesta ei selvitä ilman sotaa. Tämä sotasensuurilaki kantaa nimeä Lex Söderhjelm. En ole yksityiskohtaisesti tutustunut sensuurimääräyksiin, vaan katson, että kaikki viralliset tiedot talvisodasta ovat sensuroituja ja ovat yksi osa valkoista valhetta, jota meille on aina syötetty.

Wäinö Pietikäinen

Hidas järjenjuoksu

Muistatte varmaan kuinka Zzzzzzyskovicz ja muut porvarit ovat naukuneet stalinismista ja vaatineet entisiltä kommunisteilta stalinismin tuomitsemista? Hieman jälkijättöistä puhetta. Sitäpaitsi en tiedä yhtään henkilöä, joka olisi ylistänyt Stalinin vainotoimia. Sen sijaan ihmettelen, miksi Kokoomus ei tuomitse G. W. Bushin aloittamia vainoja Irakissa ja muualla - vaan jauhaa yli viisikymmentä vuotta sitten tapahtuneista asioista. Selitykseksi käy vain hidas järjenjuoksu tai Usan perseennuoleminen. Jälkimmäinen kertoo samalla moraalisesta rappiosta - siitä samasta mitä benit näkevät Stalinin (vainojen) puolustelijoissa. (Siis niissä puolustelijoissa, joita ei ole edes olemassa!)

Ihmiset muistavat, että kommunismin nimissä on tehty kauheita asioita. G. W. Bush käy sotaa demokratian nimeen. No, tuovatko usalaiset Irakiin demokratian? Ehei, kauheita asioita tehdään demokratian nimeen. Kidutusta ja seksuaalista hyväksikäyttöä, raiskauksia, murhia, verta ja raunioita Usa on tuonut - ja tuo Irakiin. Normaalikäytäntö Guantanamossa (Usan keskitysleiri Kuuban rannikolla) on ollut valvottaa vankeja, laittaa kylmään ja kuumaan, huudattaa kovaäänisesti musiikkia - eli tehdä hulluksi. Nämä toimet kuuluvat Usan armeijan koulutukseen. Onhan tämä tiedetty jo aiemminkin, mutta vaiettu ja painettu villaisella. Mutta annas olla, jos usalainen saisi saman käsittelyn! Silloin huudettaisiin vihollisen julmuudesta ja puhuttaisiin Pahan akselista. Nyt se sitten tiedetään: Usakin kuuluu Pahan akseliin.

Neukkulaa haukuttiin siitä, kun sinne autolla mennessä piti kertoa ajoreitti ja määränpää. Sitä pidettiin nolona ja porvarit saivat syyn irviä Neukkulaa. Nyt ei ole Neukkulaa eikä Venäjällä tarvitse kertoa minne on menossa.

Nyt demokratian ja vapauden valtakunnassa pitää kertoa matkasuunnitelmat, hotellit ja shekkitilinumerot! Tämä kaksinaamainen Paskala kohtelee sinne matkustavia, siis sitä yrittäviä, kuin rikollisia. Ihmeteltävää onkin, etteivät benit nyt irvistele "Suurta Länttä" vainoharhaisuudesta ja stasinkaltaisesta urkinnasta. Aihetta kyllä olisi.

Eu:n suunnittelemassa "puolustusulottuvuudessa" on mainittu, että se voisi toimia rajojensa ulkopuolella. Jo tämä kertoo, ettei ole kysymys puolustusliitosta. Ne, jotka puhuvat rauhanturvaamisesta, kaiketi unohtavat, tarkoituksellisesti, että YK on tällä hetkelläkin turvaamassa rauhaa monessa valtiossa. Rauhaan pakottaminen taas, mitä nyt Suomen sotahullut haluavat, on sitä natojohtoisissa operaatioissa, että kun Usa ehdottaa jotain, muut nyökyttävät päätään. Ei kiitos!

Suomen eduskunta päätti, ettei se uskalla antaa kansan äänestää tulevasta EU:n perustuslaista: Kansa saattaa äänestää väärin. Perkele! Eduskunta äänesti väärin! Uskon, että eduskunta ei ilman kansan neuvoa-antavaa äänestystä pysty päättämään näin yksinkertaisesta asiasta. Monet Euroopan maat katsovat jo nyt Suomea kuin kummajaista - siellä kun katsotaan kansanäänestyksen kuuluvan demokratiaan. Kannatan Sveitsin kaltaista systeemiä, missä kansanäänestykset ovat lähes jokapäiväinen asia. Se on sellainen tapa, jossa kansalaisilla on mahdollisuus vaikuttaa suoraan asioihin - eikä niin että kaikki tulisi "ylhäältä annettuna" poliittisten lehmänkauppojen tuloksena kuten Suomen kaltaisessa epädemokratiassa.

Haluan itse päättää hyväksynkö vai hylkäänkö EU:n perustuslain. Minähän sen seurauksetkin tunnen nahoissani! Sitäpaitsi en ole antanut yhdellekään nykyiselle kansanedustajalle valtakirjaa, joten he eivät ole minun edustajiani.

Hannu Alm
Helsinki

Kohti vankileirien saaristoa

Erkki Vettenniemi on kirjoittanut kirjan "Punaisen terrorin todistajat". Kirjan arvostelussa (HS 19.5.04) toteaa, että laajasti lukien koko pakkotyöleirijärjestelmässä oli 1930-luvun alussa vankeja noin miljoona. Sen mukaan heitä oli noin 610 vankia sataatuhatta Neuvostoliiton asukasta kohden.

Norjalainen Nils Cristien kirjassa "Kohti vankileirien saaristoa" (Creim Control as Industri) on tilasto vangeista. Sen mukaan vuonna USA:ssa oli 532 vankia sataatuhatta asukasta kohden. Se on yhteensä lähes 1 600 000 vankia. Kun yleisesti tiedetään, että USA:ssa yli 800 000 ihmistä on kateissa joka hetki ja yli 50 000 ihmistä murhataan (ilman sotilaita) joka vuosi, niin Cristien kirjan nimi lienee vähintään oikeutettu.

Näiden tietojen, lukujen, valossa herää kuitenkin kysymys: mitä eroa on 1930-luvun Neuvostoliitolla ja 1990-luvun USA:lla?

Niitä erottaa vain mediassa luotu mielikuva. Neuvostoliitossa vangit olivat järjestelmän uhreja, kun USA:ssa vangit ovat kaltereiden takana omasta syystään. Ehkä sen vuoksi he usein joutuvat myös julman kohtelun uhreiksi. USA:n vankiloissa vankeja kidutetaan, nöyryytetään ja pamputetaan monin tavoin – ihan kuin Irakissa! Mutta lisäksi mm. raiskauksia tapahtuu vuosittain arviolta 300 000 (Jouko Jokisalo/ Reuters 6.5.2004).

Olisiko USA:n järjestelmässä sittenkin jotain vikaa?

N. Cristien kirjan mukaan pohjoismaissa vankien luku on keskimäärin 63 sataatuhatta asukasta kohden. (KK)

Kaikki myydään

Suomen EU-politiikan seurauksena kaikki kansallisessa omistuksessa oleva myydään. Viimeisin tapaus on Valio, joka myi jäätelönsä ja lastenruokansa ulkomaille. Jäätelöt myytiin pingviinimerkkeineen monikansalliselle Nestlelle ja lasten ruuat hollantilaiselle Royal Numicolle.

Kun Suomesta on kohta kaikki tärkeä Turun sinappeineen myyty, niin sitten tänne ei jää mitään muuta kuin ihmiset, pääasiassa vanhoja ukkoja ja akkoja. Mitä näille sitten tehdään? Jos ja kun kapitalismi toimii tapojensa mukaan, niin ehkä ihmisetkin lopulta myydään – vaikka apinoiksi Afrikan viidakkoon. Sieltä kun apinat meinaavat loppua.

Näin on!

Tukea Kansan äänelle

Paavo Junttila 50,00 €, Juha Kieksi 50,00€, Heikki Männikkö 28,00 €, Tarja Männikkö 10,00 €, Esko Auervuolle 20,00 €, Eila Rantanen 20,00 €, Eira Kärki 30,00 €, Reijo Katajaranta 10,00€, Hannu Kautto 20,00 €.

OKO 554114-227966

Nostan lipun

Nostan lippua teloitettujen
haudan ylle.
Lippu lippujen joukossa,
myrskyssä lepattava
on kuin osa suuresta
tuulesta,
jonka täytyy palaa.

Kädet tulta kantavat maan
rakensivat.
Tuli ei saa sammua.
Sanat teloitettujen haudalla
ovat välttämättömät.
Puhujat huokuvat
kuin kanuunat.
Ajatusten tuli taukoamatta
hengen betonin murentaa.
Virta maamme uumenissa
monumentteja huojuttaa.

Maisema on nyt näennäisen
tyyni.
Uutuuden pyörryttämät
haluavat
pois kaiken menneen
heittää.
Tartun heitä hihaan.
Tahdon ottaa lapsen
vadistanne.
Onko se vielä keskonen?
Vai myrkyllä kyllästettykö
se on?

Vielä pyyhkivät taivasta
savuparrat,
tehtaiden uumenissa lyövät
väkivasarat.
Luokka on käsi ajan
valtimolla,
tulta kantava, maata
rakentava.
Hyljeksitty hylkiöiden
joukosta
ulos suljettu, toimetonko?
Maatessakaan hänen
ajatuksensa eivät
kompromissia tee.
Polttoaineella monelle
tuntemattomalla
hänet on ammuttu radalle
uloimpaan.
On kapselinsa tyyssijа
ajatuksen kapinoivan.
On kohtalona singota se
maailmaan.

Moni on mantunsa jättänyt.
Laihat kissat ovat juosseet
hyljätyissä kylissä.
Hallitsevat, tulkaa
levottomiksi
kun virattomalla on kynä.

Ulvoo pohjan yössä susi
yksinäinen.
Aivojen vaiva,
tuska takana kuvaruutujen.

Ilmari Huuskonen

Neilikkavallankumous on ajankohtainen!

UZ 7/5-2004: Käännös Wäinö Pietikäinen

Portugalin kommunistinen puolue piti 30-vuotiskonferenssinsa keväällä. Kokouksessa kysyttiin, onko vielä huhtikuun 1974 neilikkavallankumouksesta opittavaa? Portugalin Kommunistinen Puolue kertoi tästä sinne kokoontuneille 18 kommunististen -ja vasemmistopuolueiden edustajille Lissabonissa.

Osanottajiin teki vaikutuksen puolueen edustajien kertomukset vallankumouksen saavutuksista sosiaalisella ja kulttuurin sektoreilla. Vallankumous valtiollisti suurpankit ja suurteollisuuden, suoritti maareformin: Myös työväenluokan edut turvattiin samoin naistenoikeudet.. Vaikka vastavallankumous on tuonut takaiskuja, niin kokemukset ovat opettaneet, että joukkoliikkeillä voidaan yhteiskuntaa muuttaa.

Kun 25 huhtikuuta v. 1974 tapahtunutta vallankumousta on yritetty kuvata "vallankaappaukseksi", niin on syytä jatkuvasti korostaa vallankumouksen päämääriä ja yhteiskunnallisia voimasuhteita.

Vallanpitäjät ja oikeistovoimat voivat pilkata tai vaieta vallankumouksesta, koska he eivät halua, että fasismin luokkaluonne ja sen terrorin luonne mainitaan nimeltä. Ihmisiä myös sumutetaan; perustuslakia on jo kuusi kertaa rukattu taantumukselliseen suuntaan. Ensimmäiseksi karsittiin tavoite sosialismista.

PKP:n puheenjohtaja Carlos Carvalho nimesi perusteet neilikkavallankumouksen ajankohtaisuuteen:

- Armeijan rooli yhteiskunnassa tulisi uudelleen arvioida.
- Ratkaiseva edellytys voitolle oli joukkoliike.
- On tärkeätä paljastaa fasismin luokkaluonne ja siten johtaa vallankumous yhteiskunnalliseen muutokseen.
- Historiallisia tavoitteita on saavutettu: Siirtomaasodat lopetettiin. Kansalaisvapauksista taisteltiin.

Kokouksessa käydyn keskustelun aikana DKP:n puheenjohtaja Heinz Stehr painotti kommunistipuolueiden verkkoutumista Euroopassa. Tulee organisoida kansainvälinen uusliberalismin ja globalisoinnin vastainen toiminta ammattiyhdistysliikkeen, kommunistien ja vasemmistovoimien taholta. DKP ja PKP ovat olleet tiiviissä yhteistyössä jo fasistien pitäessä valtaa Portugalissa ja neilikkavallankumouksen ajoista saakka.

Viisikymmenvuotisen fasistikomennon päättänyt neilikkavallankumous oli juhlan aiheena suurmielenosoituksessa Lissabonissa ja erilaisissa kansanjuhlissa, joissa kaikissa oli optimistinen henki. Vallankumouslaulut, kuten "Grandola Vila Morena" ja "Avante, Camerad, avante" kaikui vieraiden ja kansalaisten laulamina.

Heinz Stehr

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 19.09. 2004. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä katutasolla, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan. Ilmoittautuminen 12.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

KIRPPUTORILLE

Kirpputori Kansan äänen ja syksyn kunnallisvaalityön tukemiseksi on lauantaina 19.6.2004 Valtterilla klo 9.00 - 15.00, Aleksis Kivenkatu 17 pöytä nro 828.

Käännymme Kansan äänen ystävien ja tukijoiden puoleen, sillä tarvitsemme uutta tavaraa myyntipöytään. Jos sinulla tai tuttavapiirissäsi on tavaraa, jota he eivät enää itse tarvitse, tuo se kirppiksellemme. Kaikki kunnossaoleva, ehjä ja puhdas tavara kelpaa. Tavaran voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 694 9307 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Lauantaina 19.6 olemme paikalla klo 8.00 alkaen.

Kiitos etukäteen tuesta.

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

joka toinen keskiviikko klo 19.00-19.30

Ohjelma lähtee kesätauolle Juhannuksen jälkeen ja palaa jälleen takaisin elokuun puolivälissä

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kokouksia

Kansan äänen julkaisujärjestöjen yhteinen syysseminaari pidetään lauantaina 4.syyskuuta Timpurinrannassa. Käsitellään syksyn toimintaa ja etenkin kunnallisvaaleja. Merkitääpä kalenteriinne.

Kansan äänen järjestöt suunnittelevat toimintaansa tulevien syksyn kunnallisvaalien suhteen Hermannin kerholla maanantaina 14.6. klo 18.00. Käsitellään mm. vaaliohjelmaa, omaa organisaatiota vaalien puitteissa sekä mahdollisia vaaliyhteistyökumppaneita.

Muutosvoimat Suomi rp:n liittokokous pidetään lauantaina 19.6. alkaen klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään sääntöjen määräämät liittokokousasiat. Kokoukseen saavat Muutosvoimat Suomi rp:n jäsenjärjestöt lähettää edustajia seuraavasti. Rekisteröidyt puolueet 15 edustajaa ja muut järjestöt 5 edustajaa. Valtakirjojen tarkastus kokouspaikalla alka klo 12.45. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunta Hermannin kerholla maanataina 7.6. klo 18.00. Käsitellään mm. EU-vaaleja ja tulevan syksyn toimintaa. Kokoukseen tervetulleita myös kaikki asioista kiinnostuneet.

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

Opintokerho Uusi Sirola järjestää yhdessä DSL:n kanssa alkukesän kuluessa vielä kaksi opintotilaisuutta, jotka pidetään Hermannin kerholla

- maanantaina 21.6. klo 18.00 Reijo Katajaranta selvittää kysymystä elämän synnystä.
- maanantaina 28.6. klo 18.00 Heikki Männikön aiheena on Leninin kirjoitus "Boikottia vastaan".

Kokoonnumme keräämään nimiä EU-kansanäänestystä vaativaan adressiin ja jakamaan Kansan ääntä ja EU-vaaliliitettä perjantaina 11.6. klo 16.00 Hakaniemessä ja lauantaina 12.6. klo 10.00 Itä-Keskus

KTP:n Helsingin piirin piirineuvoston seuraava kokous pidetään ma elokuun 16. klo 18.00 Hermannin kerholla.

Kansan äänen seuraava numero ilmestyy elokuussa 25.8. Lehden aineiston tulee olla toimituksella viimeistään viikkoa ennen eli keskiviikkoon 18.8. mennessä.

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp
www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Säköposti: kominf@kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 66, 00841 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SKP:llä työntäyteinen kokous

SKP:n edustajakokouksessa istuttiin kuin koulun penkillä.

Vantaalla 15.-16.5. pidetty SKP:n edustajakokous hyväksyi kunnallisohjelman "Toimintaan demokraattisen hyvinvointiyhteiskunnan puolesta" ja asiakirjan "Toisenlainen kansainvälisyys ja sosialismin näköalat". Poliittisen selostuksen kokoukselle esitti puheenjohtajaksi uudelleen valittu Yrjö Hakanen ja kunnallisohjelman esitteli pääsihteeri Arto Viitaniemi.

SKP:n Edustajakokous vaati EU:n perustuslaista kansanäänestystä.

Joka kolmas vuosi pidettävässä kokouksessa hyväksyttiin myös julkilausumat: "Irtisanomiset kuriin – sulku työvoiman polkumyynnille" ja "Sotaa vastaan – liittoutumattomuuden puolesta". Uuteen keskuskomitean valittiin 40 varsinaista ja 10 varajäseniä. Heistä 15 on uusia. SKP:n puheenjohtajana jatkaa Yrjö Hakanen ja puoluesihteerinä Arto Viitaniemi. Kokouksen yhteydessä pidettiin SKP:n julkisen toiminnan 60-vuotisjuhla, jossa esiintyivät mm. Monna Kamu, Eero Ojanen ja Mikko Perkoila. Juhlapuheen piti päätoimittaja Erkki Susi ja kansainväliset tervehdyksen toi Kuuban kommunistisen puolueen edustaja. Edustajakokouksessa kutsuvieraita oli 12 maasta. Sähkein kokousta tervehti 24 puoluetta kaikista maanosista.

Kommunistien Liiton tervehdyksen edustajakokoukselle toi liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman .

Kommunistien Liitto tervehtii Suomen Kommunistisen Puolueen edustajakokousta

Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman esittämässä tervehdystään SKP:n edustajakokoukselle. Wahrman on myös ehdokkana EU-vaaleissa numerolla 81.

Hyvät toverit, hyvät läsnäolijat, hyvät kokouksen ulkomaiset vieraat!

Elämme tällä hetkellä hyvin ristiriitaisessa maailmassa. Suurta ihmisyhteisössä vallitsevaa ristiriitaa kuvaa osaltaan jo se, että aikana, jolloin työväenluokka eniten tarvitsisi aikakaudestamme sellaista tieteellistä analyysia, johon vain marxilais-leniniläinen yhteiskuntatiede kykenee, ovat marxilais- leniniläiset voimat pirstoutuneet Suomessa ja Euroopassa moniin pieniin osiin. Siitä ajasta, jolloin sosialismi joutui perääntymään kapitalismin vastaisessa luokkataistelussa, on nyt kulunut runsaat 15 vuotta. Mielestämme ajan merkit viittaavat siihen, että tämä on ollut riittävä aika yhteiskunnallisen tilanteen kypsymiseen sille, että voimme aloittaa työn yhteisen kapitalisminvastaisen luokkataistelutaktiikan kehittämiseksi.

Kommunistien Liitto katsoo, että lähiajan tavoitteena nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa olisi luoda laaja demokraattinen rintama yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja vallan palauttamiseksi demokraattisille voimille. Arviomme mukaan yhteiskunnan demokratisoiminen on prosessi, joka luo edellytykset yhteiskuntakehityksen kääntämiseksi sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on ensi vaiheessa puolustaa työtätekevän kansanosan taloudellista ja sosiaalista toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:sta ja sen uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Näemme, että laajan demokraattisen rintaman rakentaminen on välttämätön vaihe tiellä kohti demokratiaa ja sosialismia. Kommunisteilla on erityinen velvollisuus ja mahdollisuus toimia aktiivisesti tällaisen rintaman rakentamisessa. Rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä ja tieteelliseen yhteiskunta- analyysiin kykenevää kommunistista puoluetta, joka pystyy toimimaan laajan kansanrintaman kokoamien moottorina olemalla yhteistyössä kaikkien niiden yhteiskuntaryhmien kanssa, jotka näkevät nykyisen suuren rahan vallan etujensa vastaisena ja vastustavat monopolien ylivaltaa.

Kansanrintamasta, sen välttämättömyydestä ja rakentamisesta esiintyy kommunistienkin keskuudessa erilaisia näkemyksiä. Kommunistien Liitto katsoo, että kommunistien Suomessa tulee järjestäytyä yhtenäiseksi ja itsenäiseksi marxilais-leniniläiseksi puolueeksi ja esittää aktiivista sekä keskeistä osaa laajan muutokseen kykenevän kansanrintaman organisoimiseksi maahamme.

Omalta osaltaan Kommunistien Liitto toteuttaa tällä hetkellä kahta suuntaa liittolaispolitiikan kehittämiseksi. Eduskuntavaalien alla olimme mukana perustamassa itsenäisten järjestöjen liittoa, Muutosvoimat Suomi rp:tta, joka otti tehtäväkseen yhteiskunnan demokratisoimisen ja irtaantumisen EU:sta ja EU:n talouspolitiikasta. Tällä hetkellä yhteistyön kehittäminen Muutosvoimissa huonosta eduskuntavaalituloksesta huolimatta toimii edelleenkin. Hyvänä esimerkkinä tästä on yhteinen toiminta EU:n perustuslakikysymyksessä. Toinen yhtä tärkeä suunta liittolaispolitiikan kehittämiseksi on yhteistyö KTP:n ja SKP:n kanssa. Tähän mennessä KTP on yhteistyöstä kieltäytynyt, mutta läsnäolijat tietävät, etta yhteistyömme SKP:n ja sen ympärillä olevien voimien kanssa sujuu hyvin. Samalla kun yhteistyö SKP:n ja Kommunistien Liiton välillä edustaa marxilais- leniniläisten voimien yhteistyön kehittymistä, edustaa se myös työväenluokkaa kokoavien voimien saattamista yhteen. Muutosvoimat edustaa meille tavoitetta työväenluokkaakin laajemman liiton kehittämiseksi porvarillisen yhteiskunnan demokratisoimiseksi.

Yhteistyön kehittäminen SKP:n, KTP:n, Kommunistien Nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä on välttämätöntä yhtenäisen marxilais- leniniläisen puolueen organisoimiseksi maahamme. Katsomme kuitenkin, että sen lisäksi voidaan tarvita yleisdemokraattiset tavoitteet omaava laaja työväenluokkainen puolue, joka pystyy ajamaan työläisten etuja laajalla rintamalla kapitalistien hyökkäyksiä vastaan. Kommunisteilla tulee olla valmius organisoida maahamme laaja työväenluokkaa edustava, nykyisen talouspolitiikan, EU-suuntauksen muutokseen ja yhteiskunnan demokratisoimiseen pyrkivä työväenpuolue, koska ns. vanha vasemmisto, SDP ja Vasemmistoliitto, ovat hukanneet alkuperäisen tehtävänsä, eivätkä pyri eivätkä pysty toteuttamaan työväenluokan etujen mukaista politiikkaa.

Monet ajan merkit viittaavat siihen, että olemme ohittamassa sitä raskasta historiallista aallonpohjaa, jota maailman työväenluokka ja kommunistinen liike ovat joutuneet elämään. Tämän tiedon varassa kylmenevä alkukesäkin tuntuu meille hyvin lämpimältä. Näillä sanoilla haluan toivottaa edustajakokouksenne työlle kaikkea onnea ja menestystä.

Kalevi Wahrman
puheenjohtaja
Kommunistien Liitto ry

Marxin syntymän vuosipäivää vietettiin kansainvälisessä konferenssissa

Havanna, 4.5. (RHC) - Yli 200 yhteiskuntatieteilijää ja poliittista johtajaa 40 maasta tapasivat Havannassa Marxin maailmanlaajuisten ajatusten mietinnän nelipäiväisen konferenssin avaamisen merkeissä.

Toinen kansainvälinen konferenssi nimikkeellä "Karl Marx ja 21. vuosisadan haasteet" käynnistettiin Kuuban tieteen, teknologian ja ympäristön filosofian instituutin toimesta ja se jatkui Havannan konferenssikeskuksessa 8.5. saakka. Järjestävän komitean kutsussa kehotettiin osanottajia analysoimaan nykyisen maailmanjärjestyksen taustatekijöitä ja etsimään keinoja nykyisten valtajärjestelmien korvaamiseksi edistyksellisillä malleilla ja siten vahvistamaan 21. vuosisadan vallankumouksellisia ajatuksia.

Keskeisiin teemoihin kuuluivat tämän päivän kapitalismin todellisuus ja ristiriidat ja niiden ideologinen ja kulturellinen vaikutus yhteiskuntaan ja tulevan vallankumouksellisen taistelun muotojen pohtiminen 20. vuosisadan kokemusten pohjalta.

Tapahtumaa sponsoroivat mm. Kuuban työläisten liitto (Confederation of Cuban Workers, CTC), Havannan yliopiston filosofian, sosiologian ja historian tiedekunta sekä latinalaisen Amerikan yhteiskuntatieteiden neuvosto (Latin American Council for Social Sciences, CLACSO) ja se juhlistaa filosofian instituutin 20. vuosipäivää, Kuuban vallankumouksen 45. vuosipäivää, CTC:n perustamisen 45. vuosipäivää sekä Marxin syntymän 186. vuosipäivää.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM

Hugo Chávesia vastaan vallankaappausyritys

Caracas, 10.5. (RHC) — Venezuelan viranomaiset ovat pidättäneet vähintään 80 kolumbialaista oikeistolaista palkkasotilasta, joiden tarkoituksena oli syöstä vallasta Venezuelan laillisesti valittu presidentti Hugo Chávez.

Viranomaiset kertoivat vangineensa 56 paramilitaaria maatilalta Caracasin ulkopuolella aikaisin sunnuntaina ja myöhemmin 30 sotilasta, jotka olivat paenneet pääkaupungin eteläpuolella sijaitsevalle vuoristoalueelle.

Miguel Rodríguez Torres, Venezuelan poliisin tiedustelupäällikkö, kertoi lehdistölle 130-miehisen ryhmän harjoitelleen maatilalla noin kuukauden ajan. Hän sanoi sotilaiden suunnitelleen hyökkäyksiä useita sotilaskohteita vastaan Caracasissa ja yhdistymistä sen jälkeen vallankappausjohtajien kanssa saadakseen aikaan kansanliikkeen maan laillisen hallituksen kaatamiseksi. Torresin mukaan suunnitelmiin olisi sisältynyt myös presidentti Hugo Chavezin murhaaminen.

Presidentti Chavez piti kapinallisten vangitsemista viikottaisessa TV-esiintymisessään "Aló Presidente maailmanlaajuisesti merkittävänä voittona taistelussa terrorismia ja kaappausyrityksiä vastaan. Ryhmittymän tarkoituksena oli hänen mukaansa ollut muiden tavoitteiden ohella väkivallan lietsominen Venezuelassa. Hän kertoi aikeen olleen tiedossa jo kolme kuukautta.

Yksi vangittu sotilas esiteltiin Venezuelan televisiossa. Hän kertoi ryhmittymän aikomuksena olleen hyökkäys Venezuelan sotilaskohteisiin keskiviikkona 12.5. Operaatioon oli määrä osallistua yli 1500 kolumbialaista puolisotilaallisten järjestöjen jäsentä.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM

Bushia arvosteleva elokuva voitti

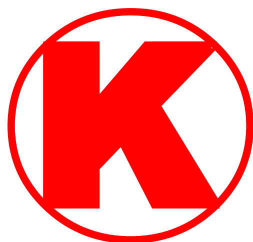
Amerikkalaisen Michael Mooren dokumenttielokuva Fahrenheit 9/11 on voittanut Cannesin elokuvajuhlien pääpalkinnon Kultaisen palmun. Mooren elokuva arvostelee voimakkaasti Yhdysvaltain presidenttiä George W. Bushia ja hänen Irak-politiikkaansa vuoden 2001 terrori-iskujen jälkeen. Elokuvan tuotantoyhtiö Disney ei halunnut esittää sitä Yhdysvalloissa.

Fahrenheit 9/11 antaa presidentti Bushista sen kuvan, ettei hän ole lainkaan pätevä hoitamaan presidentin virkaa. Elokuvan mukaan Bush pyrkii ennen kaikkea edistämään perheensä liikesuhteita öljyalalla. Moore sanoi uskovansa, että hänen uusi elokuvansa auttaa tuottamaan murskatappion Bushille marraskuun presidentinvaaleissa.

Fahrenheit 9/11 on ensimmäinen Cannesin pääpalkinnon voittanut dokumentti sitten vuoden 1956. Vuonna 1956 Kultaisen palmun sai Jacques Cousteaun dokumentti Hiljainen maailma.

Tänä vuonna Kultaisesta palmusta kilpaili kaikkiaan 18 elokuvaa. Cannesin elokuvajuhlien tuomariston puheenjohtaja oli amerikkalainen ohjaaja Quentin Tarantino. Tuomaristoon kuului myös suomalainen elokuvaprofessori Peter von Bagh.

Ylen uutiset/ Jari Tuominen

Kansan ääni

Nro 6/03
17.12.2003

EU:n Vastainen Kansanrintama ry:n,
Kommunistien Liitto ry:n ja
Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry:n mielipidelehti

Irtonumero
1,70 €

VÄKI LIIKEHTII PERUSTURVAN JA TYÖN PUOLESTA

Viime aikoina terveydenhoitohenkilökunta on vaatinut lisää määrärahoja terveydenhoitoon ja palkansaajat ovat liikehtineet irtisanomisia vastaan.

Sivut 4, 5 ja 13

Liittoutumattomuus paras turva Suomelle

EU:lle puuhataan perustuslakia, joka siirtää keskeisen päätös- ja lainsäädäntövallan eduskunnalta EU:lle ja mitätöi maamme täysivaltaisuuden itsenäisenä kansakuntana. EU:n Vastainen Kansanrintama on myös aloittanut nimienkeräyksen kansanäänestyksen aikaansaamiseksi EU:n perustuslaista.

Katso pääkirjoitus sekä sivu 6

Eliitti ja kansa vastakkain Nato-jäsenyydestä

Suomea viedään takaoven kautta huomaamatta Natoon, jos EU:n perustuslakiin aiottu turvatakuulauseke hyväksytään. Tämä sitoo Suomen imperialistiseen globaaliseen suurvaltapolitiikkaan, josta Suomen tulisi olla visusti erossa.

Sivut 2 ja 7

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansan ääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 15.12.2003

Euroopan Unionin jälkeen

EU:n Brysselin huippukokous kaatui valtalakikiistaan, kun Puola ja Espanja eivät hyväksyneet niille Nizzan sopimuksella annetun edustuksen kaventamista. EU:n perustuslaiksi kutsuttu valtalaki kumoaisi Suomen eduskunnan 15.12.1917 hyväksymän valtalain, jolla Suomi julistautui täysivaltaiseksi tasavallaksi, jossa valta kuuluu kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle.

Todennäköistä on, että EU:n valtalaki korjataan jollain kompromissilla, jolla tasapainotetaan vallan käyttöä. Tämä saadaan sitten näyttämään voitolta ja sanotaan, että sitä ei saa vaarantaa nostamalla esille muita kiistoja. Suomi tyytyköön lohdutuspalkintona kemikaalivirastoon ja perääntyköön sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja liittyköön rakenneyhteistyöksi kutsuttuun sotilaalliseen ytimeen. Suomi mainostakoon kompromissia sillä, että kaikki 25 jäsenmaata saavat nimetä komissaarin. Itsenäisyyden ja täysivaltaisuuden turvaamista neuvotteluissa ei ole edes vaadittu ja kansalle kerrottakoon, miksi holhoukseen joutuminen on turvallisuuspoliittisesti välttämätöntä tässä historiallisessa tilanteessa, jossa Venäjä on heikko ja jollainen mahdollisuus saadaan kerran 50-100 vuodessa.

Suomi perustakoon Rambo-joukkonsa osaksi EU:n nopean iskun joukkoja ja antakoon ne käyttöön etulinjoilla esimerkiksi Pohjois-Koreassa, Intian-Pakistanin kriisissä tai Lähi-Idässä. EU:n päämiesten kokouksen 12.12.2003 hyväksymässä turvallisuuspoliittisessa strategiassa nimittäin todetaan, että "kaukaiset uhkat voivat antaa yhtä paljon aihetta huoleen kuin lähellä olevat".

Puolustuksen etulinja on usein "ulkomailla" ja viittaa Pohjois-Koreaan, Intian niemimaahan ja Lähi-Itään. Suomesta koottuja joukkoja voitaisiin käyttää iskuihin näillä alueilla ja olisi voitu käyttää Balkanilla, Afganistanissa ja Irakissa, jos tämä strategia olisi ollut voimassa ja Suomen hyväksymä. Iskuja Venäjän alueelle ei erikseen mainita, mutta muotoilu ei sulje tätä pois. Iskuja ei kutsuta ennalta ehkäiseviksi, mutta mitä muuta ne ovat, jos Suomi sotii rajojensa ulkopuolella ensimmäisen kerran sitten jatkosodan, jossa "puolustustarkoituksessa" vallattiin Itä-Karjala Syvärille asti, että voitaisiin hyvän puolustuslinjan avulla "ennaltaehkäistä" hyökkäys.

EU:n huippukokouksen epäonnistuminen osoitti, miten hataralla pohjalla ovat EU:n antamat turvatakuut. Olisimme EU:n varustautumisen rahoittajia. Huippukokouksen epäonnistumisen paikkaaminen valtakompromissilla ei myöskään peitä EU:n murenemisen alkamista.

Paasikivi perusteli, että Suomen turvallisuustakuiden ydin on, että Suomen maaperää ei anneta käyttää hyökkäysalustana itään ja siitä on oltava takeet. Urho Kekkonen perusteli, että Suomi on puolueeton suurvaltojen eturistiriidoissa, muttei sodan ja rauhan kysymyksissä, vaan rauhan puolesta sotaa vastaan. Näistä linjauksista ollaan nyt luopumassa olemalla osa EU-suurvaltaa ja sen sotilaallista toimintaa.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10 €.

- ❑ Olen maksanut ilaushinnan 15 €
- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Kypäräpappien NATO-liike

Helsingin Sanomien Kari Suomalainen kuvasi kokoomuksen kypäräpäiseksi papiksi. Siinä ei olekaan ihmettelemistä, että kokoomuksen Itälä sovittaa isoa kypärää pieneen päähänsä. Hämmästyttävää sen sijaan on entisen presidentti Ahtisaaren arvostelukyvyn puute. TV1:n lauantaisseurassa 13.12.2003 hän vaatii, että Suomi on mukana "Natossa ja EU:ssa ihan täysin rinnoin" ja ajaa Suomen liittämistä NATO:oon ja EU:n rakenneyhteistyöksi naamioituun puolustusytimeen.

EU:n puolustusytimeen kuuluminen edellyttäisi iskujoukkojen – rambo-joukkojen - perustamista ja osallistumista toimiin EU-alueen ulkopuolella ensimmäisen kerran jatkosodan aikaisen Suur-Suomisotaretken jälkeen. Se edellyttäisi myös lisää asemäärärahoja. Sanoohan perustuslakiluonnos, että rakenneyhteistyön voivat aloittaa ne maat , jotka täyttävät sotilaallisia voimavaroja koskevat vaatimukset. Entinen pääministeri Lipponen tekee tietoisen kansalaisten harhautuksen, sanoessaan, ettei näin olisi, vaikka perustuslakiluonnoksessa selvästi näin lukee.

Ahtisaari sanoo, että "pahoin pelkään, että nämä poliittiset puolueet ovat edelleen siellä vasemmalla kenttäpuoliskolla" kohdistaen arvostelunsa tosiasiassa Suomen kansaan, joka ei ole lämmennyt sotilasliitoille. Vasemmalla olon leimaaminen huonoksi asenteeksi kertoo Ahtisaaren omasta siirtymisestä oikealle, jota hän perustelee, ettei oikeastaan tajuta, miten maailma on muuttunut. Jos Ahtisaaren suositusta olisi noudatettu hänen presidenttinä ollessaan, Suomi olisi joutunut lähettämään sotilaallisia iskujoukkoja Afganistaniin ja Balkanille ja Suomi olisi silloin sodan osapuoli. Samoin myöhemmin Suomi olisi joutunut NATO:n jäsenenä lähettämään sotilaallisia iskujoukkoja Irakiin tai olisi joutunut samanlaisen painostuksen kohteeksi Yhdysvaltojen taholta kuin Ranska ja Saksa.

Nyt kävi niin, että Bush kiitti Lipposen Washingtonin vierailun yhteydessä Suomea osallisuudesta koalitioon, jolloin maailmalle syntyi mielikuva, että Suomi on mukana Irakin sotaoperaatiossa. Tässä tilanteessa Lipposen hallitus lupautui olemaan mukana jälkihoidossa eli olemaan tällä tavoin mukana sotaprojektissa. Bushin ilmoitus vastasi siis totuutta. Kun Anneli Jäätteenmäki kertoi julkisuudessa tästä asioita, jotka kaikki muutenkin tiesivät, rysän päältä kiinni jäänyt Lipponen ärähti. Tuloksena oli kokemattomuuksissaan virheitä tehneen Jäätteenmäen ero. Hänen virheensä oli, että hän veti vastuuseen ulkoministeriön Mannisen, mutta asian ydin oli, että Jäätteenmäki katkaisi Lipposen pääministeritien ja yrityksen viedä Suomi sotilasliittoihin, ensin EU:n puolustusytimeen ja sitten NATO:n. Siitä kertoo hänen harrastamansa maaperän muokkaus mm. kysymyksin, mitä vikaa NATO:ssa on.

Ahtisaari ilmoittaa äänestäneensä aina Lipposta. SDP:ssä ei ole neljää linjaa, koska NATO:n ajajat ja EU:n puolustusytimen ajajat ovat samalla kannalla. Tähän joukkoon ilmoittautui Jaakonsaari, joka muistetaan Liisan listasta, jolla hän esitti leikkauksia sosiaaliturvaan ja kunnallisiin palveluihin. Hänet muistetaan myös siitä, että työttömyyden puolittaminen epäonnistui Lipposen ollessa pääministeri, Jaakonsaaren työministeri ja Ahtisaaren presidentti. Tämän sotilaallista liittoutumista ajavan epäonnistujien kolmikon vastapainona ovat SDP:ssä sotilaallista liittoutumattomuutta painottavat, jotka kuitenkin ovat valmiit sinetöimään EU:n perustuslaiksi kutsutun valtalain, joka siirtää vallan Suomen kansalta ja eduskunnalta EU:lle. Välimaastossa ovat vallan kumartajat, jotka arvelevat, että kaltevalla pinnalla oleminen johtaa liukumiseen sotilaalliseen liittoutumiseen ja hyväksyvät tämän siksi, että laskevat olevansa ajoissa voittajien puolella. He olettavat saavuttavansa tällä tavoin henkilökohtaista valtaa. Tämän tuulen haistelijoiden ryhmittymän kärkinimenä on esiintynyt Kimmo Kiljunen, joka on esiintynyt ikään kuin tuomiojalaisena, mutta kantojensa perusteella kääntää takkinsa heti tilaisuuden tullen.

Kypäräpääpappien linjan aloitti vuoden 1994 presidentinvaalikampanjassa Elisabeth Rehn, joka laittoi kypärän päähänsä Hornetin ohjaamossa. Hän on yrittänyt paikkailla tätä esiintymällä humanitaarisissa tehtävissä. RKP:n Enestam on jo pitkään ajanut NATO:oon liittymistä, joskin on ollut välillä hiljaa, koska näiden kantojen vuoksi RKP kärsi vaalitappion. Sotilaallista liittoutumista on pitkään ajanut puolustusvoimien komentaja Kaskeala ja tämän suuntaista työtä tekee edellinen komentaja Gunnar Hägglund valmistellessaan sotilaallisia asioita EU:ssa. Helsingin Sanomien artikkelitoimittajat Olli Kivinen ja Erkki Pennanen ovat vuorotellen vaatineet sotilaallista liittoutumista – jälkimmäinen viimeksi 9.12.2003 leimaten sotilaallista liittoutumattomuutta painottavan linjan siirtymiseksi valtavirrasta akanvirtaan. Päätoimittaja Janne Virkkunen on varovaisemmin sanan kääntein perustellut sotilaalliseen ytimeen menoa. HS:n linjasta kertoo, että pääkirjoituksissa on mollattu Tuomiojaa ja kehuttu niitä, jotka ovat sovittautuneet Lipposen linjauksiin.

Yhtiöiden verotus kevenee – miten käy pieni- ja keskituloisten?

Keväällä Sailaksen työryhmä esitti 10 mrd euron (60mrd mk) kevennyksiä verotukseen. Tämä summa on 7% bkt:sta. Onko sattumaa, että se on suurinpiirtein sama summa kuin Lipposen hallituksen leikkaukset sosiaaliturvaan ja terveydenhoitoon? Tämä merkitsee 7% poisottamista julkiselta taloudelta. Hallituksen suunnitelmat keventää yritysveroa 500 mrd eurolla osoittaa, että hallitus toteuttaa tätä suunnitelmaa.

Hallituksen pääomaverouudistus erotti toisistaan yhteisöveron ja varsinaisen pääomaveron. Hallituksen periaatepäätös alentaa yritysten voitoista perittävän yhteisöveron 29 %:sta 26 %:iin.

Pääomaveroa laskettiin 29%:sta 28%:iin, jota pörssiyhtiöissä aletaan periä 70 %:sta osinkoja, jolloin todelliseksi osinkoveroprosentiksi tulee 19,6 %. Kun voitoista on päältä maksettu ensin 26 % yhteisöveroa ja lopusta 74 %:sta voittoja maksetaan tuo 19,6 %, voittojen maksimiveroprosentiksi tulee 40,5 % (26+0,196*74). Jos esimerkiksi osinkoina maksetaan voitoista viidennes, keskimääräiseksi veroprosentiksi tulee vasta nykyinen 29 %. Tämän jälkeen pörssiyhtiöiden kannattaa jakaa tulos niin, että varoja pidetään yhtiöissä, jolloin hyöty osakkaille jaetaan osakkeiden kurssinousun kautta.

Ulkomaiset sijoittajat hyötyvät

Eli veromuutos nostaa osakekursseja ja vähentää osingon maksua. Tästä hyötyvät käytännössä ulkomaiset sijoittajat, joiden osinkoja on verotettu heidän kotimaissaan eikä osinkoverotuksen muutos vaikuta heihin mitenkään. He ovat hyötyjiä yhteisöveroprosentin alentamisen aiheuttamien korkeampien osakekurssien vuoksi. Tällä hallitus haluaa vastata verokilpailuun, että pörssiyhtiöiden kannattaisi pitää pääkonttoreitaan Suomessa.

Helsinkiläiset järjestivät oman mielenosoituksensa terveysmäärärahojen puolesta kaupungin budjettiin. Mielenosoittajat kauppatorilla, puhumassa Pekka TIainen.

Tässä on ytimeltään kysymys siitä, että valuutan devalvointi ei enää ole mahdollista, kun tulee viennin hintakilpailukyvyn vaikeuksia. Päinvastoin euron kurssin on vahvistunut 2000-luvun alun laskusuhdanteen aikana ja se on lisännyt irtisanomisia. Tätä vastaan paperiliitolla oli päivän lakko ja 12.12.2003 oli ammattiyhdistysliikkeen 15 minuutin mielenilmaus eli käytännössä 15 minuutin yleislakko ensimmäisen kerran sitten vuoden 1956.

Ay-liikkeen mielenosoitus protesti ay-johdon talouspolitiikkaa vastaan

Mielenilmaus suuntautuu siis euron käyttöön ottoon liittyvää talouspolitiikkaa vastaan, vaikka sitä ei sanota. Euro-oloissa tilanteesta yritetään päästä ulos yhtiöverokevennyksillä. Niitä on käytetty aiemminkin syvän kriisin oloissa, kuten 1970-luvun lopun niin sanotussa elvytyspolitiikassa ja samoin tehtiin 1990-luvun laman aikana. Nyt vain ollaan ajautumassa verokevennysten ja tukien laajamittaitsempaan käyttöön, kun valuutta on kiinnitetty euroon, jonka kurssi on talouden laskusuhdanteessa vahvistunut rajusti. Se on saanut aikaan paniikkia vientiteollisuudessa ja kiihdyttänyt työpaikkojen ja yritysten ulosliputusta. Tätä yritetään estää nyt verokilpailulla. Paineita tähän kasvattaa vuonna 1993 voimaan astunut ETA-sopimus, joka kieltää ulkomaisen omistamisen rajoittamisen suomalaisissa yrityksissä ja jonka mukaiset pykälät ovat EU:ssa ja sen perustuslakiesityksessä.

ETA- ja EU-sopimukset eivät suoraan kiellä valtion omistusta, joka suojaisi ulosliputukselta, mutta painostavat yksityistämiseen kilpailun edistämisen nimissä. Valtion ja kuntien omistuksen antamaa suojaa on kuitenkin vuosien mittaan purettu, kun valtion liiketoimintaa ja yhtiöitä on yksityistetty ja tämä linja koko ajan jatkuu. Sampo suunnitellaan kaupattavaksi ja Fortumin jako ennakoi sen osien kauppaamista. Rautaruukin ym. myynti odottaa vain kurssien nousua jne.

Jatkuu sivulla 9...

Sokea kana

Kansalliseen aarteistoon kuuluu sanonta ”Joskus se sokeakin kana jyvän löytää”. Sanonta istuu varsin hyvin tähän päivään. Harvoin sokeat tai edes yksisilmäiset kanat jyviä löytävät. Pari jyvää on löytänyt myös valtakunnan politiikkaa ohjaava maan suuri sanomalehti. Se ei ole täysin sokea, mutta yksisilmäinen kuitenkin.

Ensimmäisessä jutussa (7.12) Hesari kertoi Venäjän öljytuotannosta. Sen tilastosta näkyy, jutussa sitä ei sanota, että öljytuotannon kehityksestä leikattiin Neuvostoliiton aikoihin verraten 60 prosenttia. Ennusteiden mukaan se saavutetaan vasta vuonna 2012!

Meidän itse kunkin kalloihin on yli kolmekymmentä vuotta isketty tarinaa, että Neuvostoliitto ajautui pysähtyneisyyden kauteen kuusikymmentäluvulla. NL:ssä pysähtyneisyys oli aivan eri asia kuin kapitalistisissa maissa. NL:n teollisuus kasvoi 30-luvulla keskimäärin 20 ja 50-luvulla 14 prosenttia vuodessa. 60-luvulla, jota sanotaan pysähtyneisyyden ajaksi, kasvu hidastui. Kuitenkin kaudella 1970–90 tuotannon kasvu oli edelleen keskimäärin 6 prosenttia vuodessa. Moisesta lännessä ei ole nähty edes unta!

Toisessa jutussa kaksi päivää myöhemmin (9.12) Hesari kertoi ja taas vain tilastolla, että vuosina 90–96 Venäjän kokonaistuotannosta oli myös hävitetty 60 prosenttia. Jutun ”Tausta”-laatikon otsikossa annetaan kuva, että nyt kapitalistisella Venäjällä talous kasvaa EU:ta nopeammin – hienosti 4 prosenttia vuodessa. Siitä on kuitenkin hienous kaukana, sillä tuotannon kasvu on aiempaa verraten todella hidasta. Venäjä pääsee vuoden 1990 tasolle 4 prosentin vuosikasvulla aikaisintaan vuonna 2020.

90-luvun tasolle kansa ei taida päästä koskaan, sillä muutama koko kansallisomaisuuden puhaltanut kapitalisti puhaltaa myös kaikki tulot!

❑ ❑ ❑

Maailman herrat pitävät nykyistä Venäjän talouskasvua länsimaihin verraten hyvänä. Se lienee osatekijänä sille, että nyt se on pantu syytettyjen penkille. Kaikki torvet toivottavat, että on Venäjän syy jos Kioton ilmastosopimus romuttuu. Jotkut läntisen maailman lakeijat on pantu laskemaan, että se tuottaa ilman saasteista 17 prosenttia ja on todellinen suursaastuttaja. Toki Venäjä tuottaa runsaasti ilmansaastetta, mutta sen määrä taitaa olla hatusta vedetty.

Venäjän osuus on nostettu poliittisesti tarkoituksenmukaisen korkeaksi, sillä sen turvin Kioton sopimuksen edellyttämän 55 prosenttia saadaan täyteen. Venäjää ahdistellaan kaikin tavoin sopimuksen allekirjoittajaksi. Allekirjoittamalla Venäjä samalla hidastaisi teollisuustuotantonsa kasvua. Pelkääkö USA, että Venäjän (perin hento) talouskasvu uhkaa sen supervalta-asemaa?

Kiina, Intia ja USA ovat ilmoittaneet kylmän rauhallisesti, että heitä mokoma sopimus ei kiinnosta eivätkä he sitä allekirjoita. Tässä asiassa USA:lle maailman ylivoimaisesti suurimpana saastuttajana olisi aivan erityisen suuri merkitys. Siitä huolimatta muut teollisuusmaat tyytyvät mukisematta sen tahtoon. USA:lle suodaan kaikki oikeudet saastuttamiseen. Siihen ei kukaan nokkaansa kopauta.

Maallikosta tällainen alistuminen USA:n tahtoon vaikuttaa pöyristyttävältä. Eikö muun maailman nöyristelyllä ole mitään rajaa?

❑ ❑ ❑

Viimeviikkoina Venäjä on ollut muutenkin valokeilassa. Sen duuman vaaleja on seurattu suurella innostuksella. No – vaalit ovat nyt ohi. Putinin puolue sai suorastaan murskavoiton. Sitä maailman suurpääoma toivoi ja odotti. Mutta sekään ei ollut hyvä.

Nyt herrat valittavat, että Putinilla on valtaa ja voimaa enemmän kuin koskaan. Sitäkin itketään, että putinilaiset hallitsivat rahalla suvereenisti vaalivoiton takonutta mediaa. Siksi kurkkutorvet oikoisina huudetaan, että vaalit eivät olleet demokraattiset!

Asia on aivan oikein, mutta valittajat ovat vääriä. Valittajat ovat niitä samoja, jotka jakelevat hyvä-huutoja USA:n demokratialle. Kuitenkin USA:n ja Venäjän ero on siinä suhteessa olematon, vaikka USA:n presidentti Bushilla on (vielä) enemmän valtaa kuin Venäjän Putinilla. Todellinen ero lienee siinä, että Putin valittiin vaaleilla, mutta Bushia ei. Hänen kilpailijansa sai puolimiljoonaa ääntä enemmän, mutta jäi rannalle, sillä poika-Bushin valitsi korkein oikeus, jonka jäsenet isä-Bush aikoinaan nimitti.

Molemmille on yhteistä se, että he käyttivät rutkasti rahaa. Poika-Bushin vaalikampanja maksoi noin 245 miljoonaa dollaria (1,45 mrd.mk). Kilpailija Goren satsaus oli hieman pienempi 220 miljoonaa dollaria (1,30 mrd.mk). Vaikka tieto puuttuu, niin putinilaisten duuman vaalit taisivat maksaa saman verran. Tuskin pikkurahalla Venäjän TV, radio ja lehdistö mainostivat pelkkää putinilaisten joukkoa.

Bushilaiset ovat putinilaisille kateudesta sinisiä, kun heillä ei ole USA:n kongressissa ja senaatissa samaa mahtavaa enemmistöä kuin nyt putinilaisilla. Bushilaiset ovat turhan katkeria, sillä demokraateilla ja republikaaneilla on vain näennäinen ero. Molemmat ovat samaa roinaa eri paketissa.

❑ ❑ ❑

Kapitalistisessa maailmassa demokratia on rahan valtaa. Raha ratkaisee sekä tosielämässä että politiikassa. Tyhjätaskut eivät suuria rypistele. Todellinen demokratia on pelkkä illuusio. Vaaleissa tilanne olisi kokonaan toinen, jos kaikki puolueet saisivat saman puoluetuen ja jos kaikkien puolueiden vaalikassassa olisi yhtä monta euroa. Vaan ei kun ei!

Mutta – vielä joskus se kapitalistisen demokratian illuusiolla sokaistu kansa, sinä ja minä, jyvän löytää. Silloin lähdetään liikkeelle ja valmista tulee!

Hyvää ja toiminnallista Uutta Vuotta!

Kai Kontturi

SAK haluaa rakentaa työn ja pääoman liittoa

Yritysten toteuttamat irtisanomiset ja niistä kertovat yt-neuvottelut ovat koko kuluvan vuoden tyrmistyttäneet kansaa. Irtisanomisuutiset ovat olleet lähes päivittäisiä. Tuotantoa on siirretty Kiinaan kuten Kemijärveläinen Salcomp tai sitten työntekijöitä on vähennetty, että omistajat olisivat yrityksen kurssikehitykseen ja osinkoihin tyytyväisiä. Lista irtisanovista yrityksistä on pitkä: Elisa, Pohjola, Salcomp, Nokia, Finnair, Orion, M-real, VTT, .. Teollisuudessa työ on vähentynyt vuosina 2001–2003 laskelmien mukaan noin 30.000 henkilötyövuodella.

Kaikkien luulisi jo tietävän, että irtisanomiset ovat puhdasoppista kapitalismia, jota globalisaatio kiihdyttää. Syyt irtisanomisiin tulevat sekä ulkomailta että omien kapitalistien toimesta. Suurin osa suomalaisista pörssiyhtiöistä on siirtynyt ulkomaiseen omistukseen esimerkiksi Nokiasta ulkomaiset omistavat jo n. 90%. Ulkomaisilla, eikä juuri suomalaisillakaan, omistajilla ole edes pieniä haluja pitää tuotantoa Suomessa, jos firma saa vaikkapa Kiinassa tuotettua tavaran halvemmalla tuoden siten suuremmat voitot. Samoilla lyhytaikaisen voiton maksimoinnin tavoitteilla omistajat ovat valmiita heittämään työväkeä ulos yrityksen pörssikurssien (näennäisen yrityksen arvon) nostamiseksi.

Kotimaiset kapitalistit taas painottavat, ettei vaihtoehtoja globaalissa kapitalismissa ole. He sanovat, ettei ole olemassa vaihtoehtoista politiikkaa. Tuotantoa on siirrettävä halpatuontimaihin ja porukka irtisanottava, koska kansainvälinen kilpailu (voittojen suuruudesta) vaatii sitä. He eivät kerro, että kaikki varallisuus, kaikki pääomat ja yritysten ennätysmäiset voitot ovat syntyneet palkkatyöläisten työstä. He eivät kerro, kuinka syntyivät mahdollisuudet tehdä suuria investointeja ulkomaille. Sen ovat taanneet poliittikkojen päätökset, palkkojen alhaisuus ja pätkätyöt. Sen todistavat myös kansainväliset tutkimukset, jossa Suomi todetaan maailman kilpailukykyisimmäksi maaksi.

Ilkka Joenpalo

Elisan työntekijöitä kokouksessa

Elisan toimipaikka Itä-Pasilassa

Elisan ilmoitus lokakuun lopulla 900 työntekijän irtisanomista koskevien yt-neuvottelujen aloittamiseksi sai ayliittojen yksimielisen tuomion. Keinot tilanteen korjaamiseksi vain jäivät mitättömiksi. Toimihenkilöunionin puheenjohtajan Ilkka Joenpalon mukaan: "Tämä oli viimeinen korsi, joka katkaisi kamelin selän. Emme tyydy tähän. Nyt ymmärrys irtisanomisiin loppuu. Me haastamme liitot ja keskusjärjestöt hiljaiseen hetkeen yritysten yhteiskuntavastuun menettämisen muistoksi. Yhteiskuntavastuu merkitsee yrityksille, että ne ovat saaneet käyttöönsä yhteiskunnan kouluttaman työvoiman, yhteiskunnan infrastruktuurin jne.

Elisa meni takki auki Euroopaa valloittamaan. Tämä yritys ei ollut vahvalle perustalle rakennettu. Lisäksi joku vedätti. Elisaa kuten monia muitakin yrityksiä huijattiin, niin että ne joutuivat maksamaan suuria summia esim. saksalaisille yrityksille.

Nyt tätä laskua yritetään maksattaa henkilöstön selkänahalla. Elisa menettää tässä operaatiossa myös maineensa. Nykyisin on helppo vaihtaa operaattoria ja firma elää julkisuuskuvansa mukaan.

Ei voi olla oikein, että yrityksiä johdetaan pelon ilmapiirissä. Se on mahdoton ilmapiiri tehdä työtä. Pelon ilmapiirissä johtaminen ei voi johtaa pitkälle.

Kuvan ylälaidassa Elisan työntekijät kuuntelevat puheenjohtajaansa. Taustalla kuva Elisan Pasilassa sijaitsevasta toimipaikasta.

Ihalainen uskoo kapitalistien valitteluja

Tässäkin tilanteessa SAK edelleen tekee esityksiä työn ja pääoman liitosta. Siinä ei sinänsä ole mitään yllättävää. Näinhän demarit ovat tehneet jo Tannerin ajoista alkaen. Työn ja pääoman liitolla pyritään välttelemään työväenluokan taistelua, esim. lakkoja, kapitalistien etujen turvaamiseksi, vaikka nähdään ja nahoissa tunnetaan, että kapitalistit käyvät jatkuvaa ja raakaa taistelua palkkatyöläisten saavutusten mitätöimiseksi. Irtisanomisilla ja kurjuuden lisäämisellä on myös poliittinen, työläisiä lamauttava merkitys. Säännöllisillä irtisanomisilla kapitalistit varmistavat, että työläiset pysyvät nöyrinä ja arkoina, eivätkä nosta päätään pelätessään, että työnantajalta tulee heti napit otsaan.

Lisääntyneestä kurjuudesta huolimatta Ihalainen kehtaa esittää kapitalisteille yhteistyötä elinkeinopolitiikassa: SAK:n mielestä työnantajajärjestöjen ja ammattiliittojen olisi pikaisesti laadittava kullekin toimialalle oma elinkeinopoliittinen strategiansa. SAK:n ja Ihalaisen mielestä työmarkkinaosapuolten olisi pian saatava aikaan yhteinen näkemys siitä, miten eri toimialoilla pitäisi menetellä, että muka estettäisiin irtisanomiset ja työpaikkojen siirtyminen ulkomaille.

SAK:n aloite on suorastaan naiivi. Eivät kapitalistit moisiin yhteistyöhankkeisiin lähde sillä he ovat kapitalisteja ja toimivat juuri niin kuin Karl Marx Pääomassaan meille selvitti; voittoja on joka hetki ja lakkaamatta kasvatettava! Ihalaisen aloitteesta näkyy, ettei hän ole koskaan kuullutkaan Pääomasta eikä sen vuoksi ymmärrä kapitalismin raadollisuutta ja palkkatyöläisten taistelun välttämättömyyttä.

Ihalaisen aloitteelle tyly vastaanotto

Työnantajat ampuivat Ihalaisen aloitteen alas heti lennosta. TT:n työmarkkinajohtaja Seppo Riski totesi heti, että eivät ammattijärjestöt voi puuttua asioihin, kuten irtisanomisiin, joista päättäminen kuuluu yksinomaan yrityksen omistajille. Alakohtaisesta elinkeinopolitiikasta Nokian pääjohtaja Jorma Ollila puolestaan totesi, että kiitos vaan, mutta Nokialla ei ole tarvetta uusiin poliittisiin strategioihin.

Ihalaisen ehdotuksen sijaan työnantajat tarjosivat omaa elinkeinopoliittista "kasvustrategiaansa"; jossa ytimenä on, että matalapalkkaista työtä on lisättävä. TT:n Seppo Riskin mukaan ensimmäiseen työpaikkaansa tulevalle nuorelle pitäisi voida paikallisesti sopimalla maksaa työehtosopimuksia alempaa palkkaa.

TT:n yhtenä keskeisenä tavoitteena on myös siirtyminen mahdollisimman suuressa mitassa pelkkiin paikallisiin sopimuksiin. Työnantajat haluavat irti työehtosopimusten yleissitovuudesta.

Matti Vanhanenkin työnantajan linjoilla

Äskettäin tuli esiin myös pääministeri Matti Vanhanen esittelemällä omia näkemyksiään työllisyyden parantamiseksi. Hänen mukaansa asiaa auttaa, kun työnantajien eläke- ja sosiaaliturvamaksuja alennetaan, veroja pienennetään ja osa-aika- ja pätkätöitä lisätään. Siitä huolimatta Vanhasen mukaan teolliset työpaikat on auttamatta menetetty halpamaihin. Teollisia työpaikkoja ei Suomeen synny. Siksi työpaikat voivat syntyä vain matalapalkkaisille palvelualoille.

Kapitalistit ja mm. Matti Vanhanen kiertävät talouspolitiikan peruskysymykset yhteiskunnallisesta tulonjaosta ja haluavat esittää asiat sellaisina, että nykyiselle talouspolitiikalle ei ole vaihtoehtoja. Tällaisella vaihtoehdottomuudella Suomi joutuu turmioon. Kun ostovoiman perusta, teollisuudessa syntyvät palkat ja lisäarvo puuttuvat, palvelusektorikaan ei voi toimia. Se vain lisää työttömyyttä. Samalla julkiselta sektorilta vedetään jalat alta, kun veroja ei kerry niiden palvelujen tuottamiseen.

Mitä olisi tehtävä?

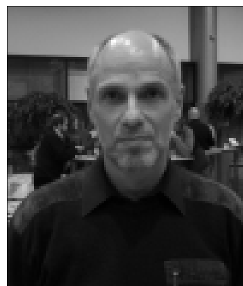
Ensiksikin Suomessa on turvattava kansan ostovoima korottamalla oleellisesti työläisten palkkoja, eläkeläisten eläkkeitä ja työttömien työttömyysturvaa. Näiden suhteen Suomi on jo EU:n tilastojen häntäpäässä. Toiseksi Suomessa on yrityksille langetettava rankat sakot perusteettomista irtisanomisista. Nyt yritykset huutavat kurkku suorana työntekijöiden laittomista lakoista ikään kuin niiden toimeenpanemat irtisanomiset olisivat yhtään sen laillisempia, moraalista puhumattakaan. Taloudellisilla ja tuotannollisilla syillä ei tarkoiteta enimmäisvoittojen kasvun turvaamista. Siksi eduskunnassa pitäisi pikaisesti selventää lakia niin, että sellaisista irtisanomisista, joille ei ole ehdottoman pakottavaa syytä, langetettaisiin reilunpuoleinen sakko. Kolmanneksi olisi tuontia rajoitettava sellaisten tuotteiden osalta, jotka osaamme itsekin tehdä. Neljänneksi maassa syntyneiden pääomien maastapako olisi estettävä kotimaisten investointien lisäämiseksi. Mutta mitähän EU tai WTO sanoisi moisesta itsemääräämisoikeudesta ja itsenäisyydestä? Kas siinä on kysymys!

Suomi voi elää vain pitkäjänteisellä itsenäisellä talouspolitiikalla ja ihmisten tuottavasta työstä. Pätkätöistä on päästävä irti. Vain säännöllisen työajan ja vakinaisen työn omaava voi rakentaa elämäänsä ja hyödyttää samalla työllään koko suomalaista yhteiskuntaa.

Onko meillä varaa vaihtoehtoon?

Entä onko meillä varaa tällaiseen talouspolitiikkaan? Kyllä on. Siihen tarvitaan vain poliittista tahtoa ja voimaa. Kun meillä on ollut varaa investoida ja työllistää Suomen ulkopuolella 300–400 000 ihmistä suomalaisella työllä tehdyillä pääomilla ja kun tähän mennessä maasta on viety pääomia sadanviidenkymmenen miljardin euron edestä, meillä on varaa parantaa myös suomalaista yhteiskuntaa, jota globaalin kapitalismin uusliberalistisen talouspolitiikan syöpä nakertaa.

Reijo Katajaranta

Jouko Keskihukka on Elisan työntekijä ja yksi niistä, jotka ovat huolissaan työpaikkansa puolesta. Hän on ollut pitkään työelämässä ja ihmettelee: "Ollaanko me tosiaan niin hampaattomia ja nöyrrytty liikaa? Olen ollut telakalla töissä 1970-luvulla. Siellä työntekijät osasivat puolustaa oikeuksiaan. Nyt meidän pitäisi näyttää, että olemme tosissamme. Meidän pitää myös herättää nuori sukupolvi. Se ei usko ay-liikkeeseen ja sen vaikutusmahdollisuuksiin.

Niin kuin puheenjohtajamme juuri sanoi, pääoma on nykyään kasvotonta. Työnantajalla on oikeus irtisanoa YT-neuvottelujen jälkeen kenet tahansa ilman vastuuta tai taloudellisia sanktioita. Työntekijäpuoli taas ei voi tehdä juuri mitään ilman uhkaa lakkosakoista."

SAK:n mielenilmauspäivänä syötiin Hakaniemessä hernerokkaa

Lauri Ihalainen

SAK oli lähtenyt 12.12. mielenilmauspäivänään liikkeelle omien sanojensa mukaan tavoitteenaan saada aikaan työpaikoilla keskusteluyhteys palkansaajien ja työnantajien välille. SAK:n mukaan tavoitteena oli, että jokainen työntekijä voi halutessaan ottaa päivän aikana kantaa työn puolesta. Mielenilmauspäivän yhtenä tärkeänä tavoitteena heidän mukaansa oli vaikuttaa yhteiskunnalliseen ilmapiiriin ja tehdä paitsi työnantajien tiettäväksi myös julkisuudessa näkyväksi ohmisten huoli työpaikkojensa säilymisestä ja ärtymys holtittomista irtisanomisista.

Työpaikoilla ja SAK:n järjestämissä tilaisuuksissa myös kerättiin Työn puolesta-vetoomuslistaa, jolla palkansaajat haastavat kaikki työnantajat yhteiskuntavastuuseen, rehteihin pelisääntöihin ja aitoon yhteistoimintaan. Tilaisuuksissa jaettiin myös Työn puolesta-rintamerkkiä.

Kävimme Hakaniemen torilla katsastamassa, kuinka SAK:n mielenilmauspäivä sujui. Tapasimme torilla mm. SAK:n puheenjohtajan Lauri Ihalaisen sekä toimitsija Matti Tukiaisen.

Puheenjohtaja **Lauri Ihalaiselta** kysyimme kuinka tämä mielenosoitus on lyönyt työpaikoilla läpi?

Ihalaisen mukaan "tämä on koko maata kattava mielenosoitus. Työpaikoilla käydään keskusteluja luottamusmies ja neuvottelukuntatasolla. Tämä liike pystyy tarvittaessa muihinkin toimiin. Yleinen mielipide on vahvasti meidän puolellamme. Nyt, kun yritysten yhteiskuntavastuu on hiipumaan päin, ihmiset ovat ymmärtäneet asian ja tulleet meidän puolellemme."

Kysyimme **Matti Tukiaiselta** mitä SAK tavoittelee tällä tempauksellaan. Tukiaisen mukaan "tavoitteenamme on herätellä yritysten yhteiskunnallista vastuuta, mikä on pahasti heikentynyt. Väkeä pistetään pihalla vain siitä syystä, että osakkeiden kurssit nousisivat, että omistajat saisivat hyviä osinkoja."

Matti Tukiainen

Entä onkö tällä tempauksella vaikutusta? "Olen aistivinani, että kyllä on. Tämä ilman muuta vaikuttaa yleiseen mielipiteeseen. Totta kai haluamme hoitaa asiat neuvotteluteitse, mutta tämänkin päivän liikehdintä osoittaa, että palkansaajat ovat valmiita lähtemään laajemminkin liikkeelle."

Työpaikoilla SAK:n vaisua esiintymistä pidettiin aika hampaattomana ja osoituksena ayliikkeen kyvyttömyydestä ottaa voimakkaasti kantaa vaikeassa tilanteessa. Toisaalta tämä vaisukin mielenilmaus näkyi lähes kaikilla työpaikoilla.

VTT:n työntekijät toimintapäivän "miitingissä", joka alkoi 12.12. klo 12.12. Syytä onkin keskustella asioista, koska VTT:llä on käyty myös yt-neuvotteluja irtisanomisista kuluneen vuoden aikana 115 työntekijän osalta. Heistä runsaasti yli puolet on joutunut jättämään työpaikkansa.

HOK-Elanto vaaleissa itsenäisen Elannon lopettajat voittivat

HOK-Elanto-vaalissa itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla 3.6.2003 olleet SDP ja Vasemmistoliitto saivat edellinen 19 paikkaa ja jälkimmäinen 6 paikkaa HOK-Elannon edustajistoon. Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta - listalla olivat kaikki kolme itsenäisen Elannon kannalla olleet: Yrjö Hakanen, joka tuli valituksi HOK-Elantoedustajistoon, Pekka Tiainen ja Olli Salin. Varaedustaksi nousi tältä listalta Seppo Harjunpää. Työväen osuustoiminnan puolesta KTP – lista jäi äänimäärällään kauas paikasta.

Vasemmistolle tuli siten yhteensä 26 paikkaa 60:stä eli vähemmistö, kun aikaisemmin Elannossa oli selkeä vasemmistoenemmistö. Yhteiseksi hyväksi vaaliliitto sai 4 paikkaa kärjessä Ilkka Hakalehto.

Itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla olleet Vihreät saivat 6 paikkaa, Keskusta 5, Kokoomus 14, Kristillisdemokraatit yhden, RKP 3 ja Asiakas-Kuluttajat –niminen lista yhden paikan.

Edistyksellisen osuustoiminnan puolesta –lista ja Työväen osuustoiminnan puolesta KTP saivat yhteensä 4114 ääntä. Edellisissä Elannon vaaleissa vuonna 1999 SKP:n ja sitoutumattomien ja KTP:n ja demokraattien listat saivat yhteensä 2303 ääntä. Yhteinen ääniosuus silti laski 4,9 %:sta 2,7 %:iin, koska äänestäjien määrä oli Elannon vaaleissa 46451 ja näissä 150 774.

KTP:n osuus äänistä romahti 0,9 %:iin, kun edellisissä Elannon vaaleissa Kansalaisten Elanto, kommunistit ja demokraatit sai 2,2 %. Siten äänimäärän kasvu ei ollut vaalivoitto, vaan johtui siitä, että vaaleissa annettuja ääniä oli yli kolminkertaisesti.

Ääniosuuden voimakkaan pudotuksen ohella KTP kärsi tappion siinä, että se ensimmäisen kerran jäi ilman paikkoja. KTP:n Sauvossa alkusyksystä tekemä päätös torjua vaaliliitto aiheutti, että valituksi ei tullut 12 vuotta Elannon edustajiston aktiivisena jäsenenä toiminut Pekka Tiainen, joka on tuonut edustajistotyöhön myös ktp-läisten näkemykset ja pitänyt periaatteenaan tasapuolisuutta ja kaikenlaisen syrjinnän poistamista ja on saman aikaisesti rakentanut tärkeitä yhteistyösiltoja kaikissa niissä kysymyksissä, joissa yhteisiä tavoitteita myös muiden kanssa on ollut. Hänen kirjoittamiaan olivat tekstit jäsenäänestyksestä HOK-Elanto-asiasta sekä palautus- ja hylkäysesitykset. Sauvossa vaaliyhteistyön torjumista tarkoittanutta päätöstä oli enemmistönä tekemässä Elantoon kuulumattomia, jotka eivät tunteneet asiaa. Sensijaan Elannon jäseniä oli Sauvossakin yhteistyön kannalla.

Yhteistyösuuntauksen vahvistuminen KTP:ssä on tärkeä edellytys työväen ja demokraattisen liikkeen vahvistumiselle, sillä yhteistyötä torjuvat asenteet estävät myös EU:n perustuslain ja Suomen sotilaallista liittoutumista vastustavan toiminnan menestymisen. Rehellisten työväen ja demokraattista linjaa edistävien tovereiden poispelaaminen tai peräti erottaminen ei ole voitto vaan tappio työväenliikkeelle, jäsenvaltaiselle osuustoiminnalle ja Suomen kansalle, se on voitto vastustajille – pallon potkaisemista omaan maaliin. Tärkeää on korjata tällaiset virheet.

Hajanaisuuden takia menetettiin toinen edustajistopaikka, sillä tarvittava pieni lisä-äänimäärä olisi saatu helpostikin yhteisellä vaalityöllä. Ääniä on menetetty myös siksi, että kaikki johtavat toverit eivät ole kuuluneet Elantoon eivätkä siten ole ymmärtäneet sen merkitystä, että toimitaan edistyksellisen työväen osuustoiminnan puolesta vaikeissakin oloissa. Tästä syystä menetettiin paikka kaksissa edellisissä Elannon vaaleissa. Vuoden 1995 vaaleissa paikka jäi 11 äänen päähän. Vuoden1999 vaaleissa lisäpaikka olisi antanut hallintoneuvostopaikan. Se olisi mahdollistanut, että Elannon lopettamishanke olisi saatu tietoon aiemmin ja kampanja olisi voitu rakentaa tehokkaammin. Äänestäjät eivät selvästikään olleet selvillä, että itsenäisen Elannon puolesta edustajistossa äänestäneet olivat Edistyksellisen osuustoiminnan puolesta –listalla, koska nimi oli toinen kuin edustajistoryhmän nimi. Käytetyn nimen perustelu oli, että saataisiin laajasti itsenäisen Elannon puolesta olevien kannatus, mutta taas kerran monet äänestivät tuttua puoluetta, eikä asian perusteella. Vaalien suuri ehdokasmäärä myös aiheutti, että äänestettiin tuttuja nimiä, vaikka nämä eivät ole osallistuneet millään tavoin Elannon toimintaan vaikeina vuosina, vaikka ovat olleet edustajiston jäseniä.

Vuoden 1987 Elannon vaaleissa Deva ja SKPy-taustaiset kommunistit saivat 7,2 % äänistä. Sitten osa siirtyi Vasemmistoliittoon ja KTP ja demokraatit saivat vuonna 1991 4 %. Seuraavissa vuoden 1995 vaaleissa tämä lista sai 3,1 %, vuoden 1999 vaaleissa 2,2 % ja vuonna 2003 HOK-Elanto-vaaleissa 0,8 %. Näidenkin vaalien johtopäätös on, että ilman demokraattisen ja työväen yhteisrintaman rakentamista ei saavuteta tuloksia. Vuoden 1999 vaaleissa SKP asetti ensimmäisen kerran ehdokkaita sitten 1980-luvun. Hajanaisuus aiheutti, että näiden listojen yhteinen ääniosuus vasemmiston äänistä laski Elanto-vaalien 7,4 %:sta 6,2 %:iin.

Vasemmistoliiton ääniosuus putosi vuoden 1999 Elanto-vaalien 18,8 %:sta nyt 10,6 %:iin ja SDP:n ääniosuus laski 42,5 %:sta 30,5 %:iin. Vasemmistoliiton osuus vasemmiston yhteisistä äänistä laski vuoden 1995 32,2 %:sta nyt 24,2 %:iin. Osuus laski jo edellisissä vaalissa, mikä kertoo Vasemmistoliiton aiempien äänestäjien tyytymättömyydestä Lipposen hallituksen politiikkaan. Nyt osuuden lasku jatkui ja sitä lisäsi tyytymättömyys siihen, että Vasemmistoliiton edustajat kannattivat itsenäisen Elannon lopettamista.

Vuoden 1995 vaaleissa SDP:n kannatus putosi voimakkaasti, mikä kertoo elantolaisten tyytymättömyydestä siihen, että Elanto ajettiin konkurssin partaalle SDP:n ollessa johtava puolue Elannossa. Kokoomus ei noihin vaaleihin osallistunut ennakoiden konkurssia. Kokoomus palasi takaisin, kun jäsenistö oli nostanut Elannon taas jaloilleen, mutta antoi tukensa Elannon lopettamiselle.

Elannon lopettaminen jäseniä kuulematta tässä tilanteessa oli märällä rätillä kasvoille annettu kiitos tehdystä työstä. 3.6.2003 Tiainen ym. jättivät aloitteen siitä, miten itsenäinen Elanto olisi jatkanut toimintaansa edistyksellisen osuustoiminnan linjaa vahvistaen. Vaikka tilanne on aiempaa vaikeampi, työ edistyksellisen työväen osuustoiminnan puolesta jatkuu.

Menestys edellyttää myös, ettei työväen- ja demokraattista vaaliyhteistyötä voi rajata ehdokasasetteluun SKP:n listojen sisälle ja että SKP:n puolelta hyväksytään, ettei sillä ole nimen antamaa yksinoikeutta edustaa kommunisteja ja yhteistyötä rakennetaan tämä ymmärtäen. Tämä on tärkeää siksikin, että SKPy:n hajaannus lähti liikkeelle Dipolin kokouksesta 1986 käynnistetystä syrjinnästä, joka kohdistettiin liikkeen yhtenäisyyttä ajaviin. Sen taustalla oli SKPy:n enemmistön linjan muutos, joka heijastui siirtymisenä Vasemmistoliittoon kunnes uusi SKP jätettiin ulos Vasemmistoliitosta.

Näin tuli esille se, mikä tiedettiinkin, että Vasemmistoliitto ei pyrkinytkään olemaan SKDL:n kaltainen yhteistyöjärjestö, jollainen Suomessa olisi tarvittu ja laajemmin Suomen kansaa kokoavana, mihin SKDL parhaimmillaan pystyi.

EU:n perustuslain talous- ja sosiaalipoliittisista vaikutuksista

EU:n Vastainen Kansanrintama ja Ihmisen Perusturva ry järjestivät syksyn aikana kolme tilaisuutta koskien EU:n tekeillä olevaa perustuslakia. Marraskuussa pidetyssä tilaisuudessa valt. tri Pekka Tiainen selvitti perustusalain vaikutuksia mm. talous- ja sosiaalipolitiikkaan.

Valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen Porthanian tilaisuudessaan 17.11.03.

EU:n konventti jätti esityksen EU:n perustuslaiksi heinäkuussa. Nyt meneillään olevan hallitusten välisen konferenssin tavoitteena on puheenjohtaja d'Estaingin mukaan valmistella asiakirja niin, että se olisi valmis ensimmäinen toukokuuta ennen EU:n parlamenttivaaleja,. jossa kansalaiset d'Estaignin mukaan voisivat sen sitten hyväksyä. Mutta asia ei ole yksinkertainen. Sitä osoittaa viikonlopun 15.-16.11.03 Financial Times'n otsake: "Vakauspaketista puuttuu kaikki logiikka, sanoo Saksan valtiovarainministeri Eichler". Perustuslakiluonnoksessa löytyy mm. seuraavia osia: Unioni ja sen tavoitteet, EU:n peruskirja, Unionin politiikka ja toiminta sekä paljon muita asioita ja liiteasiakirjoja. Tässä yhteydessä on kuitenkin tarpeen keskittyä siihen miten paljon toimivaltaa EU:lle luovutetaan. Toimivalta- kohdassa on määritelty EU:n toimivalta- luokat, joita ovat yksinomainen toimivalta, jaettu toimivalta, toimivalta edistää ja toteuttaa jäsenvaltioiden talous- ja työllisyys- politiikkojen yhteensovittamista, toimivalta määritellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, sekä toimivalta toteuttaa jäsenvaltioiden toimintaa tukevia yhteen sovittavia täydentäviä toimia.

Yksinomaista toimivaltaa laajennetaan erillismääräyksillä

Katsokaamme mitä näiden kohtien alla sanotaan. Yksinomaisen toimivalta- kohdan alla todetaan, että Unionilla on yksinomainen toimivalta vahvistaa tarpeelliset kilpailusäännöt sisämarkkinoiden toiminnassa. Samaan sävyyn todetaan euron käyttöönottaneiden jäsenvaltioiden rahapolitiikasta, sekä yhteisestä kauppapolitiikasta, joka koskee mm. tullirajoja ja tulliliittoa, suhtautumista kolmansiin maihin taloudellisissa kysymyksissä, meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä ja oikeutta tehdä kansainvälinen sopimus. Yksinomaisen toimivallan siirron luettelon lisäksi esim. yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikkakohdan alla toisessa kohdassa lukee: "Unionin toimivalta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla käsittää kaikki ulkopolitiikan alat ja kaikki Unionin turvallisuuteen liittyvät kysymykset, mm. asteittain määriteltävän yhteisen puolustuspolitiikan, joka voi johtaa yhteiseen puolustukseen. Jäsenvaltiot tukevat aktiivisesti ja varauksetta Unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa jne". Eli siellä on yksinomaisen toimivallan laajennus, johon sitten myöhemmin tulee rajauksia mm. seuraavasti: "Unioni ottaa käyttöön kaikki käytettävissä olevat välineet mukaan lukien jäsenvaltioiden käyttöön asettamat sotilaalliset voimavarat". Tässä ei lue, että jäsenvaltiot harkitessaan antavat voimavaroja käyttöön, vaan Unioni ottaa käyttöön mukaan lukien jäsenvaltioiden sotilaalliset voimavarat tietyillä edellytyksillä mm. torjuakseen terroriuhan jäsenvaltioiden alueella jne. Tämä jäsenvaltioita velvoittava kohta on myös budjettikysymys. Unioni voi ottaa Suomesta voimavaroja - myös sotilaallisia voimavaroja - käyttöön asiassa, johon Suomi ei ole mitenkään osallinen, mutta Suomi on EU:n budjetin rahoittaja.

Jaettakin toimivaltaa siirretään laeilla EU:lle

Jaettuun toimivaltaan sisällytetään sellaisia kohtia kuin sisämarkkinat, vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, maatalous ja kalastus, liikenne, Euroopan laajuiset verkot, energia, taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, ympäristö, kuluttajansuoja ja yhteiset kansanterveysalan turvallisuuskysymykset sekä teknologisen tutkimuksen asioita. Kuitenkin jokaisen näitä käsittelevien lukujen tai artiklojen alla lukee, että Eurooppa- lailla tai puitelailla vahvistetaan toimet tämän tyyppisissä kysymyksissä. Näillä jaetun toimivallan alueilla voidaan Eurooppa- lailla, puitelailla vahvistaa noita toimia. Jos kerran Eurooppa- lailla ja puitelailla vahvistetaan nämä jaetun toimivallan alueiden toimet, niin mitä jaettua toimivaltaa se on? Perustuslakiluonnoksen silmiinpistävä piirre on, että se on täynnä ristiriitaisuuksia ja sekavuutta. Vaikka maatalouspolitiikka määritellään jaetun toimivallan piiriin, niin 121. artiklan 3. osassa lukee kuitenkin, että Unioni määrittää yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan ja toteuttaa sitä. Siinä ei ole sanaakaan jaetusta toimivallasta vaan asia on delegoitu puhtaasti Unionille, vaikka se alkupykälissä on sijoitettu jaetun toimivallan piiriin

Laajamittainen vallansiirto EU:lle

Asiakirjasta löytyy paljon muita rajauksia. Siellä lukee mm. "jäsenvaltiot eivät toteuta eivätkä pidä voimassa mitään toimenpidettä, joka koskee julkisia yrityksiä tai yrityksiä joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia ja joka on ristiriidassa perustuslain kanssa". Käytännössä se tarkoittaa esim. julkisen toiminnan asettamista kilpailun piiriin. Eli täältä tulee tietynlainen määräys yksityistämiseen tai kilpailuttamiseen. Tämä perustuslaki antaa unionille paljon laajemman toimivallan, kuin mitä näissä alkupykälissä annetaan ymmärtää. Koko asiakirja sisältää paljon vallan delegointia, joka ulottuu käytännössä lähes kaikille elämänalueille. Kysymys on erittäin laajamittaisesta vallan luovuttamisesta Euroopan Unionille, missä löytyvät määräenemmistösäädökset ministerineuvoston - ja parlamentin päätösten osalta, joissa vähemmistöasemaan joutunut joutuu tyytymään enemmistön tahtoon. Niissä asioissa, missä toimivalta on annettu Unionille, yksittäisten jäsenvaltioiden perustuslaki ei ole voimassa, jos Unionin päätös poikkeaa siitä. Unionin päätös asettuu yksittäisen jäsenvaltion perustuslain ulkopuolelle. Aina sen jälkeen, kun EU-laki tiettyjen menettelytapojen puitteissa on päätetty Suomen ottaessa tähän päätöksentekoon osaa, on maamme luovuttanut päätösvaltansa näissä asioissa. Sen jälkeen EU- laki on voimassa ja Suomen velvoite on saattaa lainsäädännössään voimaan nämä asiat. EU- tuomioistuimen tehtävänä valvoa, että näitä lakeja noudatetaan.

Julkisten menojen leikkaus pysyvä

Nostan esille kysymyksen, jonka kautta voimme tutkia tätä asiaa työllisyyspolitiikan näkökulmasta. Lipposen 1. hallitus teki 50 miljardin markan menoleikkaukset, jotka vuoden 2003 rahassa ovat n. 60 miljardia mk. Seurauksena on ollut mm. kuntien valtionrahoituksen jyrkkä supistuminen. Keväällä Sailaksen työryhmä esitti 60 miljardin markan kevennyksiä tuloverotukseen, yhtiöverotukseen, tupakka- ja alkoholiveroon. Verrattaessa noita lukuja, havaitaan kysymyksessä olevan jotakuinkin sama summa eli 10 mrd €, joka on noin 7 % bruttokansantuotteesta. Asian ydin on siinä, että leikkauksia ei ole aiottu perua vaan verokevennyksillä viedään rahoituspohja menoleikkausten peruuntumiselta. Julkisten menojen kansantuote- osuutta supistetaan 7 %:lla keskieurooppalaiselle tasolle. Äskeinen veropaketti - jossa oli verokevennyksiä yhteisöveroihin 500 miljoonan euron verran toteuttaa Sailaksen suunnitelmaa. Tähän suuntaan vie EU-talouspolitiikka. Financial Times (17.11.03) kirjoittaa, että Euroopan komissio on joutumassa konfrontaatioon Saksan hallituksen kanssa, kun sen odotetaan vaativan Saksaa tekemään 6 miljardin € (0,8 %:n) lisäsäästöt vuoden 2004 budjettiin. Saksan ministeri torjui esityksen 0,8 % lisäleikkauksesta.

Budjettikuri koskee Suomea mutta ei muita

EU:n perustuslakiin sisältyvät talous- ja rahaliiton kriteerit. Erityisesti Saksa vaati tiukkoja kriteereitä pelätessään oman vahvan valuuttansa menettävän asemaansa talous- ja rahaliittoon liittymisen seurauksena. Se haki myös kansalaisten hyväksyntää talous- ja rahaliitolle edellyttämällä, että turvataan vahva euro. Tämän vuoksi on mielenkiintoista Saksan nimenomainen toteamus, että ei tule kuuloonkaan noudattaa näitä tavoitteita. Mutta suurvaltana Saksa saa tietenkin tahtonsa läpi. Näin Saksa pilkkaa EU:n vakauspakettia, jonka tarkoitus on rajoittaa hallitusten lainanottoa Euroon kuuluvissa maissa. Ranskan kuten Saksan on odotettu ylittävän paketin salliman 3 % vajeen rajan BKT:sta jo kolmantena perättäisenä vuotena. Tämä liittyy EU:n perustuslakiin siten, että sen pykäliin on sisällytetty sisämarkkinasopimuksen ohella Maastrichtin sopimus ja siihen liittyvät talous- ja rahapolitiikan kriteerit: inflaatiovakaus, valuuttavakaus, budjettialijäämän rajoittaminen ja valtion velan rajoittaminen tietylle tasolle. Mutta sen päätavoitteena on pitää yllä hintavakautta. Euroopan keskuspankin tulee ajaa perustuslain keskeisiä tavoitteita, kuten työllisyystavoitetta, mutta kuitenkaan rajoittamatta päätavoitetta, hintatason vakauden tavoitetta. Kun Lipposen ensimmäinen hallitus toteutti 50 miljardin leikkausohjelman, sen taustana oli myös se, että näin saatettiin Suomi talous- ja rahaliitto kelpoiseksi. Tämän seurauksena Lipposen hallitus epäonnistui työttömyyden puolittamistavoitteessa. Tämä on taustana sille, että Suomen hallitus nyt yhdessä Itävallan ja Hollannin kanssa vaatii Saksaa ja Ranskaa tällaisiin leikkaustoimenpiteisiin, jotka ovat ristiriidassa työllisyydenhoidon tavoitteiden kanssa.

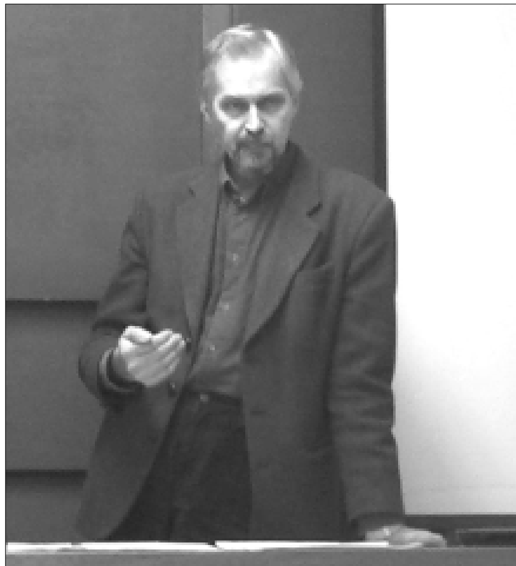
Globaali etupiirijako laajentaa EU:ta

Vuosikymmen sitten kirjoitin useissa yhteyksissä, että Euroopan Unionin pykäliin sisältyvä tulliraja hankaloittaa mm. työllisyyden hoitoa. Syy oli seuraava: Silloin Suomi asetti korkeat lopputuotetullit, mutta raaka- aineella oli matalat tullit Suomi saattoi tuoda raaka- aineita kolmansista maista, jalostaa niitä Suomessa ja myydä eteenpäin. Kun raaka- aineisiin tulikin korkeat tullit, niin tämä haittasi Suomen tilannetta. Itä- Euroopan maat esim. Tsekinmaa hyötyivät pitkään tästä tilanteesta, koska ne saattoivat tuoda tullitta raaka- aineita ja vapaakauppasopimuksen perusteella myydä tullivapaasti Euroopan Unionin alueelle näistä valmistettuja lopputuotteita. Nyt kun nämä Itä-Euroopan maat liittyvät Euroopan Unionin jäseneksi, he menettävät tämän edun. Mutta asian merkitys on vielä paljon suurempi. Näihin tullirajoihin on asetettu yksi poikkeus. Se on Ranskaan, Tanskaan, Hollantiin ja Englantiin assosioituneet maat. Näitä ovat Tanskan osalta Grönlanti sekä Englannin, Ranskan ja Hollannin osalta näiden maiden entiset siirtomaat. Näille on myönnetty tullivapaus tuoda Euroopan Unionin alueelle tuotteita, mutta niille on annettu erivapaus, tuoda raaka- aineita ja muita tullitta omalle alueelleen. Toisin sanoen Euroopan Unionin alue ei ole pelkästään Euroopan Unioni, johon kuuluu pian myös Itä- Eurooppa, vaan käytännössä myös Englannin, Hollannin ja Ranskan entiset siirtomaat. On tehty globaali etupiirijako, jossa näillä entisillä siirtomailla on toinenkin etu tämän tulliedun osalta. He eivät joudu alistumaan sille, että heidän toimivaltaa siirretään Euroopan Unionin elimille. Eli he saavat sen hyödyn, mutta he eivät joudu luopumaan omasta päätösvallastaan.

Pekka Tiaisen
toim. Heikki Männikkö.

Imperialismin uusista piirteistä

SKP:n 22.11.03 järjestämässä imperialismiseminaarissa alusti mm. tutkija dosentti Pertti Multanen. Hänen mukaansa USA:ssa tänään vaikuttavan ideologisen paatoksen taustalla löytyy myös uskonnoilla perusteltu vakaumus Yhdysvaltojen oikeudesta puolustaa "sivistyneen maailman etuja barbaareja vastaan". Sama valkoisen miehen taakka pakotti aikoinaan valtaamaan vieraita maanosia sodalla ja tuomaan sivistyksen liekki väkivallalla vieraisiin maanosiin.

Pertti Multanen

Muutos 1990- luvulla oli maailmanpolitiikassa niin nopeata, että monien asioiden osalta keskustelu tulee varmasti jatkumaan vielä pitkään eteenpäin. Joka vähänkin on tutustunut marxilaiseen yhteiskuntateoriaan ei törmää imperialismi- käsitteeseen ensimmäistä kertaa. On tarpeen sanoa, että 1990- luvun alussa hyvin monet olivat valmiit julistamaan imperialismin kuolleeksi. Mielestäni on historiassa poikkeuksellinen ilmiö, että 1990- luvun alun suuri järjestelmän muutos vei nopeasti siihen, että Yhdysvalloista muodostui yksittäinen johtava suurvalta - hegemoni - kapitalistisessa järjestelmässä. Vastaavaa tilannetta voidaan etsiä 1800- luvun puolivälistä, jolloin Englanti nousi nopean, teollistumiskehityksensä ja siirtomaavallan laajentamisen kautta maailman laajuiseksi hegemoniksi. Tällaisen yhden hegemonin nousu on yleensä osoittautunut aika lyhytaikaiseksi historialliseksi ilmiöksi ja johtaa maapallolla aggressiiviseen politiikkaan ja sotiin.

Keinottelupääoma irrottautuu tuotannol-lisesta pääomasta

Ajatus imperialismin kuolemasta on marxilaisesta näkökulmasta absurdi teesi, koska se on yksi vaihe kapitalistisen tuotantojärjestelmän kehityksessä. On mahdollista, että tämä nykyinen globalisaatioprosessi klassisia imperialismiteorioita ajatellen on muokannut ihan uudella tavalla finanssikapitalismin kehittymisen ja kietoutumisen pankkipääomaan ja juuri tällaiset ilmiöt ovat olennaisia imperialismissa. Me voidaan katsella tätä asiaa myös tällaisesta pitkästä historiallisesta jatkumosta. Vastahan tässä vuosisadan vaihdetta edeltävässä murroksessa mahdollistuu koko maapalloa kattava finanssikapitalismin levittäytyminen koko maapallon alueelle. Aikaisemmin siihen oli ollut monenlaisia esteitä. Tämä vanha siirtomaajärjestelmä oli oma kuvionsa tässä kokonaisuudessa. Lokakuun vallankumousta seuranneet 60-70 vuotta osa maapallosta oli kapitalistisen finanssitalouden ulkopuolella. Ja nyt jos katselee tätä kokonaisuutta niin vasta tässä 1990- luvun puolivälin jälkeisessä järjestelmänmuutoksessa pankki- ja finanssipääoma ja pörsseissä kiertävät pääomamassat todella irrottautuvat tuotannollisesta pääomasta. Tätä ilmiötähän olemme seuranneet konkreettisesti viimeisen 10 vuoden aikana ja se on muovannut maailman hyvin erinäköiseksi kuin aiemmin. Valtaosalle eteläisen pallonpuoliskon ihmisistä ei reaaliaikaisilla tiedoilla pörssikurssien kehityksestä ole mitään merkitystä henkilökohtaisessa elämässään. Mutta globaalitalouden kautta tämä mekanismi painaa jokaista, myöskin tällä eteläisellä pallonpuoliskolla. Sieltäpäin katsottuna imperialismi onkin hyvin elävä, historiallisesti muuttuva ilmiö. Eihän imperialismi tänään voi ollakaan samanlainen ilmiö, jota kuvattiin 1800- luvulla. Sitä pitää tarkastella 1900 - luvun kokemuksen ja 2000- luvun alun yhteiskunnallisen kokemuksen ehdoilla. Ja nimenomaan tästä merkityksestä on pakko arvioida finanssikapitalismin koko mekanismia, myöskin Irakin sodan vaikutuksia.

Yhdysvallat "mätänevää kapitalismia"

Tämä muutos on ollut niin nopeata, että jopa tunnetut pörssikeinottelussa rikastuneet, kuten amerikkalainen Georg Soros ovat omissa kirjoissaan puhuneet kapitalismin kriisistä ja sen uhasta avoimelle yhteiskunnalle. Nykytilanne luokin imperialismin ydinvaltioidenkin kannalta niin kontrolloimattomia tilanteita, että se herättää levottomuutta muidenkin, kuin marxilaiselta näkökulmalta maailmaa tarkastelevien keskuudessa. Me tiedämme, että Yhdysvallat on hyvin kauan elänyt yli varojensa. Sen budjettialijäämien kasvua voidaan seurata tuolta 1970- luvulta. Yhdysvalloista voidaan klassisessa marxilaisessa mielessä käyttää termiä "loismainen, mätänevä imperiumi". Se on imperiumi, joka tarvitsee globaalin politiikkansa toteuttamiseen asevarustelun ja tätä varten resursseja koko maapallon tasolta. Dollari on toiminut toisen maailmansodan jälkeen reservivaluuttana ja laskutusvaluuttana. Se on ollut esimerkiksi öljyn kaupassa keskeinen valuutta. Tässä alkoi tapahtua muutoksia vasta 1990- luvun puoliskon toisella puoliskolla. Ne paineet nousivat nimenomaan etelän kehitysmaiden suunnalta, öljyntuottajamaiden järjestön OPEC:in sisältä. Esiintyi selvää painetta työntää dollari laskutus- ja reservivaluuttana taka- alalle ja tuoda vaihtoehtoiseksi valuutaksi vaikka euro. Tämä olisi Yhdysvaltain kannalta katsottuna merkinnyt sitä, että sen mahdollisuudet noudattaa budjettialijäämiin perustuvaa politiikkaa olisivat heikentyneet. Tietenkään tällaisista asioista ei puhuta valtamediassa. Perusteluina Irakin sodalle käytettiin oletettuja joukkotuhoaseta ja ns. terrorismia eli väitettyjä Al Qaida- yhteyksiä. Ei imperialististen maiden johtohenkilöistä kukaan puhunut dollarin suojelemisesta sodalla, öljykauppaan liittyvän muutoksen avulla. Kukaan ei puhunut myöskään imperialismin pidemmän tähtäimen tavoitteista joissa Irakin sodan vaikutukset ulotetaan paljon laajemmalle, kuin tämän valtion maantieteellinen alue.

Mediasodankäynti

Koskaan aiemmin ei globaalilla tasolla ole ollut mahdollisuutta manipuloida yleinen mielipide niin tehokkaasti, kun nyt 2000- luvun alun Irakin sotaan valmistauduttaessa. Tässä mielessä 1990- luvun sodat: Persianlahden sota, Jugoslavian hajoamissodat, Kosovon sota ja Afganistanin sota olivat vain harjoituksia, koska niiden yhteydessä ihmisten hämääminen ei ollut ollenkaan niin täydellistä. Mutta niille tutkijoille, jotka olivat pitkään seuranneet tätä globaalia muutosta, oli tämä hämäys selvästi nähtävissä. Nyt tämä mediakontrolli, jota kutsuisin yhdeksi uudeksi piirteeksi tässä imperialismin nykyhetken politiikassa on paljolti mahdollistanut myös sen, että kansainvälinen yhteisö pistettiin polvilleen. Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston mahdollisuudet puuttua uuteen tilanteeseen, joka Yhdysvalloissa avoimesti vuosi sitten julkistetun uuden kansallisen turvallisuusstrategian mukaan perustuu sodan käyttöön turvallisuuspolitiikan välineenä, olivat olemattomat. Tämä mediasodankäynti oli hyvin keskeisessä osassa valmistauduttaessa tähän Irakin operaatioon.

Kansainvälisen oikeuden rikottu järjestelmä

Tässä yhteydessä tulee tutkia myös aiempia keskusteluun nostettuja termejä. Itse olen suhtautunut kriittisesti käsitteeseen "humanitaarinen interventio", jota alettiin käyttää 1990- luvun sotien yhteydessä ja jolla myös YK:n pääsihteeri Kofi Annan on operoinut. Humanitäärinen interventio, pommituskampanjat ja tällaiset asiat on nähtävä osana mediakontrollia sodan käsitteen muovaamiseksi myytävämpään muotoon. Kun ei voida myydä sotaa puhutaan erilaisista kampanjoista. Amerikkalaiset diplomaatit eivät käytä Irakin sodasta nimeä sota, vaan kampanja, "Iraqi campaign". Tämä puoli mielestäni on uusi piirre myöskin tässä imperialismin tämän hetken kehityksessä, koska juuri tämän globaalin mediakontrollin- ja mielipiteenhallinnan kautta pohjustetaan maaperää kansainvälisten sopimusten syrjäyttämiselle. Irakin sota oli selkeästi ensimmäinen sota, jossa kansainvälinen oikeus täysin syrjäytettiin, koska kansainvälisen oikeuden säännöt ja myöskin YK:n peruskirjan säädökset hyvin selkeästi kieltää hyökkäyssodan käyttämisen politiikan tekemisen välineenä. Ja tämähän on pitkälle menevä, syvästi kansainvälisen politiikan järjestelmää muuttava ja imperialismin agressiivisuutta ja militarismia mahdollistava piirre.

Peruste USA:n julistautumiselle "valituksi kansaksi"

Kansainvälisen oikeuden järjestelmää ei juuri ollut olemassa silloin, kun siirtomaajärjestelmää pistettiin pystyyn eurooppalaisten suurvaltojen taholta. Kansainliiton ja sittemmin yhdistyneiden kansakuntien toimesta on luotu nykyinen kansainvälisen oikeuden- sopimuksenvarainen suvereenien valtioiden kontrollissa oleva kansainvälisen oikeuden järjestelmä. Mutta nykytilanne kyseenalaistaa kaikki kansainvälistä oikeutta ylläpitävät mekanismit, myöskin valtioiden suvereniteetin, joka on keskeinen elementti kansainvälisen oikeuden sopimusjärjestelmissä. Yhdysvaltain viime vuosina toteuttama kansainvälisen oikeuden järjestelmään suuntautuva hyökkäys ei koske pelkästään YK:n peruskirjaa tai Geneven sopimusta vaan mitä tahansa yksittäistä sopimusjärjestelyjä, jonka Yhdysvallat katsoo itsellensä epäedulliseksi. Eli tältä pohjalta kehittyy ideologinen paatos, jossa Yhdysvallat Bushin hallinnon ytimen esiintuoman ideologisen linjan pohjalla julistautuu tällaiseksi uudeksi valituksi kansaksi. USA:ssa tänään vaikuttavan ideologisen paatoksen taustalla löytyy myös uskonnoilla perusteltu vakaumus Yhdysvaltojen oikeudesta puolustaa "sivistyneen maailman etuja barbaareja vastaan". Tämä kielenkäyttö ei paljon poikkea 1800- luvun kolonialismin ja imperialismin kauden rasistisesta kielenkäytöstä, jossa valkoisen miehen taakka ja Euroopan sivistysvelvollisuus pakotti valtaamaan vieraita maanosia sodalla ja tuomaan sivistyksen liekki väkivallalla vieraisiin maanosiin.

"Hyväntahtoinen imperiumi"

Muutos oli nopeaa 1990- luvun alussa ja pakotti asevarustelun nopeaan lisäämiseen, koska ei voi olla niin etteikö tällainen imperialistinen politiikka nostaisi vastavoimia, joiden kontrollointi edellyttää asevarustelun viemistä ihan uudelle tasolle. Uusi asevarustelukierre kauhistuttaa monia amerikkalaisia. Tietenkin se on esillä presidentinvaalikamppailussa, jossa panokset ovat korkeat ja käytettävät keinot sen mukaiset Asevarustelua ei myöskään ole mahdollista jatkaa nykyisessä mittakaavassa ellei globaalikapitalismi jatkuvasti keskitä pääomia USA:han. Keskustelu ideologisesta muutoksesta alkoi jo hyvin kauan sitten. Luin jo v.1993 tunnetun amerikkalaisen professorin Paul Johnsonin artikkelin, jonka vapaa suomennos voisi kuulua: "Kolonialismi, siirtomaavalta on tullut takaisin, eikä tippaakaan liian aikaisin". Artikkelin alaotsikossa luki, että "uskotaan nyt lopulta, että jotkut maat eivät kykene hallitsemaan itse itseään". Tämä keskustelu tosiaankin lähti liikkeelle 90- luvun alkupuolella ja kymmenen vuotta Yhdysvalloissa on käynnissä ollut se keskustelu, joka kehottaa nostamaan kolonialismin ja imperialismin politiikan takaisin käytettävään keinovalikoimaan. Tosin siellä ei puhuta imperialismista vaan hyväntahtoisesta imperiumista, jonka tehtävä on auttaa maapalloa vapautumaan ja demokratisoitumaan.

Pertti Multanen
toim. Heikki Männikkö

Oikaisu

Kansan Äänessä 3/03 lueteltiin itsenäisen Elannon lopettamisen kannalla olleet 3.6. 2003. Poissa kuitenkin olivat Tuula Haatainen, Ulpu Iivari, Merja Kuusisto, Anna-Maria Leisten, Tuovi Allen ja Matti Louekoski, Teija Asara-Laaksonen sekä Jouni J. Särkijärvi.

Irti EU:sta - Irti Natokytköksistä

Uudenvuoden tervehdykset 2003

Intimiteettisuojan takia emme julkaise tervehdyksiä verkkosivuilamme.

Kapitalistien voitot kansan käyttöön

Korean Demokraattinen Kansantasavalta - imperialismin vastavoima

Korean Demokraattisen Kansantasavallan tilannetta käsittelevä Juche-aatteen kansallinen seminaari, KDKT - imperialismin vastavoima, pidettiin 13. joulukuuta Hermannin kerholla Helsingissä. Kokouksen alustukset olivat monipuolisia ja kiinnostavia ja ne johtivat vilkkaaseen keskusteluun Korean nykytilanteesta.

Kokouksen avaukseksi Juche-aatteen opintoyhdistyksen sihteeri **Kaija Sipilä** luki KDKT:n Tukholman suurlähettilään **Jon In Chanin** tervehdyksen. Lähettiläs tervehti seminaaria ja käsitteli monipuolisesti KDKT:n tilannetta sekä selvitti mm. KDKT:n suhteita USA:han ja halua erää rauhanomaista rinnakkaiseloa USA:n kanssa siten, että tavoitteena on ydinaseeton Korean niemimaa. Suurlähettilään mukaan: "Tavoitteenamme on rauha ja ydinaseeton Korean niemimaa. KDKT on pieni maa ja USA on supervalta. "Pikkumies" haluaa elää yhteisymmärryksessä "ison miehen" kanssa eikä missään tapauksessa halua aikaansaada ristiriitatilannetta. Haluamme rauhanomaista rinnakkaiseloa USA:n kanssa, mutta USA jatkaa poliittisia, taloudellisia ja sotilaallisia pakotteita meitä vastaan vaatien meitä luopumaan ideologiastamme ja yhteiskuntajärjestelmästämme. USA:n meihin kohdistama vihamielinen politiikka on aiheuttanut koko ydinasekysymyksen.

Viime vuoden alussa presidentti Bush nimesi maamme kuuluvaksi ns. pahan akseliin ja ilmoitti, että USA oli halukas suorittamaan ennaltaehkäisevän iskun maatamme kohtaan. Sen jälkeen USA alkoi terrorismin vastaisen taistelun varjolla miehittää sotajoukkojensa avulla näitä pahan akseliksi nimeämiään valtioita. Kun hyökkäys Irakia vastaan alkoi, maailma oletti Pohjois-Korean olevan USA:n seuraava kohde. Mekin ajattelimme samoin. Tämä

Kaija Sipilä lukee KDKT:n suurlähettilään tervehdystä. Pöydän takana Juha Kieksi.

pakotti meidät tekemään valinnan sodan ja rauhan, kuoleman ja elämän välillä. Me haluamme elää rauhassa. Saavuttaaksemme tämän päämäärän meidän oli estettävä USA:n vihamielinen toiminta. Tämä oli mahdollista vain vahvan pelotteen avulla.

Korean ydinaseongelma on siis aiheuttanut USA:n meihin kohdistama vihamielinen toiminta ja sen vuoksi haluamme selvittää ongelman pohjiaan myöten ja jatkaa olemassaoloamme rauhassa USA:n rinnalla. Mikäli tätä ongelmaa ei nyt ratkaista perinpohjaisesti ydinasekysymys toinen toisensa perään tulee esiintymään tulevaisuudessa. Siis mikäli USA antaa meille turvallisuustakuun ja solmii diplomaattisuhteet kanssamme, me voimme lopettaa ydinohjelmamme, joka on USA:n suurin huolenaihe, sekä luopua ydinvarustuksestamme sekä lopettaa ohjuskokeet ja ohjusten viennin. USA ei huomioinut vaatimustamme keskusteluissa ja vaati meitä ensiksi riisumaan aseemme. Tällainen vaatimus kuvaa USA:n vihamielistä toimintaa, jonka tarkoituksena on tukahduttaa meidät eikä elää kanssamme rauhanomaisesti. Totesimme, että emme ole kiinnostuneita tämänkaltaisista neuvotteluista."

Alustuksia pitivät Toveri Kim Jong Ilin teosten ystävien yhdistyksen puheenjohtaja **Antti Siika-aho**, Juche-aatteen opintoyhdistyksen entinen pitkäaikainen puheenjohtaja **Pekka Rantala** ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja **Juha Kieksi.**

Alustajana piti olla myös Suomi-Korea seuran perustajajäsen **Pentti Suksi**, mutta hänellä oli este. Sen sijaan hän lähetti kokoukselle myös terveisensä mainiten mm.: "Korea on vanha sivistysvaltio, jolla on pitkä sivistyshistoria takanaan. Juche-aatteen teorialla on pitkät juuret kansan historiassa. Täytyi syntyä historiallinen nero, joka oivalsi kulloisetkin tilanteet oikein. **Kim Il Sung** oli tuo historian esiintuoma laajanäkemyksinen, syvästi sivistynyt nero, joka pystyi näkemään myös pienet yksityiskohdat ja niiden merkityksen suurempiin kokonaisuuksiin. Kun muut väheksyivät pieniä yksityiskohtia, Juche-aate etsi juuri tuolta voimansa, sen vuoksi siitä tuli niin voimakas joukkoaate, joka on kestänyt kaikki historian koettelemukset."

Antti Siika-aho alusti Juche-aateen nykytilasta ja Songun -politiikasta. Songun politiikalla tarkoitetaan politiikkaa, joka korostaa kansan armeijaa vallankumouksen eteenpäin vievänä voimana. Siika-aho totesi, että Songun politiikan ansiosta Korean kansanarmeija on tänä päivänä erottamaton osa kansaa.

Pekka Rantala alusti Korean sodasta ja sen oikeutuksesta. Rantala totesi, että sodan mittaamattomista tuhoista huolimatta KDKT sai selvitä jälleenrakennuksesta ilman kansainvälistä apua. Niin nurinkurista kuin se onkin, Korean sota oli myös amerikkalaisen liike-elämän tavoitteleva tervetullut piristysruiske USA:n taloudelle.

Juha Kieksi alusti Korean ydinvoimakysymyksestä. Kieksi totesi, että KDKT:n keskeinen ongelma on sosialistisen leirin kaatumisen jälkeen ollut energian puute. Tätä taustaa vasten ydinvoimaloiden rakentaminen on Korean kansantalouden kannalta välttämätöntä. Sen sijaan Korealaiset eivät ole vastoin tiedotusvälineiden väitteitä myöntäneet, että he olisivat kehittämässä ydinaseita. USA:n uhkaukset sotilaallisesta ensi-iskusta ovat kuitenkin aiheuttaneet sen, että korealaisten on vahvistettava puolustustaan kaikin mahdollisin keinoin.

Seminaari onnitteli myös Juha Kieksiä, joka on valittu Pariisissa pidetyssä kokouksessa Euroopan Juche-aatteen komitean varapääsihteeriksi.

Esitelmät on saatavissa kokonaisuudessaan Juche-aatteen opintoyhdistyksestä osoitteesta juche.aate@saunalahti.fi.

...Yhtiöiden verotus kevenee-

Jatkoa sivulta 3

Osinkoja ei verotettu kaksinkertaisesti

Holkerin hallitus otti käyttöön osinkojen verottomuuden. Se perustui väitteeseen osinkojen kaksinkertaisesta verottamisesta, vaikka ei verosta aiemminkaan maksettu veroa. Ensin maksettiin yhtiöverot ja osinkoverot jäljellä olevasta tulosta, jos maksettiin osinkoja.

Aivan samalla tavalla verotetaan palkka- ja eläketuloja ja työttömyyspäivärahoja kahteen otteeseen, kun ensin on tulovero ja sitten vielä kulutusvero. Osinkojen verottomuutta perusteltiin muiden maiden esimerkillä ja siitä käytettiin hienolta kalskahtavaa nimeä ranskalaisittain avoir fiscal.

Suomessa osinkojen verottomuuden jatkuminen on ollut poikkeuksellinen etuus

Kaikkialla ei tätä avoir fiscalia otettu käyttöön ja siitä on yleisesti luovuttu. Niinpä Suomessa osinkojen verottomuus on ollut poikkeuksellinen etuus sen lisäksi, että yhteisöveroprosentti on ollut 29 % eli alempi kuin palkkatulojen keskimääräinen noin 33 %, joka vastaa myös EU:n keskimääräistä yhteisöveroa. Yhtiövero on ollut paljon korkeampi Saksassa ja USA:ssa, joka ei myöskään tunne osinkojen verottomuutta.

EU:n taholta on vaadittu osinkojen verottomuuden poistamista, vaikka EU:lla ei tässä asiassa valtaa olekaan. Hallitus päättikin esittää poistettavaksi osinkojen verottomuuden osittain. Pörssiyhtiöissä 70 % osingoista tuli verolliseksi. Pörssin ulkopuolisten yritysten kohdalle hallitus esittää verottamaksi edelleen 90 000 euroa, jos osingot pysyvät alle 9 %:ssa yrityksen varallisuudesta. Jos mennään 90 000 euron yli, veroprosentti on 28 % ylittävästä osasta. Vasta jos osingot ylittävät 9 % yrityksen varallisuudesta, siirrytään korkeampaan ansiotuloverotukseen.

Vero lasketaan henkilökohtaisesti. Niinpä kun omistuksen jakaa vaikka perheen jäsenille, jokainen saa nuo summat osinkoja verovapaasti tai pienellä verolla.

Edullisuutta suurten osinkotulojen saajien kannalta lisää se, että vuosien 2003 ja 2004 verotuksessa muutos ei vielä ole voimassa ja yhtiöiden varoja saa maksaa verovapaasti ulos osinkoina. Tämä aiheuttaa, että maksetaan ruhtinaallisesti suuria osinkoja näinä vuosina.

Käytännössä muutokset merkitsevät, että pääosassa pieniä ja keskisuuria yrityksiä yhteisö- ja pääomaverotus yhteenlaskien kevenee ja nousee vain harvoissa yrityksissä, joissa omistajat ottavat vuodesta 2005 eteenpäin ulos erittäin suuria osinkoja. Aivan pienissä yrityksissä, joissa on hyvin vähän varoja ja osinkoja maksetaan silti ulos, verotus voi nousta.

Valtio menettää verouudistuksessa

Lopputulos tästä kaikesta on, että Suomen ennätyskeveä yhtiöverotus kevenee tosiasiassa entisestään. Nykyisellä voittojen tasolla yhteiskunta menettää verotuloja puolisen miljardia euroa eli kolmisen miljardia markkaa. Pakettiin on liitetty myös muita verokevennyksiä. Pääomaveron alentaminen 28 %:iin keventää vuokra-, korko- ja metsätulojen verotusta. Varallisuusverotuksen alaraja nousee 250 000 euroon ja prosentti laskee 0,9:stä 0,8 %:iin. Sukupolven vaihdoksessa lahjavero peritään 40 %:sta lahjan arvosta.

On myös eräitä veronlisäyksiä. Asuntovelallisten ja muiden velallisten verotus nousee, koska korkojen verovähennys alenee 29 %:sta 28 %:iin, koska pääomaverotus laskee. Myyntivoiton verotuksessa hankintamenovähennys 10 vuoden omistuksen jälkeen laskee 50 %:sta 40 %:iin.

Vakuutusyhtiöt nostivat eläkesäästämisestä metelin

Paljon kohua on nostettu vapaaehtoisen eläkesäästämisen verotuksesta. Säästämisen yhteydessä verovähennys tehdään ansiotulon sijasta pääomatulosta eli vähennyksen hyöty alenee. Vähennys lasketaan pienemmän prosentin mukaan, koska pääomavero on alempi kuin ansiovero. Vakuutusyhtiöt nostivat asiasta metelin, mutta tajusivat sitten, etteivät saa eläkesäästäjiä, jos haukkuvat esitystä. Metelöinnin osa syy on, että ne ovat mainostaneet verokevennystä alkupäässä, mutta ovat jättäneet korostamatta, että eläkettä saadessa verotus on verotuksen progression takia vastaavasti kireämpää. Muutoksen jälkeen kun säästöt saadaan nostaa eläkkeinä, ne verotetaan vastaavasti pääomatuloveron mukaisesti, joka on pienempi kuin ansiovero.

Eläkesäästämisen verokevennys on suosinut eniten suurituloisia. Pienituloinen eläkesäästäjä ei saa samaa etua eikä tällaisia verokevennyksiä ole annettu esimerkiksi säästöihin aikuisopiskelun tai yrittämisen aloittamiseen saati työttömille.

Hallituksen eläkevakuutusesityksessä vuoden 2005 jälkeen säästettyjä varoja ei saisi nostaa eläkkeinä ennen 62 ikävuotta. Voimassa olevien sopimusten osalta tarvittaisiin pidempi siirtymäaika siten, että vanhoja eläkesäästöjä eläkkeinä maksettaessa vero peritään ansioveroprosentin eikä alemman pääomaveroprosentin mukaan. Vaikka suurituloisia suosivaa järjestelmää on perusteltua korjata, se on tärkeä tehdä niin, että oikeusturva toteutuu.

Matti Louekosken työryhmä esittää eläkesäästämisen kaltaista verokevennystä muuhunkin säästämiseen, jolloin suurimpia hyötyjiä ovat suurituloisimmat. Miksi ei esitetä kevennyksiä pieni- ja keskituloisille? Nämä asiat nousevat keskusteluun viimeistään valtion vuoden 2005 budjetin ja syksyn 2004 tuloratkaisun yhteydessä samalla, kun väittely yhtiöverotuksesta jatkuu keväällä, kun asia tuodaan eduskunnalle.

Pekka Tiainen

Leningrad, 7.11.2003

Venäjällä pidettiin duuman vaalit joulukuun 7. Kirjoittajamme Ville Rahikainen osallistui ennen vaaleja KTP:n ryhmän mukana Pietarissa järjestetyille perinteisille Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän juhlille. Hän tutustui matkallaan Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen arvioihin Venäjän tilanteesta ja meneillään olevasta vaalikamppailusta. Vaalituloksista lähemmin seuraavalla sivulla.

Kuva Lokakuun vallankumouksen 86. vuosipäivän marssista Pietarissa 7.11.2003.

Joulukuun 7. päivän vaaleja varten **Viktor Tjulkinin** johtama Venäjän Kommunistinen Työväenpuolue liittoutui **Gennadi Tjuganovin** johtaman Venäjän Federaation kommunistisen puolueen kanssa. Liittolaispuolueen opportunistisesta luonteesta johtuen on VKTP:n keskuudessa esiintynyt eripuraisuutta, mutta poliittisen tilanteen Venäjällä häilyessä porvarillisen demokratian ja diktatuurin välillä he ovat katsoneet yhteistyön tärkeämmäksi.

Vaalilista tulee jakautumaan samalla tavalla kuin vuoden 1999 vaalitulos, jolloin VKTP sai puoli miljoonaa ääntä ja VFKP 15 miljoonaa ääntä. He ovat aikaisemmin esittäneet duumassa kansanäänestystä seuraavista neljästä aiheesta: yksityistämisestä, maanmyynnin rajoittamisesta, minimipalkan korottamisesta ja asuntojen vuokran säännöstelystä. Esityksen tultua hylätyksi, on syntynyt ajatus esittää nämä samat kysymykset liittoutuneiden vasemmistopuolueiden yhteisenä vaaliteemana. Vierailumme osui kaikkein herkimpään hetkeen, koska Lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä 7.11. alkoi virallisesti vaalitaistelu, jolloin vallankumousmarssi toimi myös heidän ensimmäisenä vaalitilaisuutenaan.

Vladimir Putinia tukeva Yhtenäisyyspuolue pelkää selvästi ideologiaa, sillä se on kieltäytynyt esiintymästä TV:n vaaliväittelyissä. Yhtenäisyyden johdossa on miliisipäällikkö, siinä on mukana muutaman ministeriön väkeä ja armeijan päällystöä, vaikka laki kieltääkin virkamiesten kuulumisen puolueeseen. He esiintyvät erilaisissa tapahtumissa ja TV:ssä kehottaen kansaa äänestämään Yhtenäisyyttä. Kun VKTP:n kahdelta jäseneltä evättiin oikeus rekisteröityä ehdokkaaksi näiden kuuluessa erinäisiin organisaatioihin, kysyttiin virkailijoilta miksi Yhtenäisyyden virkamiesten ehdokkuus on sitten sallittu. Vastaukseksi saatiin, että kyseiset herrat ovat puolueen johtoa, eivät vaaleissa työpaikkojensa virkailijoita.

Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen pyrkimyksenä, Venäjän Federaation Kommunistiseen puolueeseen verrattuna, on paneutua parlamentin ulkopuoliseen työhön. Heidän, eli VKTP:n kansanedustajan alueella Viipurin selluloosatehtaalla oli äskettäin tapahtunut aseellinen kapina. Tehtaalla on nyt uudet omistajat, jotka yrittävät myydä tehdasta. He ovat yksinkertaistaneet tuotantoprosessia valmistaakseen vain selluloosaa. Myyntiyritystä vaikeuttaa edellisen myyntiyrityksen epäselvyydet, mutta siitäkin huolimatta VKTP:n edustaja jatkaa taistelua tehtaan puolesta ja heillä onkin kolminkertainen kannatus Viipurin alueella muuhun maahan verrattuna. Neuvostoaikaan verrattuna tehtaalla on nyt vain neljäsosa työntekijöitä, eli 700 entisen 3000 sijasta. Keskipalkka on 100 dollaria, mutta tehdas on myös paikkakunnalla ainoa työpaikka. Leningradin alueen teollisuustyöntekijän keskipalkka on noin 170 dollaria. Onhan se edistystä verrattuna siihen, että aikaisemmin Jeltsinin kaudella työläiset eivät saaneet palkkaa ollenkaan, joten luonnollisesti Putin esittelee tätä nousua palkoissa saavutuksenaan.

Ennusteiden mukaan VKTP ei tulisi saamaan samaa kannatusta kuin vuoden 1999 vaaleissa, he tulisivat kuitenkin saamaan muutaman paikan ja he voisivat jatkaa työtä.

Paljon on puhuttu myös Naton lähentymisestä Venäjän rajoille. Jos tarkoitetaan Venäjän kansaa, niin se ei välitä asiasta, koska sillä on riittävästi ongelmia omastakin takaa. Putin katsoo uuden imperialistisen Venäjän valtion syntyneen ja Venäjän valtio taistelee hyvin kiivaasti osastaan maailmankartalla. Vasemmistolaiset vastustavat tietenkin NATO:n itälaajentumista, mutta eivät halua sortua nationalismiin. Putinia ja Ukrainan presidentti Kutzmania sen sijaan yhdisti välikohtauksen järjestäminen Venäjän ja Ukrainan välisellä hiekkatörmällä Krimillä. Annettuaan kummankin maiden nationalistien kiihkoiltua aikansa, välikohtaus on varmastikin auttanut molempia presidenttejä lujittamaan suosiotaan kohta edessä olevissa Venäjän ja Ukrainan presidentinvaaleissa.

Tällä hetkellä Venäjän ay-liike on ulkoisesti Euroopan vahvin. Virallisen tilastojen mukaan sillä on 40 miljoonaa jäsentä. Se on iso ja hyvin organisoitunut ja sillä on rahaa ja omaisuutta, mutta käytännössä ay-liike ei asetu valtion tielle, vaan toimii vain valtion laulukuorona. Neuvostoliitossa sekä työntekijät että työnantajat toimivat samoissa liitoissa, mikä oli tietenkin ymmärrettävää, sillä omistihan kansa itse teollisuuslaitoksetkin. Ay-liikkeelle muodostui Neuvostoaikana 5 miljardin dollarin omaisuus esimerkiksi virkistyslaitoksina. Neuvostoliiton hajottua uudet vallanpitäjät ostivat ay-johdon uskollisuuden säilyttämällä ay-liikkeen omaisuuden ay-liikkeen käsissä. Neuvostoaikana valtio oli vastuussa palkoista, terveydenhuollosta yms. ja ammattiyhdistysten tehtävänä oli valvoa että tämä myös toteutui. Kun siis neuvostoaikana valtio ja ay-liike rakensivat ja huolehtivat kaikesta, eivät ihmiset ymmärtäneet miksi Neuvostoliiton hajottua he eivät enää saaneetkaan itsestäänselvyyksiksi muodostuneita asioita. Mutta juuri se, ettei ay-liikkeen neuvostoaikana tarvinnut protestoida, vaan keskittyä pelkästään huolehtimaan jäsenistään, aiheutti myös sen, etteivät ihmiset nyt osaa protestoida.

Viktor Tjulkinin esitelmän pohjalta,
Ville Rahikainen

Leningrad

Iisakin kirkko, Eremitaasi ja Pietari Paavalin linnoitus
seisovat tanakasti niin kuin ennenkin
entisillä paikoillaan.
Risteilijä Aurora loikoo
yksin ja hyljättynä
jäisessä pedissään.
Sen tykit ovat vaienneet.
Nevan poikki kulkee yli 300 siltaa.
Vietän ystävieni kanssa
hotelli Moskovassa
kaihoisaa iltaa.

Astelen karvalakkimeressä
suolan sohjoamaa Nevski Prospektia.
Väistelen kerjäläisiä ja taskuvarkaita.
On surullista katsella
Venäjän petettyä ja nöyryytettyä kansaa.
Hinnat juoksevat karkuun kuin Pietarin katulapset.
Kostea pakkanen tunkeutuu pomppaani väkisin
kuin venäläinen ryöstökapitalismi.
Tuskin tätä,
käsittäisi edes Puškin.
Poikkean suruissani kaljalle kellarikapakkaan.

Talojen seinät eivät kerro punaisesta Lokakuusta.
Lenin on saanut poliittisen turvapaikan
maanalaisen asemilta.
Proletaarit on ajettu takaisin kaduille.
Orpona länsipiruna
vaellan
kohti kirjallisuuskahvilaa
kantaen ylikansallisella brandilla
leimattua muovikassia
kuin maaton mies
ilman neuvostopassia.
Tuskin tätä surkeutta kestäisi
edes Puškin.

Breshnevin aikana Neuvostoliitossa
kaikki pysähtyi
jopa
elintarvikkeiden hinnat,
työttömyys
ja etniset levottomuudet.
Kaksinapainen maailma
oli turvallisempi ja rauhallisempi elää.
Matkustelin jouluisin eri Neuvostotasavalloissa.
Rauha vallitsi Jerevanissa, Tbilisissa, Frunzessa,
Karagandassa ja Samarkandissa.

Kremlissä riehuu rottien ja välistävetäjien sota.
Teurastajapresidentti
pönkittää valtaansa
käymällä häpeällistä sotaa.
Ryöstetty kansallisomaisuus,
yksityistetty ja tuhottu teollisuus,
remontoidut ortodoksikirkot,
velaksiostetut länsiautot
luovat säihkettä hänen kylmiin silmiinsä.
Harva jaksaa
verojaan maksaa.
Kaikesta hyötyvät vain
valtiovarkaat, mafiosot ja uusrikkaat.
Heille on pystytetty
taivaisiin asti ulottuvat
kultatikkaat.

Jätän hyvästit
menneelle sirpin ja vasaran
maailmalle.
Lasken
Aleksanteri Nevskin luostarin
hautausmaalle
Einon ja Lydian haudalle
punaisen neilikan.

Matti Laitinen joulukuussa 2002

Venäjän vaalitulos keskitti kaiken vallan Putinille

Venäjällä sunnuntaina 7. joulukuuta pidetyt duuman vaalit muuttivat jälleen Venäjää, nyt yhden miehen yksinvallaksi. Vaaleissa edustajia 450-jäseniseen duumaan sai vain neljä puoluetta. Vaalien voittaja, Putinin valtaa pönkittämään edellisissä vaaleissa perustettu Yhtenäinen Venäjä-puolue sai äänistä nyt peräti 37.1% (edellisissä vaaleissa 13.3%) ja 222 paikkaa. Duuman aikaisemmin suurin ryhmä Kommunistit kärsivät raskaan vaalitappion saadessaan nyt äänistä 12.7% (24,3%) ja 53 paikkaa. Kommunistit esiintyivät yhteisessä vaaliliitossa, johon kuuluivat Venäjän Federaation kommunistinen puolue ja Venäjän Kommunistinen Työväenpuolue. Zhirinovskin liberaalidemokraatit lisäsivät kannatustaan 11.6% (6.0) ja saivat 38 paikkaa. Samoin uusi puolue Kotimaan puolesta sai vaalivoiton .9.1 % ääniosuudellaan.

Mitkään muut puolueet eivät ehdokkaitaan läpi saaneetkaan. Niinpä esim. Venäjällä länsimaista suuntausta ja uusliberalistista politiikka ajaneet Jabloko 4.3% (5,9%) ja Oikeistovoimien liitto 4.0% (8,5%) jäivät nyt kumpikin alle 5% äänikynnyksen ja putosivat duumasta.

Venäjän politiikassa on siis tapahtunut melkoinen harvennus. Heti Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen uusia puolueita nousi kuin sieniä sateella. Vielä edellisissä vaaleissa 29 puoluetta tai ryhmittymää asetti ehdokkaita ja näistä edustuksen duumaan sai 14 puoluetta, jonka lisäksi duumaan valittiin toistasataa puolueisiin kuulumatonta. Nyt vaaleihin osallistui 23 puoluetta tai ryhmää ja duumaan asti pääsi siis vain neljä. Vaalien äänestysprosentti jäi alhaiseksi, n. 56% äänioikeutetuista.

Näiden vaalien jälkeen valta on täydellisesti Putinin hallussa, koska oppositiota duumassa edustaa vain Kommunistit kaikkien muiden kolmen puolueen ollessa hänen takanaan.

Vaalien demokraattisuutta on paljon arvosteltu, koska Putin otti keskeiset tiedotusvälineet hallintaansa oman vaalipropagandansa äänitorveksi. Samalla hän pisti Venäjän länsimieliset kapitalistipiirit kuriin, öljymiljardööri Mihail Hodorkovskin jopa linnaan istumaan, kun tämä yritti suurilla rahoillaan vaikuttaa vaaleihin.

Venäjän suunta tästä eteenpäin jää nähtäväksi. Todennäköisesti Venäjä alkaa ajaa yhä selvemmin suurvalta-asemaa itselleen. Mitään ideologiaa duuman enemmistöllä ei ole. Kaikki kolme Putinia kannattavaa puoluetta ovat populistisia puolueita. Jopa niin, että Yhtenäinen Venäjä puolue ei suostunut menemään edes television vaalikeskusteluihin paljastamaan kansalle omaa onttouttaan.

Putinin politiikka ei rakennu puhtaasti millekään ideologialle. Tavoitteena hänellä näyttää olevan Venäjän yhtenäisyyden säilyttäminen ja suurvalta-aseman palauttaminen. Putinin politiikka on eklektistä sekoitusta yhtäältä imperialistisesta suurvaltahakuisuudesta, toisaalta kovasta uusliberalistisesta politiikasta, mutta joka käyttää hyväkseen myös entisestä Neuvostoliitosta ammennettuja piirteitä kuten kansan syvä halveksunta äkkirikastuneita oligarkkeja kohtaan. Tätä piirrettä edustaa myös Neuvostoliiton kansallishymnin palauttaminen Venäjän kansallishymniksi.

Kommunisteille tilanne on varmasti vaikea. Ei auta sekään, että ainakin osalla kommunisteista on ehjä marxilainen ideologia ja sille perustuva tarkoin punnittu poliittinen ohjelma. Kommunistien on otettava lusikka kauniiseen käteen ja selvitettävä, miten hankkia koko laajojen työtätekevien kansankerrosten luottamus uudelleen, kun se on Neuvostoliiton lakkauttamisen myötä kerran menetetty.

Millä tavalla duuman kommunisteille kuuluvat 53 paikka vaaliliittoon kuuluneiden kesken jaetaan, siitä lehdellämme ei ole vielä tietoa.

EU:n perustuslaki saatava kansanäänestykseen!

Allekirjoitusten kerääminen vaatimuksena kansanäänestyksen järjestäminen EU:n perustuslaista on aloitettu. Kerääjinä on useita eri järjestöjä. Jokainen järjestö kerää nimiä itsenäisesti omilla listoillaan. Tarkoituksena kuitenkin on, että helmikuun alussa kaikkien eri järjestöjen listat kootaan yhteen ja luovutetaan hallitukselle ja eduskunnalle.

Kansan äänen julkaisijajärjestöjen listoissa on teksti: "SUOMEN HALLITUS JA EDUSKUNTA. VAADIMME KANSANÄÄNESTYSTÄ!

EU:lle puuhataan perustuslakia, joka siirtää keskeisen päätös- ja lainsäädäntövallan Suomen eduskunnalta EU:lle ja mitätöi maamme täysivaltaisuuden itsenäisenä tasavaltana. Kansojen itsemääräämisoikeus on yleismaailmallinen ihmisoikeus, joka on välttämätön, että kansat voivat puolustaa sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia oikeuksiaan. Suomen kansalla tulee olla oikeus kansanäänestyksellä torjua kansan perusoikeudet kumoava EU:n perustuslaki ja puolustaa oikeuttamme päättää itse maamme asioista ja oikeuttamme pysyä sotilaallisesti liittoutumattomana puolueettomana maana."

Listoja saa EU:n Vastaiselta Kansarintamalta soittamalla numeroihin: 050-5884159 ja 040-5643205. Listan voi myös printata EU:n Vastaisen Kansanrintaman kotisivuilta osoitteesta www.euvkr.com.

Listat palautetaan helmikuun alkuun mennessä osoitteeseen EU:n Vastainen Kansanrintama. PL 780, 00101 Helsinki.

Ihmisen Perusturva ry puolustaa niitä, joita muut eivät puolusta

Vuonna 2002 perustettu Ihmisen Perusturva ry on huolissaan pohjoismaisen turvallisuus- ja hyvinvointijärjestelmämme häviämisestä.

Tahdomme edistää kansalaiskeskustelua ja yhteisöllistä toimeliaisuutta, jotka antavat meille rohkeutta ja voimaa päästä eroon taloudellisesta ja henkisestä ahdingosta.

Jos moraalimme saadaan tuhotuksi, menetämme väistämättömästi kaikkemme. Väkivalloin ylläpidetty syrjintä on perimmäisenä syynä pahoinvointiimme. Yhteiskuntamoraalin jälleenrakennustyö on saatava käyntiin NYT.

Suurvallat ovat tehneet vaikeaksi pienten tilanteen. Esimerkkinä EU. Viimeistään nyt on aloitettava uudistustyö.

Meillä ei ole enää varaa passiivisuuteen. Täydellinen romahdus on edessämme, ellemme ymmärrä IHMISENÄ olemisen arvoa ja tarkoitusta.

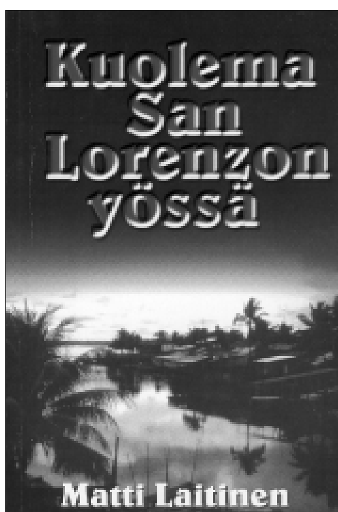
IHMISEN PERUSTURVA RY
Puh. 041-525 5720
ihmisen-perusturva@suomi24.fi
Pankkiyhteys: 800014-70827941

Kuolema San Lorenzon yössä

Poliittinen seikkailuromaani viime vuosisadan lopulta
Matti Laitinen
Pilot Kustannus 2003

Matti Laitinen on saanut julkaistuksi kolmannen romaaninsa. Ensimmäinen niistä,'Pyllervo Paunonen', ilmestyi v. 1993, toinen kirja,'Kissankasvattaja', viime vuonna. Kuukausi sitten marraskuussa hän sai ulos seikkailuromaaninsa 'Kuolema San Lorenzon yössä'.

Laitisen kertomistyyli on uudessa kirjassaan kehittynyt huomattavasti. Se on tiivistä ja lennokasta sisältäen suuren määrän värikkäitä kielikuvia. Samalla teksti on hyvin rytmitettyä ja helppolukuista ja aukeaa varmasti useimmille lukijoille. Uskaltaisipa melkein väittää, että nyt Laitinen on löytänyt omimman kirjoittamistapansa, tyylinsä, jossa teksti kulkee eteenpäin erinomaisen sujuvasti. Vielä 'Kissankasvattajassa' Laitisella oli liikaa erilaisia alatyylin ilmaisuja - onhan niitä vielä tässä uudessakin kirjassa, mutta nyt ne eivät enää ole häiritseviä, vaan palvelevat tekstin mausteena muiden rikkaasti käytettyjen kielikuvien mukana. Mutta eiköhän jokaisella kirjailijalla aina Väinö Linnaa myöten ensimmäiset kirjat ole olleet vasta "harjoittelukappaleita", kun varsinainen osaaminen on tullut esille myöhemmin.

Kirja on, kuten takakannen esittelykin sanoo, poliittinen seikkailuromaani, jossa kolme suomalaista alta nelikymppistä miestä on päättänyt tutustua Etelä-Amerikan oloihin mahdollisimman perusteellisesti. Kirjan tapahtumat kulkevat Perussa ja Ecuadorissa, välillä käydään Bolivian rajavesillä ja sitten seikkaillaan Ecuadorin viidakoissa. Takaisin reissulta palataan Kuuban kautta. Poikien matkanteko on varsin kosteaa ja rommipitoista. 'Kalloa pullistellaan' jokseenkin ahkerasti. He joutuvat erilaisiin pienempiin ja suurempiin seikkailuihin, useampaan kertaan suoranaiseen hengenvaaraan. Suurin vaarojen syy on, että CIA tarkkailee kundeja, ja kun nämä työntävät nokkansa sellaisiin paikkoihin mihin ei jenkkiläisten mukaan pitäisi työntä, alkaa kohtelu muuttua vähemmän vieraanvaraiseksi. Juoni on varsin lennokas, mutta johdonmukainen. Lukijalle ei jää epäselväksi, että juuri noin voisi Etelä-Amerikassa tapahtuakin.

Laitisen kirjan erityinen ansio on suuri Etelä-Amerikan maiden tuntemus. Esitellyksi tulevat maanosan intiaaniheimot historioineen, pienemmät ja suuremmat kaupungit ja asutuskeskukset salakuljettajineen ja huorineen. Huumekauppa saa kirjassa osansa. Erityisesti kirja keskittyy näiden maiden poliittisiin oloihin ja USA:n tapaan hallita 'omaa takapihaansa' riistäessään häikäilemättä maanosan luonnonvaroja alkuperäiskansojen oikeuksista piittaamatta. Aikanaan kun Mika Waltari kirjoitti Sinuhe egyptiläistä, hän tutustui vuosikaupalla muinaisen Egyptin historiaan. Melkein samaa voi sanoa Laitisesta ja hänen tiedoistaan suhteessa Etelä-Amerikkaan.

Joitakin pieniä kriittisiä reunahuomautuksia kirjasta voi tehdä. Eikö esimerkiksi kirjan tarinaa olisi voinut sijoittaa lähemmäksi nykypäivää? Nyt tapahtumat sijoittuvat Neuvostoliiton ja Gorbatshovin aikaan 1980-luvun lopulle. Kyllähän kirjoja tehdään historiallisista aiheista, mutta silloin aikakausi on riittävän kaukana takanapäin, ettei nykytodellisuus pääse häiritsemään kirjan kertomusta. Toinen seikka, josta voisi huomauttaa, on muutamassa kohdassa liian äkilliset siirtymiset tilanteesta ja paikasta toiseen. Välillä lukija joutuu kyselemään, että 'mikä maa ja mikä valuutta'.

Matti Laitisella on nyt kirjoittamisen tekniikka hallussaan ja häntä voi tämän jälkeen aivan täydellä syyllä tituleerata kirjailijaksi. Vielä Matilta, kuten monelta muultakin kirjailijalta, puuttuu todellisen suurromaanin aikaansaaminen. Suuret romaanit kuvaavat usein historiallisia murroskausia, kuten esim. Solohovin 'Hiljaa virtaa Don' tai Väinö Linnan trilogia 'Täällä Pohjantähden alla'. Nyt olisi tilaus sellaiselle romaanille, joka kuvaisi Suomen alasajoa 1990-luvun jälkeisessä EU-Suomessa.

Joka tapauksessa 'Kuolema San Lorenzon yössä' on hyvä kirja ja voi toivoa - nyt kun Joulukin on tulossa, että se löytäisi tiensä mahdollisimman moneen Pukin konttiin, vaikka kirjailija itse ei taida Joulupukkiin juuri uskoakaan. Kirjaa kannattaa kysellä Matti Laitiselta itseltään p. 09-701 4513. Kirjan hinta on 15,90e + postikulut.

Reijo Katajaranta

Antakaa Karim El-Maanakin jäädä Suomeen!

Suomi esitellään maailmalle oikeusvaltiona. Karim El-Maanakin kohdalla vanhat oikeusvaltion käsitteet kuitenkin putoilevat alas kuin rappaus vanhan talon seinältä. Karimilla ei palestiinalaisena ole ollut ihmisoikeudet kohdallaan edes syntymämaassaan Libanonissa. Eikä niitä oikeuksia tunnu olevan Suomessakaan, kun hänelle ei anneta mahdollisuuksia puolustaa itseään.

Karim El-Maanaki on 29-vuotias Libanonin palestiinalainen, joka on joutunut koko ikänsä kokemaan syrjintää. Hän on syntynyt ja elänyt Beirutin lähellä olevalla Sabran pakolaisleirillä. Leiri tuli maailmalle tunnetuksi v. 1982, kun Israelin armeija Ariel Sharonin johdolla järjesti Sabran ja Shatilan verilöylyt, joissa surmattiin yli 800 palestiinalaista.

Sabran leiri on pinta-alaltaan muutamia neliökilometrejä ja sinne on ahdettu yhdelle neliökilometrille keskimäärin yli 16.000 ihmistä kurjiin olosuhteisiin. Leirin ylläpidosta vastaa YK, mutta ei siellä elintaso pääse kenelläkään kohoamaan. Leiriltä pääsee kyllä ulos vaikka Beirutiin, mutta Libanonin kansalaisuutta leiriläisille ei ole myönnetty. Heillä ei myöskään ole työlupaa eikä mahdollisuutta ansaita rahaa Libanonissa.

Karim sai tarpeekseen olosuhteista. Hän ei halunnut pilata koko elämäänsä leirillä asumiseen. YK:n järjestö UNRWA oli myöntänyt hänelle henkilöllisyyskortin. Tämän passin turvin hän lähti 14 toverinsa kanssa hakemaan parempaa tulevaisuutta lännestä. Bulgarian kautta hän lensi Suomeen, koska hän piti Suomea edistyksellisenä ja rauhallisena maana, jossa hänenkin ihmisoikeuksiaan kunnioitettaisiin. Niinpä hän lokakuisena päivänä 1999 astui lentokoneesta toveriensa kanssa maan kamaralle Helsinki-Vantaan lentokentällä. Suomeen heitä ei tietenkään noin vain päästetty. Poliisit tulivat ja veivät porukan mennessään. Heidät vietiin ensin Punkalaitumen pakolaiskeskukseen, jossa alettiin miettiä, mitä ongelmalle tulisi tehdä. Tässä vaiheessa Karim El-Maanaki haki muiden mukana poliittista turvapaikkaa.

Tapausta alettiin pallotella viranomaisten kesken. Karim siirrettiin jossain välissä Punkalaitumelta Tampereen pakolaiskeskukseen. Pakolaiskeskuksissa olot olivat siedettävät. Karim pystyi liikkumaan ympäristössään, ottaman yhteyksiä ja tutustumaan ihmisiin. Hänen tuttavaja ystäväpiirinsä Suomessa alkoi laajentua. Myös suomenkieli alkoi tulla auttavasti tutuksi. Karim oli halukas tekemään työtä. Hän oli Libanonissa toiminut maalarin ammatissa. Täällä Suomessa hän on työskennellyt arabialaisia ruokatavaroita myyvässä kaupassa.

Palestiinalaisten leireillä olot ovat ankeat. Mitään ei ole voitu korjata vuosikymmeniin. Palestiinalaiset eivät itse pysty tyhjin käsin, työttöminä ja rahattomina itseään auttamaan, koska yli 70 ammatin harjoittaminen Libanonin alueella on heiltä kielletty. Kuva Shatilan leiriltä.

Aikaa hänen saapumisestaan Suomeen oli kulunut jo yli 3 vuotta, kun viranomaiset vuonna 2002 vihdoin tekivät päätöksen hänen kohtalostaan. Uusliberalistisessa EU-Suomessa päätös oli kielteinen. Sanonnan mukainen "maassa maan tavalla tai maasta ulos" ei toiminut Karimin kohdalla. Hän sai Libanonin kansalaisena päätöksen "maasta ulos", vaikka olisi halunnutkin elää Suomen maan lakien mukaan ja tehdä työtä Suomessa.

Kaksi poliisia lähti mukaan lennolle, kun hänet viime lokakuussa lennätettiin takaisin Beirutiin. Mutta uudet ongelmat olivat vastassa. Libanonin viranomaiset eivät tunnustaneet häntä Libanonin kansalaiseksi vaan palestiinalaiseksi. Pienen pallottelun jälkeen poliisien lyhyt aurinkoloma päättyi ja sama kolmikko, kaksi poliisia ja yksi vanki palasivat käännytettyinä takaisin Suomeen.

Nyt Karim on sijoitettu Helsingin säilöönottoyksikköön, joka on sama paikka kuin entinen Katajanokan keskusvankila. Paikka on käytännössä vankila nytkin. Sieltä ei pääse mihinkään. Ollaan monien lukkojen takana. Pääsimme yhdessä, tämän jutun kirjoittanut Reijo Katajaranta ja Karimin hyvin tunteva Tuija Hakkarainen haastattelemaan Karimia, mutta vasta sitten, kun "vanki" itse tiesi sanoa, keitä hänen vieraakseen tulee. Säilöönottokeskukseen mennessämme kaikki ylimääräiset tavarat piti jättää säilytyslokeroon. Esim. kameraa emme saaneet mukaamme, onneksi sentään kynän ja paperia, että haastattelu Karimin kanssa tuli mahdolliseksi.

Karimin selli oli hieman yli 10 neliömetriä sisustuksenaan vaatekaappi, pöytä, tuoli ja sänky eikä mitään muuta. Ikkunoissa oli kalterit niin kuin vankiloissa aina on. Harrastusmahdollisuuksia säilöönottoyksikön yleisissä tiloissa oli TV, pingispöytä ja pöytä-jääkiekkopeli. Monenlaista kielten sorinaa kuului tässä tilassa.

Kuvaavaa Suomen viranomaisten tavalle hoitaa asioita on, ettei Karim ole saanut nähtäväkseen yhtään niistä dokumenteista, mitä hänen suhteensa on päätetty. Myöskään viranomaisia edustava lakimies ei ole tehnyt mitään selventääkseen Karimille hänen oikeuksiaan puolustaa haluaan jäädä Suomeen. Käytännön tosiasia on, että pakolaisilla, jotka on pidätetty Katajanokalle, ei ole oikeutta saada lakimiestä pakolaisneuvonnalta. Heidän asiaansa hoitaa pelkästään poliisi ja poliisin asettamat lakimiehet oikeuden kanssa. Tällainen oikeuskäsittely ei takaa pakolaisen oikeuksia. Oikeushan on jo etukäteen päättänyt mita asiassa tullaan tekemään eikä siksi salli väliintulijoiksi ulkopuolisia puolueettomia asianajajia "asioita sotkemaan". Ei uskoisi, että näin voi olla asiat missään maassa, varsinkaan Suomessa, joka mainostaa itseään edistyksellisenä ja "sivistyneenä eurooppalaisena" maana.

Puolustaakseen itseään Karimin pitäisi tehdä turvapaikkahakemuksen sijasta oleskelulupahakemus, mutta miten hän sellaisen voisi tehdä, kun hän ei pääse Katajanokalta minnekään, eikä hänellä ole rahaa maksaa anomuksesta aiheutuvia maksuja, eikä hän vielä edes osaa lukea kaikkea, mitä anomuslomakkeessa suomeksi kysytään. Oleskeluluvan saaminen olisi paljon todennäköisempää kuin poliittisen turvapaikan saaminen. Viime vuonna turvapaikan hakijoita oli yhteensä 3129, joista turvapaikan sai vain 14 kiintiöpakolaista. Oleskeluluvan sen sijaan sai jo 577 henkilöä. Kielteinen päätös tuli 2312:n osalle. 431 hakemusta raukesi, koska hakijat päättivät itse palata takaisin kotimaahansa.

Karim El-Maanaki elää nyt kriittisiä aikoja; palautetaanko hänet lopullisesti takaisin Libanoniin vai sallitaanko hänen jäädä Suomeen. Aikaa päätökselle on kolme kuukautta. Se on se aika mikä, säilöönottoyksikössä yleensä vietetään.

Karim sanoo, että hän todella pelkää palauttamistaan takaisin Libanoniin. Tämä alue ei ole varsinaisesti sodassa, mutta Palestiinan tilanne on koko viimeisen vuosisadan pahin kriisipesäke maailmassa. Alueella on monenlaisia porukoita ja tahoja, eikä tarvita kuin että yksi tällainen katsoo Karimin maasta lähtemisen vaikkapa "epäisänmaalliseksi teoksi". Tämän jälkeen hänet mahdollisesti surmataan, tai hän vain "katoaa".

Karimin maastakarkoituspäätökselle ei ole perusteita. Se on seurausta Suomen nykyisestä talouspolitiikasta. Kun kaikkialta leikataan niin sitten myös vankeinhoidosta ja siirtolais-asioista. Karim uhkaa jäädä tämän politiikan yhdeksi uhriksi. Karimilla on Suomessa ystäviä. Häntä ei jätettäisi heitteille Suomessa. Ystäviensä luona hän voisi asua kunnes hän saisi itselleen oman asunnon. Myös työpaikka varmasti löytyisi, jos uusliberalistista politiikka ajava hallitus suostuisi yleensä työpaikkoja luomaan edes suomalaisille kanta-asukkaillekaan.

Suomen päättäjät: te ja kaikki monensorttiset vuorineuvokset, te olette sanoneet, että Suomi tarvitsee tulevaisuudessa työvoimaa. Hyvin sympaattisen oloinen Karim El-Maanaki, jolla ei ole minkäänlaista tahraa rikosrekisterissään, haluaa tehdä työtä Suomessa ja maksaa myös veroja Suomen valtiolle. Hän haluaa asua ja olla Suomessa, ei Libanonissa, jossa häntä uhkaavat monenlaiset vaarat. Antakaa Karim El-Maanakin jäädä Suomeen.

Reijo Katajaranta

Ahmedin kohtalo

Palestiinalainen Ahmed tuli Suomeen viime elokuussa. Myös hänet löysimme Katajanokan säilöönottoyksiköstä. Hän on nuoresta iästään huolimatta sydänpotilas, aivan tietämätön kohtalostaan, ja myös henkisesti loppu. Tuskin kukaan Suomessa edes tietää, että häntä on olemassakaan - suoraan lentokentältä "säilöön", ei puhelinta, ei mitään numeroa mihin soittaa ja pyytää apua. Hänellä ei ole ketään maailmassa. Hänen ei myöskään anneta puhua puolestaan. Hänen käsketään vain olemaan hiljaa ja antamaan lakimiehen hoitaa kaikki asiat.

Pari päivää tapaamisemme jälkeen tapahtui käänne huonompaan. Ahmed siirrettiin Pasilan poliisitaloon odottelemaan kohtaloaan. Joulukuun 10. hänet karkotettiin Saksaan, joka todennäköisesti karkottaa hänet edelleen Lähi-Itään; siis vankilakierros EU-maissa ja takaisin samaan vaaralliseen tilanteeseen mistä lähti. Mikään taho ei tehnyt yhtään mitään. Pahin pettymys oli Amnesty International (Ruotsi). He vastasivat, että olemme aivan turhaan huolissamme. Heidän mielestään Katajanokan vankila edustaa hyvää humanitaarista toimintaa. Toivottavasti he itse saavat joskus tilaisuuden nauttia moisesta humanitaarisesta kohtelusta omalla kohdallaan.

Toivottavasti tämä ei jää tähän. Ahmed ei saanut nähdä Suomesta muita maisemia kuin Katajanokan vankilan ja Pasilan eristyskopin. MIKSI?

Lääkärietiikkaa vai lääkärimafiaa

Potilaiden hoitovirheet ovat nousseet julkisuudessa yhä useammin puheen aiheeksi. Yksi niiden ilmeinen syy on, että sairaaloiden työskentelyolosuhteet on ajettu yhä ahtaammalle. Lääkärikuntaa ei hoitovirheistä saa kokonaisuudessaan syyttää, mutta tilanne synnyttää myös lääkäreitä, jopa kokonaisia sairaaloita, joissa hoitovirheet salataan ja jätetään niiden uhrit heitteille.

Organisaation Uhrit ry on osoittanut ahkerasti mieltään potilaan oikeuksien puolesta. Viimeksi mieltä osoitettiin Mikkelissä, joka komeilee hoitovirhetilastojen kärjessä. Kun laki potilaan oikeuksista astui voimaan 10 vuotta sitten, sen tarkoitus oli parantaa potilaan asemaa. Vaan miten kävi?

Lääkärit viis veisasivat koko laista. Organisaation Uhrit ry onkin ehdottanut eduskunnalle sanktiojärjestelmän luomista lain toteuttamiseksi. Myös valvontaa on lisättävä sekä potilasasiamiesjärjestelmää kehitettävä. Ei voi olla oikein, että potilasasiamiehen virkaa toimittaa sairaalan sisältä valittu henkilö, esim. lääkäri, jonka jääviys on ilmiselvää. Mikkelissä sairaalan hallituksen puheenjohtaja toimii potilasasiamiehenä terveyskeskuksessa ja sairaalassa pelkkä sosiaalityöntekijä. Mikkeliläiset ovatkin kokeneet järjestelmän todella puutteelliseksi ja epäoikeudenmukaiseksi. Potilasasiamiehet on velvoitettu tiedottamaan laista, mutta näin ei tule tapahtumaan ennen kuin saamme ulkopuolisen työntekijän, joka oikeasti edistää lain toteutumista. Potilasliiton roolia Suomessa tulee myös uudistaa. Potilaat tarvitsevat neuvojen lisäksi lakimiehen apua ja kirjallisten kantelujen laatijaa.

Potilaan oikeusturva hoitovirheen sattuessa on todella surkea. Kriisiapua ei ole, potilasasiakirjat ovat usein puutteellisia ja virheellisiä sekä todistusaineistoa katoaa. Ns. asiantuntijalääkärien lausunnot ovat puolueellisia, sillä muuten ei ole selitettävissä se tosiseikka, että hoitovirheistä korvataan vain n. neljäsosa.

Mikä on hoitovirhe? Se on virhe hoidossa, jonka seuraukset ovat potilaalle yhtä vakavat kuin onnettomuuteen joutuneille. Hoitovirhepotilaat vaan jätetään heitteille. Yhdistyksemme onkin perustettu tuomaan julki tätä epäkohtaa. Virheet on reilusti myönnettävä, korjattava ja korvattava. Tänä päivänä käytäntö on, että mitään ei myönnetä, mitään ei korjata korvauksista puhumattakaan. Ja kaikki perustuu sairaaseen terveydenhuoltomme asenteeseen, joka jatkuessaan on kallista yhteiskunnallemme. Nämä potilaat työllistävät vuosikausia eri viranomaisia ja lopuksi heidät vielä leimataan mielenterveysongelmaisiksi.

Hoitovirhe ei ole potilaan vika vaan merkki siitä, että potilaslainsäädäntöä ei ole noudatettu.

Inka Svan
OUH ry puheenjohtaja

Terveydenhoidon anoreksia HUS-alueella jatkuu

HUS:in hallitus esitti Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirille esitettyyn budjettiin 20 miljoonan euron lisäystä. Johtajalääkäri Jaakko Karvosen mukaan: "Jos hoidon tason halutan säilyvän, rahamäärän pitäisi kasvaa kuusi prosenttia vuodessa." Myös HUS:in henkilökunta, joka kokee sairaaloiden paineet välittöminä, vaati ennen HUSin valtuuston 11.12. kokousta voimakkaasti lisää rahaa terveydenhuollon budjettiin kannattamalla hallituksen suunnittelemaa budjetin lisäystä. Heidän mukaansa "kuntatilaukset ovat jälleen edellisvuotta alhaisemmat. HUS:in hallitus on ymmärtänyt rahan riittämättömyyden ja vastuullisesti rakentanut "harmaan laatikon" eli 20 miljoonan ylityksen suunniteltuun budjettiin. Tämän jälkeenkin budjetti alittaa vuoden 2003 toteutuman."

Budjettikiista ratkaistiin HUS:in valtuustossa 11.12.03. Virkamiehet olivat rakentaneet terveydenhuollon budjetin HUS:in jäsenkuntien alimitoitettujen tilausten mukaisesti. Ja kun kaikki jäsenkunnat omissa budjeteissaan karsivat terveydenhuollon menoja, myös HUS:in budjettiesityksestä tuli alimitoitettu. Tähän epäkohtaan HUSin henkilöstö siis halusi 20 miljoonan euron lisäyksen. Saamatta jäävä raha merkitsee henkilökunnan vähennyksiä, jotka ensimmäisenä osuvat määräaikaiseen henkilöstöön. Henkilöstön tiedotteen mukaan: "HUS:in työntekijöistä noin neljäsosa on määräaikaisessa työsuhteessa. Aikaisemmat säästövuodet ovat tehostaneet toimintaa jo äärirajoille. HUS:in taloutta ei ratkaista kilpailuttamalla toimintoja tai ulkoistamalla palveluja eikä työtahtia kiristämällä. Hyvään lopputulokseen tarvitaan jokaista HUS:laista ja kaikkia ammattiryhmiä – myös määräaikaisia."

Kokoomus ja Vihreät kaatoivat lisäyksen

Valtuuston kokous 11.12. ei kuunnellut terveydenhoidon ammattilaisten vetoomuksia, vaan lähinnä Kokoomuksen ja Vihreiden esityksin ja äänin päättivät pitää kiinni mm. jäsenkuntien alimitoitettuihin tilauksiin perustuvasta terveydenhoidon budjettilinjasta. Lisää rahaa terveydenhoitoon ei siis herunut. Lisärahalla olisi saatu noin 5500 hoitojaksoa, 4700 hoitopäivää ja 14000 avohoitokäyntiä.

Kuin pisteeksi iin päälle valtuusto hyväksyi Kokoomuksen lisäponnen, joka sitoi HUS:in kädet hyväksyttyyn säästöbudjettiin. Sen mukaan kunnilta perittävät hinnat eivät ensi vuonna saa nousta yli kolmea prosenttia tämänvuotisista ja palveluiden laadun on säilyttävä.

Merkillisiä aikoja

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry on toiminnassaan kiinnittänyt huomiota moneen niin historialliseen kuin nykypäivän asiaan.

Äskettäin ilmestyi Elina Sanan kirjoittama kirja nimeltään Luovutetut. Tuo kirja valottaa kuinka maastamme luovutettiin viime sodan aikana ihmisiä fasistisen Saksan Gestapolle. Kirja toi julkisuuteen maamme lähihistoriasta erään synkän tapahtumasarjan. Tapahtumasarjan, jota ei virallisesti maassamme ole tunnustettu. Se on vain ollut historian valkoinen läiskä vai pitäisikö - sanoa musta aukko. Näyttäisi siltä, että asia on tullut monelle yllätyksenä. Eräät Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n perustajajäsenet tiesivät niistä asioista. He tiesivät varmasti monesta muustakin asiasta, joista maamme virallinen historiankirjoitus haluaa vaieta.

Miten muutamat, vanhat jo edesmenneet toverit, saattoivat tietää muun muassa näistä Gestapolle tapahtuneista luovutuksista? Heidän tietonsa perustuivat pitkälti toimintaan maanalaisessa vastarintaliikkeessä. Muutamia heistä toimi esimerkiksi pääsääntöisesti maassamme olevaa saksalaista armeijakuntaa vastaan. Nuo toverit eivät puhuneet sodan jälkeen teoillaan, ehkä suojatakseen meitä ja muita. Jotain kuitenkin aina silloin tällöin heidän huuliensa välistä tihkui meidän nuorempien korville.

Lähinnä merimiesten keskuudessa eläneen vastarintaliikkeen toverit, tiesivät yhtä ja toista Suomen ja Saksan välisistä kuljetuksista. Todennäköisesti he jopa onnistuivat pelastamaan muutamia ihmisiä varmalta tuholta. On tervetullutta maamme poliittisen johdon taholta, että asia on päätetty selvittää. Asian selvittäminen on kieltämättä näin pitkän ajan jälkeen vaikea tehtävä. Asian selvittäminen on annettu professori Heikki Ylikankaalle, toivomme hänen onnistuvan vaikeassa selvitystehtävässään.

Tämäkin asia olisi ollut suotavaa selvittää aikanaan eikä vasta nyt myöhemmin. Ja mieluummin ennen kuin maailmanlaajuisesti natsirikoksia selvittävä säätiö puuttuu asioiden kulkuun. Toivottavasti tässä yhteydessä laajennetaan tutkimuksia tarpeeksi paljon ja selvitetään muun muassa monen suomalaisen merimiehen kohtalokkaat internoinnit toisen maailmansodan aikana niin Saksassa kuin Englannissa ja muuallakin.

Sanotaan, että historia toistaa itseään aina uudelleen ja uudelleen. Näin näyttäisi äkkiseltään katsottuna monesti tapahtuvankin. Toivottavasti ei tämän päivän perustuslain muutokset toista tuota aikaisempaa tapahtumasarjaa. Ollaanhan maamme perustuslakia muuttamassa suuntaan, joka sallisi maamme kansalaisten luovuttamisen toiseen maahan sen maan rikoslainsäädännön perusteella.

Entäpä millä estetään maamme kansalaisen luovuttaminen sieltä kolmanteen maahan. Eräät kansanedustajat ovat hurskastellen vaatineet lain perusteluihin selvää kieltoa luovutuksesta kolmanteen maahan. Hyvä niinkin, mutta ainoa tapa käytännössä estää tuo luovutus kolmanteen maahan on pitää nykyinen perustuslaki muuttamattomana voimassa.

En voi ymmärtää, mitä varten maamme kansalaisia pitäisi luovuttaa toiseen maahan toisen maan lainsäädännön perusteella? Ajatellaanpa nyt esimerkiksi tapaus, että jossain Euroopan maassa olisi sodan vastustaminen kriminalisoitu. Voidaanko silloin esimerkiksi vaatia maamme kansalaisen luovuttamista ulkomaille tuomittavaksi jos vastustamme tuota lainsäädäntöä? Tänään tuo ei ole mahdollista, mutta huomenna se saattaa olla perustuslakiin tehtävän muutoksen nojalla mahdollista. On muistettava, että perustuslain ja muun lainsäädännön noudattaminen ja tulkinta on vain ja ainoastaan vallassa olevan kädessä. Historiassa on liian monta opetusta, että tarpeen vaatiessa on lakeja tulkittu miten se on kulloistakin hallitsijaa miellyttänyt.

Otetaanpa kotomaastamme esimerkki hiljakkoin tapahtuneesta maamme lakien tulkinnasta. Helsingin Sanomissa oli 9.11.2003 uutinen niin sanotusta Kotkassa toimineesta Punaisesta talosta. Edellä mainitun lehden yleisön osastolla asianajaja Markku Fredman puuttui kriittisesti poliisin käyttämiin pakkokeinoihin. Pakkokeinoja tässä tapauksessa olivat telekuuntelu ja televalvonta.

Markku Fredmanille vastasi muutama päivä myöhemmin rikosylikomisario Keijo Kolsi. Kolsi oli toiminut em. rikosjutun tutkinnanjohtajana. Otan tähän suoran lainauksen Keijo Kolsin kirjoituksesta Helsingin Sanomien yleisön osastolla: "Fredman kirjoittaa, että laki ei salli puhelinkuuntelua paritusrikosten tutkinnassa ja toteaa, että pakkokeinon kontrolli on pettänyt, koska tuomioistuin on myöntänyt kuuntelulupan. Kontrolli ei ole pettänyt. Käräjäoikeus myönsi telekuunteluluvan epäillyn törkeän huumausainerikoksen tutkintaan. Tämän tutkinnan yhteydessä tuli laillisesti hankittua näyttöä myös paritusrikoksista, joita tutkittiin ns. Punaisen talon juttuna."

Niinpä niin. Epäillään törkeätä huumausainerikosta ja kuullaan jotain muuta. Uskoo ken uskoo enää poliisin vilpittömyyteen.

Aikoinaan, 1960-luvulla, kun me silloiset nuoret vastustimme rukouslauantaiden viettoa, kohtasimme poliisiviranomaisten taholta Helsingin Espan puistossa pamppua ja muita kasvattavia menetelmiä. Näiden niin sanottujen punaisten lauantaiden viettämisen kylkiäisenä syntyi maamme viranomaisten keskuudessa eräs tärkeä periaate, periaate joka sulkee pelastusviranomaiset järjestyksen ja kurinpitokoneiston ulkopuolelle. Tuo periaate syntyi kun eräs nimismies innostui hajottamaan nuorten rukouslauantaitilaisuuden paikallisen VPK:n paloruiskujen voimalla. Tapahtumien jälkiselvittelyssä syntyi ministeriön johdolla periaate, että pelastusviranomaisia ei saa käyttää mellakkapoliiseina. Kielto perusteltiin ajatuksella, että pelastusviranomaisiin täytyy pystyä luottamaan joka hetki ja kaikissa olosuhteissa, että he toimivat humanitäärisistä lähtökohdista.

Tuo edellä mainittu luottamus pätee myös sairaanhoitohenkilökuntaan. Äskettäin Maasta karkotetun ukrainalaisperheen huumaamisjutussa on tapahtunut pahin mitä voi tapahtua. Voiko tavallinen ihminen luottaa poliisivankilan sairaanhoitohenkilökunnan vilpittömyyteen. Tuohon edellä mainittuun periaatteeseen, että henkilökunta toimii joka hetki ja kaikissa olosuhteissa puolueettomasti, humanitäärisistä lähtökohdista eivätkä ole osa väkivaltakoneistoa. Tuossapa on kysymys ratkaistavaksi. Tässä ei auta nyt edes ministeriöiden ja poliisiviranomaisten selitykset kuinka sairaanhoitaja on toiminut lääkärin ohjeiden mukaan.

Oma kysymyksensä on, että miksi tuon perheen palauttaminen oli maamme viranomaisille niin tärkeä, että konstilla millä tahansa se oli saatava pois maastamme.

Toivotan kaikille lukijoille niin omasta kuin Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n puolesta oikein rauhallista joulun aikaa ja hyvää valoisampaa uutta vuotta. Tehkäämme vuodesta 2004 muutoksen vuosi.

Timo Kangasmaa

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

EU-sadut jatkuvat

Ennen EU-kansanäänestystä maamme parhaat satusedät ja tädit ylittivät usein itsensä koettaessaan saada suomalaiset äänestäjät EU:n kannalle. Kenellä on tallessa tuon aikuisia brosyyreja voi huvittaa lähimmäisiään antamalla luettavaksi lehtiä ja mainoksia. Mitkä lupaukset olivatkaan sieltä mielikuvitusmaailmasta parhaimmistoa? Valinta on runsauden takia vaikeaa, mutta lienee tuo EU:n tuoma 100.000 uutta työpaikkaa yksi.

Kyseinen luku on jollain tavoin muuttunut perinteeksi. Kaikeksi muuksi paitsi Rooman paaviksi pyrkivä Lipponen lupasi tuon määrän ja uusi pääministeri ei halua olla Paavoa huonompi. Ehkä toiseksi paras oli erään SAK:sta suojatyöpaikan saaneen aytoimitsijan lausunto: Sota on EU:n liittymisen vaihtoehto. Tiettävästi ko. henkilöä ei ole vieläkään toimitettu lääkärin vastaanotolle.

Jo ennen kansanäänestystä näytti norjalaisten mukaantulo mahdottomalta. Siksi Norjaa kohtaan ladeltiin karmeita uhkakuvia EU:n ulkopuolisesta elämästä. Lähinnä luvassa oli vain nälkää ja kurjuutta. Norjalaisten kalanjalostustehtaiden piti siirtyä Utsjoelle. Kyselin paikkakunnalla käyneiltä montako tehdasta on tullut Utsjoelle. Yhtään ei kuulema. Yksityiset ja eräät kirjoittajatiimit vaan jaksavat kertoa Norja-satuja edelleen. Ellemme olisi EU :ssa sinnittelisimme olemattoman pienellä kotimarkkina-alueella. Näinkö on Norjassa? Suuresti epäilen. Maailman kansoista on suurin osa ulkopuolella eeuun ja kauppa käy silti. Jos Suomessakin tehdään laadukkaita ja hintakilpailukykyisiä tuotteita niin varmasti kelpaavat maailman markkinoille.

Kun edellä mainittu kansanäänestys oli pidetty jo edellä mainittu ei-paaviksi pyrkivä mies lausahti ytimekkäästi: Nyt loppui isäntien uho. Tämä oli kiitos Esko Aholle ja Heikki Haavistolle joiden ansiosta olemme osan kansaa ylistämässä ja osan kansaa kiroamassa EU:ssa.

Joku voi kuvitella maatalouden tukemisen loppuneen Suomessa EU:n myötä. Kävi päinvastoin Nyt tuemme jopa Etelä-Euroopan oliivinviljelijöitä, joille EU-byrokraattien pettäminen on taiteenlaji. Ensi kesän EU-vaalissa voitaisiin kysyä suomalaisilta: Haluatko Suomen eroavan EU:sta? Silloin minäkin menisin uurnille. Jonkun mielestä kansanedustajien pitäisi päättää ns. tärkeistä asioista. Tämä perustunee lapselliseen uskoon kansanedustajan suuremmasta älystä meihin rupusakkilaisiin verrattuna. Kansanedustajan älykkyysosamäärää ei tutkita, riittää kun on omaa tai vierasta rahaa vaalitaisteluun ja julkisuutta vaikka käräjillä hankittua. Nykymaailmassa on huumoria turhan vähän. Minulle EU on ehtymätön huumorin lähde.

Reino Welling
Jämsänkoski

Tarvitaanko Suomeen uusi työväenpuolue?

Keväällä pidettyjen eduskuntavaalien ja äskeisten HOK- Elannon vaalien tulokset osoittivat jälleen, että ne voimat, jotka pyrkivät hakemaan nykyisen uusoikeistolaisen politiikan vastaisista lähtökohdista yhteiskuntapolitiikan muutosta, eivät ole kyenneet parantamaan asemiaan. Eduskuntavaaleissa tähän eivät kyenneet erillisinä esiintyneet KTP (0,1%) ja SKP (0,8%) eikä myöskään erilaisten EU:n vastaisten järjestöjen liittona esiintynyt Muutosvoimat Suomi (0,4%). Samaten HOK- Elannon vaalien osalta voidaan todeta, että vaaliliitot, joissa kommunistit olivat mukana, jakoivat lähes pelkästään entisten kommunistien perintöääniä. Tällä kannatuksella ei yhteiskuntakehitystä käännetä muutosuralle.

Viime vuosisadan alussa työväenliikkeen nousu ja poliittisen vaikutusvallan kasvu johtui siitä, että työväenliike pystyi kokoamaan suuria joukkopuolueita kuten Sosialidemokraattinen puolue 1900-luvun alussa ja SKDL toisen maailmansodan jälkeen. Silloin näiden puolueiden toimesta saatiin suuria yhteiskunnallisia uudistuksia aikaan, koska ne osasivat erottaa kapitalistien ja työväenluokan edut toisistaan.

Työväenliikkeen kokema tappio toisaalta 1990-luvulla ja sen jälkeen taas ei ole johtunut siitä, etteikö entisillä työväenpuolueilla SDP:llä ja Vasemmistoliitolla olisi ollut riittävästi kokoa; työväenliikkeen saavutusten menettäminen on johtunut siitä, että nämä puolueet ovat unohtaneet perimmäisen tehtävänsä, kun ne ovat liittyneet porvariston rinnalle nykypolitiikan tukijoiksi yhteiskunnan valtapuolueina.

Näiden perinteisten työväenpuolueiden vasemmalla puolella on aito työväenliikkeen etuja ajava oppositio, mutta se on pirstoutunut pieniksi ryhmiksi, joista yksikään ei kykene nykyisissä oloissa yksinään muodostumaan todelliseksi oppositioksi nykyiselle kapitalismille.

Me Kansan äänen julkaisijajärjestöjen (EU:n vastainen kansanrintama, Kommunistien liitto ja SFT) ympärille keskittyneet voimat olemme jo pitkään esittäneet, että nykyistä uusoikeistolaista, imperialistista EU- ja NATO- suuntausta vastaan tulee kehittää voimakas demokraattinen yhteisrintama. Tämä ajatus perustuu kommunististen ja työväenpuolueiden vuosikymmenten kokemukseen kapitalisminvastaisesta luokkataistelutaktiikasta. Sen ensimmäisenä päämääränä tulee olla kapitalismin demokratisoiminen ja suurpääoman eristäminen. Tämän mukaisesti olisi koottava yhteen kaikki ne voimat, jotka näkevät ensisijaiseksi tavallisen kansan aseman parantamisen ja nykyisen röyhkeän ihmisiin kohdistuvan riiston lopettamisen

Olemme todenneet, että perinteiset kommunistiset puolueet eivät pirstaloituneina monestakaan syystä johtuen voi yksin suorittaa tätä tehtävää, mutta kommunistit ovat kyllä keskeisessä asemassa tämän tehtävän organisoimisessa. Tällainen organisaatio ei korvaisi kommunistista puoluetta, jollainen on kaikissa olosuhteissa tarpeen marxilaisen yhteiskuntapolitiikan ja teorian tutkijana ja soveltajana.

Tällä hetkellä eri puolilla maailmaa monien pienten kommunistipuolueiden ongelma on siinä, että ne eivät tunne kommunististen ja työväenpuolueiden meille perinnöksi jättämää luokkataistelutaktiikkaa. Myös meillä Suomessa KTP keskittyy vain oman profiilinsa nostamiseen. SKP antaa itsestään kuvaa demokraattisena joukkoliikkeenä, mutta niin, että SKP pyrkii itse olemaan demokraattinen joukkoliike.

Muutosvoimat Suomi perustettiin erilaisten järjestöjen yhteistyöjärjestöksi, mutta Muutosvoimat Suomen ongelma on edelleenkin siinä, että se ei ole ollut kovinkaan laajapohjainen.

Antimonopolistinen rintama tarvitsee tuekseen vahvan panoksen työväen suunnasta. Meillä ei ole tällä hetkellä laajaa työväenluokan kannatusta nauttivaa työväenjärjestöä/puoluetta, joka suuntautuisi nykyisen politiikan muuttamiseen ja yhteiskunnan demokratisoimiseen. EU:n vastainen liike on siinä mielessä lähellä tällaista tavoitetta, että nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan muuttaminen on sama asia, kuin EU:n hajoaminen. Mutta EU:n vastainenkaan liike ei kykene profiloitumaan laajaksi työväenliikkeeksi.

Siksi viime aikoina on monissa yhteyksissä herätetty esiin kysymys, että tulisiko meille luoda työväenjärjestä/työväenpuolue, joka ottaisi tehtäväkseen nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan muuttamisen ja demokratisoimisen työväenluokan lähtökohdista. Ohjelmaltaan tällaisen puolueen tulisi olla sellainen, että sen sisään mahtuisivat kaikki kommunistit ja kaikki palkansaajien lähtökohdista todellista muutosta haluavat yhteiskunnalliset voimat. Lähtisimme ikään kuin hakemaan vauhtia sieltä Suomen Työväenpuolueen alkulähteiltä.

Tähän kysymykseen pyydämme lukijoidemme mielipiteitä, jotka pyrimme mahdollisuuksien mukaan julkaisemaan Kansan äänessä. Lähettäkää tätä koskevat mielipiteet ja kirjoitukset os. Kansan ääni, PL 780, 00101 Helsinki

Toimitus

Aaveita Euroopan yllä.

Jo 1800-luvulla olivat kommunismin aaveet vieneet yöunet monilta kapitalisteilta ja feodaaliherroilta. Nykyisin on sosiaalifoorumeita ja paikallisia mielenilmaisuja työpaikkojen, sairaaloiden ja koulujen lopettamisesta muun muassa. Köyhäinhoitolait tai pikemminkin käytäntö ovat saaneet aikaan levottomuuksia.

Kuten jo 1800-luvulla todettiin, niin kehitys ei pysähdy kapitalismiin, vaan on pitävästi todistettu, että sosialismi seuraa kapitalismia. Samoin kuin 1800-luvun levottomuudet ennakoivat tulevia mullistuksia yhteiskuntaelämässä, niin nykyiset mielenilmaisut ovat alkusoittoa tuleville muutoksille.

Mitä sitten vielä puuttuu? Aivan samat tekijät kuin yli sata vuotta sitten, poliittinen järjestäytyminen. Vasta perustettu Kommunistien liitto voisi olla ehkä alku uuteen aikakauteen. Liitossa ei ole sisäisiä jännitteitä, kuten monissa vasemmistoryhmissä on tänä päivänä. Siellä ei ole sukupolven vaihtumisongelmia.. Alku on tietysti hankala, mutta omat kokemukseni katutyöstä viittaavat siihen, että kasvupohjaa on olemassa, niin Suomessa kuin Ruotsissakin.

EU on luonut sen perustan, jonka vastustamiselle voidaan luoda pohja laajalle yhteisrintamalle ja kommunistien aktiivinen taistelu tulee varmasti näkymään myös parantuneessa poliittisessa järjestäytymisessä.

Marraskuun lopussa on ollut laajoja kansanliikkeitä pitkin Eurooppaa sosiaalisesta alasajosta. Itse olen todennut niitä Tukholmassa erikoisesti sairaanhoidon supistuksia vastaan ja Helsingissä palvelutalojen yksityistämistä vastaan. Joten käyttäisin Mark Twainin kuulua sanontaa, että huhut hänen kuolemastaan ovat ennenaikaisia, niin myöskin huhut kommunismin kuolemasta ovat taatusti ennenaikaisia. Jo yli sata vuotta sitten todettiin, että tuotantotapa määrää työväenluokan järjestäytymisen. Kun kaikki on yksityistetty ja kaikki yritykset ulosliputettu, niin siinä ei sitten auta paljoakaan Lipposen ja Halosen kriisinhallintajoukot tulipa ne nyt sitten Natosta tai EU:sta. Nälkää ei voi poistaa aseilla.

Wäinö Pietikäinen

Älkäämme suostuko alistaviin menetelmiin

Kapitalisti sanoo perusteluinaan omalle vallalleen, "että parempien voidessa hyvin, niin kaikki me voimme silloin paremmin". Tämä väitehän sisältää juuri tämän tärkeän viestin, että "ME" kapitalistit olemme niitä hyviä, jotka luomme työpaikkoja, ja siis sitä hyvinvointia. Ja juuri tähän kohtaan tulee vastaisku suunnata, sillä tämä valhe tulee paljastaa, jossei muuten niin tankkaamalla sitä miljoonakertaa, niinkuin on tankattu ulkoa uskonnon ja yhteiskuntaopin läksyjä.

Sosialidemokraatti näkee tämän saman kysymyksen kapitalistin kanssa samalla tavoin, mutta hän näkee siinä myös oman dyykkaajan paikkansa!!

Suomi sanoo EU:ssa, sakotetaan näitä parempia, Saksaa ja Ranskaa, mutta tässä logiikka siis petää. Saksaa ja Ranskaa tulee sensijaan tällä kappitalistisella logiikalla tukea saavuttamaan vahvempi asema, niin mekin voimme jälleen paremmin. Mutta kuinka tämä väite käytännössä siis toteutuisi, sitä ei enää kerrota.

Mitenkä tämä kapitalistinen logikka korreloi kapitalistisen Suomen esiintymistä, meidän vaatiessamme EU:n määriämiä alijäämä sakkoja maksuun, ko. mailta??

Tämähän on muuten sitä sama dyykkaamis logiikka, joka tässä toimii... me luomme hyvinvoinnin ja meidän murusista sinun Suomi tulee myös elantosi saada, muutoin et saisi sitäkään!!

Älkäämme siis herraparatkoon suostuko alistaviin menetelmiin, vaan paljastetaan ne ja kerrotaan kaikkille ystävillemme.

Hannu Rainesto

Maahan kunnon yleislakko!

Päivän työnseisaus on pelkkää kosmetiikkaa, jolla tuskin saavutetaan mitään. Säästöt ja leikkaukset jatkuvat irtisanomisineen ja rosvokapitalistit nauravat. Pitkäaikaistyöttömille on luvassa vain harmaita hiuksia. EU:n rosvoparonit tarvitsevat halpatyövoimaa ja tarjoavat viihdettä sekä kosmetiikkaa passivoituneelle orjakansalle. Pudotuspeli työpaikoilla kilpailuttaa työntekijöitä, eikä vanha kunnon toveruus ja henki elä. Pankaa itsenne likoon toistenne puolesta pelkäämättä oman työpaikkanne menettämistä. Työtä ei ole haluttu jakaa eikä työaikaa lyhentää. Pätkätyö ei ratkaise mitään, eikä kuntouttava työtoiminta ole juuri muuta kuin härnäämistä. Työstä oikea palkka ja sijoittajat ja keinottelijat aisoihin, jotka eivät päivääkään ole työtä tehneet.

Uuden vuoden toivotuksin
nimim: Nukkumatti

Tukea Kansan äänelle

Hannu Kautto, 40,00e; Tarja Männikkö 18,00e; Esko Auervuolle 21,25e; Heikki Männikkö 12,00e; Pentti Auervuolle 10,50e; Timo Nieminen 24,00e; Kalevi Wahrman 5,00e; Reijo Katajaranta 10,00e; Vili Lehtoranta 3,00e, Paavo Junttila 25,00e; Armeijaton Suomi 130,00e; Vuokko Kangas 3,00e; Flikka Haagasta 8,00e; Hannele Salava 3,00e; Kartanon herra 3,00e; Lipaskeräyksestä tilittänyt Wäinö Pietikäinen 69,90e.

OKO 554114-227966

Kansan äänen julkaisujärjestöjen jäsenet kävivät 6.12. jälleen kerran Eläintarhassa sijaitsevalla Valtakunnallisella punaisten muistomerkillä. Tilaisuudessa puhunut SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa sanoi muistomerkillä mm. seuraavaa:

"Tiedämme kaikki, ja jokainen meistä on tavalla tai toisella saanut tuntea nahoissaan, mitä maamme siirtyminen eurotasavallaksi on merkinnyt. Liittämällä maamme osaksi EU: n rahaliittoa luovutettiin siinä yhteydessä maamme taloudellinen itsemääräämisoikeus ulkomaille. Euroon liittymisen myötä näyttää jääneen ainoaksi mahdolliseksi keinoksi säädellä kilpailukykyä tekemällä työttömiä ja alentamalla palkkoja. Samanaikaisesti kun tuotantolaitokset omistava kansallinen ja ylikansallinen pääoma kerää maastamme ennätysvoittoja. Eli työssä olevan työläisen selkänahasta nyljetään yhä suurempia voittoja hiostuksella, matalapalkkaisuudella, pätkätöillä, pelolla joutua työttömäksi jne.

Saman aikaisesti puretaan sosiaaliturvaa kaikilla sen sektoreilla sekä nostetaan eläkkeelle siirtymisikää.

Suunta on kohti alastonta kapitalismia, kapitalismia, jossa työläisestä puristetaan kaikki mehut ulos. Ja mehun puristamisen jälkeen nakataan tuo työläinen, kuin tyhjäksi puristetun hedelmän kuoret roskatunkiolle kaikkensa antaneena, roskatunkiolle, ilman mitään sosiaali- tai muuta turvaa.

Tähänkö tasavallassamme ollaan todella menossa? Ikävä kyllä kaikki valtiovallan toimenpiteet viittaavat siihen suuntaan.

Maamme ammattiyhdistysliike, jonka pitäisi olla työväenluokan edustaja ja taistelija, on tällä hetkellä täysin hampaaton. Tässä tilanteessa ei riitä jotkut SAK: n johdon esittämät keskustelut isäntien kanssa, ei varsinkaan keskustelut, jotka käydään periaatteella, että elkää nyt hyvät isännät tehkö lisää työttömiä.

On ryhdistäydyttävä ja astuttava taistelun tielle, jossa kamppaillaan maamme irti taloutemme tuhoavasta rahaliitosta. Maamme itsenäisyytemme on palautettava irrottautumalla EU:sta sekä maamme on pidettävä irti kaikista sotilasliittokytkennöistä."

Kansan äänen toimintakalenteri vuodelle 2004

Kansan ääni ja KTP:n Helsingin piirineuvosto tulevat toimimaan vuonna 2004 seuraavan suunnitelman mukaan. Esitettyihin päivämääriin saattaa tulla muutoksia ja monet vielä päätöksiä vailla olevat asiat, kuten EU- ja kunnallisvaalit, tulevat lisäämään uusia päivämääriä toimintakalenteriin.

Helsingin Lähiradio kahden viikon välein:	Kansan äänen valmistuminen Yht. 6 numeroa	piirineuvosto 6 kokousta
- 14.01.2004	- nro 1: ma 23.2.2004	- ma 16.2.2004
- 28.01.2004	- nro 2: ke 14.4.2004	- ke 14.4.2004
- 11.02.2004	- nro 3: ma 31.5.2004	- ma 24.5.2004
- 25.02.2004	- nro 4: ma 23.8.2004	- ma 16.8.2004
- 10.03.2004	- nro 5: ma 4.10.2004	- ma 27.9.2004
- 24.03.2004	- nro 6: to 16.12.2004	- ke 8.12.2004
- 07.04.2004		
- 21.04.2004		
- 05.05.2004		
- 19.05.2004		
- 20.06.2004		
- 16.06.2004		
- Kesätauko		
- 11.08.2004		
- 25.08.2004		
- 08.09.2004		
- 22.09.2004		
- 06.10.2004		
- 20.10.2004		
- 03.11.2004		
- 17.11.2004		
- 01.12.2004		
- 15.12.2004		
- 29.12.2004		

Helsingin Lähiradion lähetykset taajuudella 100.3 MHz tulevat joka toisena keskiviikkona kahden viikon välein klo 19-19.30.

Kansan ääni taitetaan valmiiksi taulukossa esitettynä päivänä. Lehteen tulevan materiaalin tulisi olla n. 5 päivää aikaisemmin toimituksella.

Piirineuvoston kokoukset pidetään kalenterin osoittamana päivänä klo 18.00 Heikki Männikön kotona.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja SFT:n kokouksista ja toiminnasta ilmoitamme erikseen.

SFT toimii

SFT järjestää opinto ja jäsentilaisuuden Hermannin kerholla, Hämeen-tie 67 lauantaina 17.1. klo 13.00

SFT järjestää Luokkasodan syttymisen merkeissä muistokäynnin Malmin hautausmaalla su 25.01.-04, jossa laskemme kukat punaisten ja viime sodassa teloitettujen muistomerkeille. Kokoontuminen klo 11.00 Malmin hautausmaan portilla.

SFT järjestää muistokäynnin Eläintarhan valtakunnalliselle punaisten muistomerkille ti 27.01.04 klo 17.00. Muistakaa ottaa järjestöliput mukaan.

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

keskiviikkoisin klo 19.00-19.30

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

JULKAISIJAT: Kommunistien Liitto ry, EU:n Vastainen Kansanrintama ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966
PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp
www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistit ry
http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Säköposti: kominf@kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 66, 00841 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan äänen puurojuhla

Hermannin kerolla , Hämeentie 67 perjantaina 29.12.2003 klo 18.00

Avaus ja juonto: Pekka Tiainen
Puuropuhe: Timo Kangasmaa
Menneen vuoden kronikka: Reijo Katajaranta

Konnakööri esiintyy
Runonlausuntaa Bertta Laine
Glögiä, kakkukahvit, tinanvalantaa, arpajaiset yllätysohjelmaa

TERVETULOA!
Järjestää Kansan äänen julkaisujärjestöt

Arnold Schwarzenegger - uusi takaisku demokratialle Yhdysvalloissa

Arnold Schwarzenegger on ns. toimintaelokuvien filmitähti, mutta politiikassa hänen asiantuntemuksensa lienee varsin olematon. Lihaksiaan hän on kasvattanut doping-aineilla. Kysyä sopii, pärjääkö hän pillereiden avulla myös politiikassa. Ainakin kapitalistipiirit USA:ssa uskovat Isoon Arskaan aivan kuten uskoivat aikoinaan Ronald Reaganiin.

Kalifornian kuvernöörinvaaleissa vei suurimman osan huomiosta - ja äänistä - osavaltion seuraava johtaja vuosiksi 2003-2006, uusi kuvernööri, Hollywoodin väkivaltaviihteen kuningas, Arnold Schwarzenegger. Tämän voitto ei kuitenkaan ollut spontaani kansannousu demokraattihallintoa vastaan, vaan vuoden 2002 vaalien häviäjien vastaisku, jossa demokratian kannalta käytettiin äärimmäisen kyseenalaisia keinoja.

Kyseessä oli käytetty mahdollisuus vaaleilla valitun kuvernöörin takaisinkutsunta (recall). Kalifornian tapauksessa takaisinkutsunnasta seurasi vaalisirkus, jossa oli mukana 135 ehdokasta. Huolestuttavaa on se, että Kalifornian tapaus saattaa olla alkuna käytännölle, jossa vaaleilla valittu toimitsija savustetaan ulos heti, kun tulee kovien päätösten aika. Takaisinkutsunta on samanlainen tapaus kuin jos vaaleissa valittu tuotaisiin oikeussaliin, jossa syyttäjä sanoisi, että on tapahtunut tarkemmin määrittelemätön rikos, ja hän on syytetty - sitten hänen pitäisi todistaa äänestäjien jurylle olevansa syytön.

Syrjäytetty kuvernööri Gray Davis kiteytti tämän sanoiksi: "Demokratian kulmakivi on stabiliteetti. Takaisinkutsunta on hyvin epätavallinen keino, ja ne johtavat uusiin vaalikampanjoihin, julkisiin tehtäviin jää vähemmän aikaa ja - takaisinkutsunnan onnistuessa - virkaanvalitut eivät uskaltaisi ottaa mitään kiinteitä kantoja, koska he tietävät vastaiskun voivan tulla heti ja 80 päivän kuluessa edessä saattaisi olla takaisinkutsunta."

Davisin virkakaudella Kalifornia toteutti voimakkaan edistyksellistä toimintamallia, mutta sen aiheuttamat saavutukset joutuivat torpedoiduiksi republikaanien taholta, jotka käynnistivät takaisinkutsuntakampanjan.

Kalifornia oli republikaanien viimeisin taistelukenttä vallan saamiseksi koko Yhdysvalloissa. Kaliforniassa silmätikkuina olivat muun muassa miljoonalle lapselle Davisin kaudella annetut sairausvakuutuksetsekä ympäristönsuojeluprojektit.

Entinen Vermontin kuvernööri Howard Dean sanoi 6.9. takaisinkutsunnan olevan oikeistovoimien yritys kumota marraskuun demokraattisen vaalin tulos: "Republikaanisen puolueen oikeistosiipi kaivaa perustuksia tämän maan demokratian perustuksien alta. He tekevät kaiken voitavansa poistaakseen demokratian Amerikasta... Kysymys ei ole Gray Davisista.

Kysymys on siitä, pysyykö Amerikka demokratiana vai olemmeko jatkossa äärioikeiston tossun alla palvelemassa heidän tarkoitusperiään Amerikan tarkoitusperien sijasta."

Davis sanoi toisen virkakautensa avajaispuheessa 6.1.2003: "Johtajuus alkaa selkeästä visiosta. Omani on tällainen: hallituksen tärkein tehtävä on tuottaa kaikille mahdollisuus parempaan elämään - ei vain harvoille, ei edes monille vaan kaikille. Olemme kansalaistemme summa. Emmekä tule koskaan tavoittamaan täyttä voimaamme jos yksikin ihminen syrjäytyy huonojen koulujen, ennakkoluulojen, köyhyyden tai rikollisuuden takia... Mutta ystäväni, olkaa varovaisia: on olemassa ihmisiä, jotka vastustavat ohjelmiamme ja halveksuvat edistystämme. Taistelulinjat on jo piirretty: ne kulkevat meidän ja niiden välillä, jotka saastuttavat ilmamme ja vetemme. Meidän ja niiden välillä, jotka tuovat laittomia aseita kaduillemme. Meidän ja niiden välillä, jotka säätelevät energiamarkkinoita ja huijaavat meiltä miljardeja dollareita. Pankaa tämä merkille: seison teidän rinnallanne ja taistelen noita peruuttajia ja leikkaajia vastaan. Enkä minä luovuta."

Schwarzenegger sanoi kampanjassaan muun muassa työpaikkojen katoavan Kaliforniasta. Tosiasiassa' kuten liittovaltion valtiovarainministeriön virkamies Art Pulaski kertoi raportissaan, uusien liikeyritysten määrä nousi vuonna 2003 Kaliforniassa kaikkien aikojen ennätykseen, ja koko osavaltiossa oli yli 16,5 miljoonaa työllistettyä ihmistä - sekin kaikkien aikojen suurin luku. Fortune Magazine kutsui Kaliforniaa joulukuun 2002 numerossaan maan parhaaksi osavaltioksi liiketoiminnan kannalta. Kuvernööri Gray Davisin kaudella luotiin yli 36 000 uutta työpaikkaa.

Davisin kaudella Kalifornia vahvisti työntekijöiden oikeuksia ja teki osavaltion työpaikkojen turvallisuusvaatimuksista koko maan kovimmat. Davis nosti minimipalkkoja, paransi työttömyysturvaa ja laajensi perheiden terveydenhuolto-ohjelmaa kattamaan laajemmin myös työtätekevien perheiden lapset.

Budjettivaikeuksien aikanakin Davis pysyi uskollisena linjalleen parantaa lasten terveys- ja koulutusmahdollisuuksia. Siksi hän kieltäytyi allekirjoittamasta republikaanien budjettiehdotuksia, jotka olisivat pudottaneet 400 000 köyhää lasta terveydenhuollon piiristä ja poistanut 100 000 lapselta lastentarhapaikan.

Davisin syrjäyttämisestä huolimatta on kalifornialaisten kannalta hyvä, että vaalien voittaja oli Schwarzenegger, eikä esimerkiksi republikaanien ääritaantumuksellinen ehdokas, kalifornialainen senaattori Tom McClintock. Schwarzeneggerinkään edistysmielisyydestä tuskin voidaan puhua. Viime presidentinvaalien yhteydessä hän tuli julkisuuteen valittamalla verotusta ja nimenomaan suurituloisten verotusta. Ehkä juuri tästä syystä republikaanit ovat hänet löytäneet ehdokkaakseen ja järjestäneet rahat hänen vaalikampanjalleen. Tuntien Schwarzeneggerin aikaisemmat tekemiset väkivaltaviihteen parissa, hän mitä todennäköisimmin on samaa Kalifornialle kuin Tony Halme Suomelle. Populismi vei molemmat vaalivoittoihin, mutta sen jälkeen eväät loppuvatkin.

Mutta toinen juttu on se, millaisen aseman demokraatit syrjäyttänyt republikaaniklikki, josta Davis varoitti tammikuun puheessaan, saa uuden hallinnon myötä. Schwarzenegger joutuu etsimään ja nimittämään noin 150 johtajaa Kalifornian eri hallinnonaloille, sillä aiemmat johtajat joutuvat eroamaan yhdessä Davisin kanssa. Poliittisesti kokemattomalta uudelta kuvernööriltä tuskin riittää henkilökohtaisia tuttavuuksia ja kontakteja näille kaikille aloille, ja lisäksi hänen täytyy nimittää itselleen myös 120-henkinen esikunta.

Riippuu kokonaan Schwarzeneggeristä, miten pitkäksi ja menestyksekkääksi hänen poliittinen uransa muodostuu. Takaisinkutsunta tulee eteen myös hänelle, mikäli hän ei ryhdy toteuttamaan vallankaappaajien vaatimaa taantumuksellista politiikkaa.

Vili Lehtoranta

Kermankuorijat

Kun Suomessa irtisanotaan tai siirretään tuotantoa Kiinaan, sanotaan syynä olevan globaali maailmantalous ja markkinavoimat. Omia poliittisia päättäjiämme meidän on syyttäminen, että tällaiseen globaaliin maailmantalouteen olemme menneet mukaan. Sen seurauksena suomalaisissa yrityksissä toinen toisensa perään on päätösvalta siirtynyt osittain tai suurimmaksi osaksi ulkomaisille omistajille. Heitä ei taas kiinnosta pätkääkään, miten suomalaisten työntekijöiden käy, kunhan vain osinkoja juoksee hyvään tahtiin.

Yksi suurimpia omistajia tässä globaalissa maailmataloudessa ovat erilaiset sijoitusyhtiöt. Niitä on syntynyt Suomeenkin, mutta USA:ssa suuria sijoitusyhtiöitä on erityisesti. Tällä hetkellä puolet USA:n kotitalouksista on laittanut rahojaan sijoitusyhtiöihin. Niissä on rahoja yhteensä huikeat 7000 miljardia dollaria (6000 miljardia euroa, 36000 miljardia Mummon markka) amerikkalaisten ja muidenkin maiden sijoittajien rahoja. Tämä on sitä kermankuorijoiden porukkaa, joka on vienyt työn kymmeniltä tuhansilta Suomenkin työläisiltä.

Jos siis firmasi aloittaa YT-neuvottelut porukan irtisanomiseksi, hyvin todennäköisesti syyllinen löytyy näistä sijoitusrahastoista. Jos taas olet sijoittanut rahojasi näihin rahastoihin, voit syyllistyä tietämättäsi sellaiseen merkilliseen temppuun, että olet itse näiden sijoitusrahastojen kautta irtisanomassa itseäsi. Joka tapauksessa olet osallisena monien muiden irtisanomisiin.

USA kasvattaa sotilasbudjettiaan

Presidentti Bush hyväksyi marraskuussa USA:lle ennätyksellisen sotilasbudjetin. Sen koko on yli 400 miljardia dollaria, tarkemmin sanottuna 401,3 miljardia dollaria. Kongressi oli hyväksynyt budjetin jo aiemmin. Tälle vuodelle sotabudjetti oli 393 mrd dollaria. Helsingin Sanomat esitti asiaa koskevassa uutisessaan, että uusi budjetti olisi sisältänyt Irakin ja Afganistanin sotakulut. Näinhän ei ole, koska vastikään Bush joutui pyytämään ensi vuodelle budjetin ulkopuolista lisärahoitusta lähes 90 mrd. dollaria ylimääräisten sotakulujensa peittämiseen.

Valtavalla sotabudjetillaan Bush aikoo mm. kehittää uudenlaisia pieniä ydinaseita, jotka soveltuisivat erityisesti kallioluolastojen tuhoamiseen. Samoin aiotaan kehittää ennennäkemättömän voimakkaita tavanomaisia pommeja samaan tarkoitukseen. Tämän USA tekee samaan aikaan, kun se syyttää Pohjois-Koreaa ja Irania ydinaseen kehittelystä.

USA:n sotabudjetti on suurin piirtein puolet koko maailman asevarustelumenoista. Ruotsalaisen rauhantutkimuslaitoksen SIPRI:n mukaan koko maailman asevarustelumenot olivat v. 2000 yhteensä 784 miljardia dollaria, josta Pohjois-Amerikan osuus Kanada mukaan lukien oli 344 mrd dollaria. Nyt siis "Puska-Yrjö" täräytti läpi 400 mrd dollarin.

Vahinko: suuri määrä täysin kaivoon heitettyä rahaa, jota kaivattaisiin maailmalla ihmisten polttaviin tarpeisiin, nälän poistmiseen, elinolosuhteiden parantamiseen ja sairauksien voittamiseen.

Marx vetää edelleenkin

Saksassa järjestettiin syksyn mittaan kansanäänestys siitä, kenet saksalaiset katsoivat kaikkien aikojen suurimmaksi saksalaiseksi. Äänestys oli monivaiheinen ja siihen otti osaa viikkojen mittaan kolme miljoonaa äänestäjää. Äänestyksen voittaja oli Länsi-Saksan sodanjälkeinen liittokansleri Konrad Adenauer. Toiseksi tuli uskonpuhdistaja 1500-luvulta Martti Luther, mutta kolmanneksi äänestettiinkin Karl Marx.

Kaikkien näiden vuosia kestäneiden sosialismia ja DDR:ää vastaan suunnattujen ryöpytysten jälkeenkin vanha kunnon Parta-Kalle piti siis edelleenkin pintansa. Erityisesti tämä koski itäistä Saksaa, jossa 40% kaikista äänestäneistä pisti Marxin listan ykköseksi.

Marxia ei siis syrjäytetä – ja mikä ettei, osoittaahan nykytodellisuus, globaali kapitalismi, jokaisella askeleellaan hänet ajankohtaisemmaksi kuin ehkä koskaan aikaisemmin.

Muita kymmenen joukkoon sijoittuneita olivat mm. sisarukset Sophie ja Hans Scholl, jotka levittivät natsienvastaisia lentolehtisiä ja teloitettiin tästä syystä v. 1943 sekä Willy Brandt, Johann Sebastian Bach, Johann Wolfgang von Goethe, Otto Bismark ja Albert Einstein.